EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.3.2022
COM(2022) 142 final

2022/0095 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků a o zrušení směrnice 2009/125/ES

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2022) 165 final} - {SWD(2022) 81 final} - {SWD(2022) 82 final} -
{SWD(2022) 83 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Hlavními cíli tohoto nařízení jsou snížení negativních dopadů životního cyklu výrobků na životní prostředí a zlepšení fungování vnitřního trhu. Tyto cíle se zaměřují na řešení problémů analyzovaných v posouzení dopadů a jejich příčin. Vycházejí ze skutečnosti, že na vnitřním trhu jsou k dispozici výrobky, které zbytečně způsobují nepříznivé dopady na životní prostředí. Toto nařízení rovněž přispívá k dosažení cílů průmyslové politiky EU zaměřených na zvýšení nabídky udržitelných výrobků a poptávky po nich, plnění závazků v oblasti udržitelné výroby a zajištění rovných podmínek pro výrobky prodávané na vnitřním trhu. Výrobní odvětví potřebuje harmonizované požadavky použitelné ve všech oblastech, účinné prostředky k jejich dodržování, řádné vymáhání, posílení dozoru nad trhem a celní kontroly založené na analýze rizik[1].

Výrobky hrají zásadní roli v životě občanů EU a počet, sortiment a rozmanitost výrobků, které jsou nám nabízeny, se neustále zvyšují. Vzhledem k technologickému pokroku, k němuž v posledních desetiletích došlo, se také zvýšila naše závislost na nich: od produktů IKT, díky kterým jsme během krize COVID-19 mohli být ve spojení, až po nábytek a spotřebiče, které přispívají ke každodennímu fungování našich domácností. Volný oběh výrobků má zásadní význam pro zajištění fungování vnitřního trhu, který je i nadále základem konkurenceschopnosti podniků EU a možnosti výběru pro spotřebitele.

Tím, že toto nařízení uplatňuje přístup založený na ekodesignu u velmi široké škály výrobků a umožňuje stanovit celou řadu cílených požadavků na výrobky, usiluje o řešení nejškodlivějších dopadů výrobků na životní prostředí. Vytváří tedy rámec pro stanovení požadavků na ekodesign na základě aspektů udržitelnosti a oběhovosti uvedených v akčním plánu pro oběhové hospodářství[2], jako je trvanlivost výrobků, jejich opětovná použitelnost, modernizovatelnost a opravitelnost, přítomnost látek vzbuzujících obavy ve výrobcích, energetická účinnost výrobků a jejich účinnost při využívání zdrojů, recyklovaný obsah výrobků, repasování a vysoce kvalitní recyklace výrobků, a pro snížení uhlíkové a environmentální stopy výrobků.

Přispěje tak k dosažení celkových cílů EU v oblasti klimatu, životního prostředí a energetiky a současně podpoří hospodářský růst, vytváření pracovních míst a sociální začlenění. Zajištěním delší životnosti materiálů, co nejdelšího zachování jejich hodnoty a zvýšení využívání recyklovaného obsahu ve výrobcích podpoří oddělení hospodářského rozvoje od využívání přírodních zdrojů a snížení závislosti na materiálech, a tím posílí otevřenou strategickou autonomii a odolnost EU. Několik nedávných událostí nám připomnělo možnou zranitelnost globálních dodavatelských řetězců.

Toto nařízení je součástí balíčku iniciativ předložených Komisí, které se týkají udržitelných výrobků a podporují výběr udržitelných výrobků. Balíček obsahuje cílené odvětvové iniciativy týkající se textilu[3] a stavebních výrobků[4], které se zaměřují na výrobky s nejvýznamnějšími dopady na životní prostředí a klima, a iniciativu usilující o zlepšování postavení spotřebitelů v zájmu uskutečnění ekologické transformace, a to lepší ochranou před

---

1 Jak je uvedeno v článku 46 nařízení (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.
2 COM(2020) 98 final.
3 COM(2022) 141 final.
4 COM(2022) 144 final.

nekalými praktikami a lepší informovaností[5]. Do doby, než bude toto nařízení zavedeno, Komise zajistí, aby i nadále pokračovalo úsilí v rámci stávající směrnice o ekodesignu, mimo jiné přijetím nového pracovního plánu pro ekodesign a označování energetickými štítky na období 2022–2024, který se bude zabývat novými výrobky spojenými se spotřebou energie a aktualizací a zvýšením ambicí výrobků, které jsou již regulovány.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Toto nařízení rozšíří oblast působnosti **směrnice o ekodesignu**, a to jak z hlediska výrobků, tak z hlediska nových druhů požadavků. Z důvodu právní jasnosti by proto směrnice o ekodesignu měla být zrušena. Vzhledem k široké oblasti působnosti navrhovaného nařízení je nezbytné co nejpřesněji vymezit, jak souvisí se stávajícími právními předpisy týkajícími se výrobků, na něž se nařízení vztahuje, a s dalšími iniciativami, které se týkají jeho cílů nebo jsou pro ně relevantní. Cílem je zabránit zdvojování činností, aby se minimalizovala administrativní zátěž podniků a orgánů.

Obecným záměrem je, že toto nařízení stanoví požadavky pro oblasti, které stávající právní předpisy neupravují nebo u kterých se nedostatečně zabývají aspekty environmentální udržitelnosti. Použije se tedy obecná právní zásada *lex specialis derogat legi generali* (kdy mají konkrétnější pravidla přednost před obecnějšími pravidly). Přesněji řečeno se tento záměr týká dvou kategorií: právních předpisů týkajících se konkrétních výrobků a právních předpisů upravujících horizontální aspekty.

Právní předpisy týkající se konkrétních výrobků jsou právní předpisy zaměřené na konkrétní výrobek nebo přesně vymezenou skupinu výrobků, u kterých často upravují především bezpečnostní aspekty (např. u **baterií, hraček, čisticích prostředků a obalů**). Není možné stanovit specifikace pro každý stávající právní předpis týkající se konkrétních výrobků na obecné úrovni tohoto nařízení. Před stanovením konkrétních požadavků na úrovni jednotlivých výrobků prostřednictvím opatření podle tohoto nařízení však Komise podrobně posoudí případné překrývání nebo rozpor se stávajícími právními předpisy, aby se zabránilo zdvojování požadavků a nadměrnému zatěžování podniků. Toto nařízení se v zásadě bude týkat pouze výrobků, na něž se nevztahují stávající právní předpisy, nebo případů, kdy právní předpisy dostatečně neřeší udržitelnost těchto výrobků. Požadavky týkající se konkrétních výrobků podle tohoto nařízení budou navíc zahrnuty do aktů v přenesené pravomoci a jako takové nemohou nahradit požadavky stanovené legislativními akty, jako jsou směrnice nebo nařízení (i když mohou být konkrétnější), a to v souladu se zásadou hierarchie norem.

Zejména pokud jde o stavební výrobky, ačkoli budou vzhledem k nutnosti řídit silné vzájemné vazby mezi jejich ekologickou účinností a konstrukční výkonností, včetně jejich zdravotních a bezpečnostních aspektů, spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení, požadavky na ekodesign budou stanoveny v rámci revidovaného nařízení (EU) č. 305/2011[6] (dále jen „nařízení o stavebních výrobcích“), s výjimkou stavebních výrobků spojených se spotřebou energie, které již upravuje stávající směrnice o ekodesignu.

Právní předpisy upravující horizontální aspekty jsou právní předpisy, které se týkají nebo mohou týkat horizontálních aspektů široké škály výrobků v rámci tohoto nařízení, například pravidla nařízení **REACH**, která upravují chemické látky a udělují zmocnění v souvislosti s

[5] COM(2022) 143 final.

[6] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5).

chemickými látkami ve výrobcích. V případech, kdy právní předpisy již konkrétní aspekty, na něž se vztahuje toto nařízení, upravují nebo mohou upravovat horizontálnějším způsobem, existuje jasná potřeba a možnost upřesnit, jak se to týká tohoto nařízení na obecnější úrovni. Podobně bude toto nařízení vycházet rovněž z obecného rámce pro dozor nad trhem stanoveného v **nařízení o dozoru nad trhem**, přičemž tato ustanovení v případě potřeby přizpůsobí konkrétním cílům iniciativy.

V **oddíle 7.9** a **příloze 14** posouzení dopadů je podrobně popsáno, v jakém vzájemném vztahu a souladu je iniciativa se stávajícími a nově vznikajícími právními předpisy.

U výrobků spojených se spotřebou energie se bude souběžně s navrhovaným nařízením i nadále uplatňovat **nařízení o označování energetickými štítky**. Bude zajištěn jejich soulad. To například znamená, že tyto výrobky musí být v zásadě opatřeny energetickým štítkem pouze podle nařízení o označování energetickými štítky.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Toto nařízení vychází z několika politik Unie.

Základem této iniciativy je **Zelená dohoda pro Evropu**[7], strategie růstu, jejímž cílem je transformovat EU na spravedlivou a prosperující společnost s moderní a konkurenceschopnou ekonomikou efektivně využívající zdroje, která v roce 2050 nebude produkovat žádné emise skleníkových plynů a ve které bude hospodářský růst oddělen od využívání zdrojů. Zelená dohoda pro Evropu rovněž oznámila novou průmyslovou strategii pro Evropu a akční plán pro oběhové hospodářství, které byly společně zveřejněny v březnu 2020.

Průmyslová strategie Evropské komise pro Evropu[8] **z roku 2020** stanoví zastřešující cíl EU, kterým je podpora souběžné ekologické a digitální transformace ke klimatické neutralitě a vedoucí postavení v digitální oblasti. V souladu se Zelenou dohodou pro Evropu zdůrazňuje vedoucí úlohu, kterou v tomto ohledu musí hrát evropský průmysl, a to snížením své uhlíkové a materiálové stopy a začleněním oběhovosti do celého hospodářství. Zdůrazňuje nutnost odklonu od tradičních modelů a zásadní změny způsobu, jakým navrhujeme, vyrábíme, používáme a likvidujeme výrobky. V roce 2021 Komise zveřejnila **aktualizaci průmyslové strategie**[9], která posiluje hlavní poselství strategie 2020 a poskytuje řadu dalších prováděcích nástrojů.

Cílem **akčního plánu pro oběhové hospodářství** je mimo jiné stimulovat rozvoj trhů rozhodujících pro klimaticky neutrální a udržitelné **výrobky** v EU i mimo ni. Za tímto účelem stanoví rámec udržitelné výrobkové politiky, jehož součástí jsou opatření spadající do tří základních oblastí: podpora udržitelného designu výrobků, posílení postavení spotřebitelů a zadavatelů veřejných zakázek a podpora oběhovosti ve výrobních procesech[10].

Přestože jsou uvedené tři oblasti rámce udržitelné výrobkové politiky ve vzájemném souladu, toto nařízení se zaměřuje především na opatření stanovená v rámci první oblasti (udržitelný design výrobků), jejichž cílem je zajistit, aby výrobky byly vhodné pro klimaticky neutrální oběhové hospodářství účinně využívající zdroje, snížit množství odpadu a zajistit, aby se

7 COM(2019) 640 final.
8 COM(2020) 102 final.
9 COM(2021) 350 final.
10 Rovněž v součinnosti s opatřeními v rámci akčního plánu nulového znečištění, COM(2021) 400 final.

výsledky průkopníků v oblasti udržitelnosti postupně staly pravidlem. Jak bylo oznámeno v akčním plánu pro oběhové hospodářství, jádrem této legislativní iniciativy je rozšíření oblasti působnosti **směrnice o ekodesignu** nad rámec výrobků spojených se spotřebou energie tak, aby zahrnovala co nejširší škálu výrobků a přispívala k dosažení oběhového hospodářství.

Požadavky na výrobky stanovené v tomto právním předpisu by měly doplňovat a posilovat požadavky stanovené v rámci ostatních iniciativ akčního plánu pro oběhové hospodářství. Požadavky na výrobky stanovené v tomto právním předpisu by měly zejména přispět k dosažení cílů a být v souladu s dalšími opatřeními týkajícími se klíčových hodnotových řetězců definovanými v rámci provádění akčního plánu pro oběhové hospodářství, jako je **strategie EU pro udržitelné a oběhové textilní výrobky**. **Iniciativa Zlepšování postavení spotřebitelů v zájmu uskutečnění tzv. ekologické transformace** navíc zlepší informovanost o výrobcích v místě prodeje, zejména pokud jde o jejich trvanlivost a opravitelnost, a pomůže předcházet tzv. „lakování nazeleno“ a předčasnému zastarávání. Opatření uvedená v tomto právním předpisu doplní rovněž připravovaná iniciativa Komise týkající se **environmentálních tvrzení**, a to zvýšením spolehlivosti, srovnatelnosti a ověřitelnosti environmentálních tvrzení o výrobcích prostřednictvím požadavků, aby tato tvrzení byla podložena a ověřena pomocí metod analýzy životního cyklu, včetně metody stanovení environmentální stopy produktu[11]. Cíle tohoto právního předpisu navíc dále podpoří právní předpis o **náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti**[12], zejména pravidly náležité péče v oblasti životního prostředí, která stanoví pro společnosti.

A konečně tyto požadavky rovněž **přispějí k dosahování cílů EU v oblasti klimatu:** budou působit v součinnosti s nástroji, které jsou více zaměřené na klima, a tyto nástroje doplňovat[13] tím, že půjdou nad rámec výroby základních materiálů/součástí základních materiálů a budou se vztahovat na samotné konečné výrobky. To umožní přijmout opatření v souvislosti s negativními dopady vznikajícími v celém hodnotovém řetězci (mimo jiné emisemi spojenými s celým životním cyklem výrobku nebo jinými negativními důsledky), která přímo podpoří cíle Zelené dohody a budou v souladu se zásadou „významně nepoškozovat“.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Návrh vychází z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který je třeba používat pro opatření zaměřená na vytvoření a fungování vnitřního trhu. Samotná směrnice o ekodesignu (kterou Komise tímto nařízením navrhuje zrušit) byla založena na článku 95 Smlouvy o založení Evropského společenství (nyní článek 114 SFEU).

Otázky, jimiž se tato iniciativa zabývá, se týkají vnitřního trhu, mimo jiné nerovných podmínek pro společnosti, které se snaží uplatňovat udržitelnější postupy, nebo skutečnosti, že stávající pravidla EU se týkají aspektů udržitelnosti výrobků pouze částečně. To znamená, že neexistuje žádný komplexní soubor požadavků, který by zajišťoval, aby všechny výrobky uváděné na trh EU byly stále udržitelnější. V důsledku toho začaly členské státy přijímat

---

11 Stanoveno v doporučení Komise (EU) 2021/2279 ze dne 15. prosince 2021 o používání metod stanovení environmentální stopy pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací.

12 COM(2022) 71 final.

13 Například balíček opatření „Fit for 55“: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/IP_21_3541

různé přístupy na vnitrostátní úrovni (což vede k roztříštěnosti vnitřního trhu) a prosazování stávajících pravidel ekodesignu je nedostatečné a nerovnoměrné.

Neexistence dostatečných a komplexních pravidel vnitřního trhu ponechává prostor pro iniciativy členských států nebo průmyslových odvětví, které narušují fungování vnitřního trhu vytvářením potenciálních překážek, roztříštěností a nesourodými přístupy. Při neexistenci komplexního souboru požadavků vymezujících environmentální udržitelnost výrobku nebo požadavků na ekodesign může být navíc tentýž výrobek, který je v jednom členském státě považován za udržitelný, v jiném členském státě považován za neudržitelný. Kromě toho je pravděpodobné, že nedávno přijaté vnitrostátní právní předpisy ukládají výrobcům (a maloobchodníkům) působícím přes hranice EU povinnost dodržovat řadu různých vnitrostátních povinností, které se v jednotlivých členských státech liší.

Tyto nové vnitrostátní povinnosti sahající od požadavků na informace o technických činnostech prováděných u renovovaných elektronických zařízení, na dobu kompatibility softwaru ve Francii až po ohlašovací povinnosti při manipulaci s neprodaným zbožím dlouhodobé spotřeby v Německu, jsou jasným ukazatelem trendu přijímat regulační opatření stanovením požadavků na ekodesign výrobků. V důsledku toho bez opatření na úrovni EU nevyhnutelně dojde ke zvýšení počtu vnitrostátních povinností a větší roztříštěnosti trhu.

Výše uvedené problémy jsou důvodem skutečnosti, že tento návrh vychází z článku 114 SFEU.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Test nezbytnosti zkoumá, zda lze cílů návrhu uspokojivě dosáhnout prostřednictvím opatření přijatých samotnými členskými státy. Na základě tohoto testu je nezbytné zavést harmonizovaný soubor pravidel pro dosažení harmonizovaného a dobře fungujícího vnitřního trhu s udržitelnými výrobky ve všech členských státech, a tedy rovné podmínky pro podniky působící na vnitřním trhu. To se týká požadavků na výrobky a povinnosti poskytovat spolehlivé informace uživatelům.

Členské státy samy o sobě by nebyly schopny přijmout opatření takového rozsahu, aniž by vznikaly rozdíly v požadavcích na obchodní činnost a překážky volného pohybu výrobků, regulační zátěž a nadměrné náklady pro podniky. Opatření přijatá samotnými členskými státy by navíc nevyhnutelně vedla ke vzniku různých nástrojů, které by komplikovaly rozhodování spotřebitelů. Pokud by členské státy přijímaly individuální opatření, hrozilo by tedy značné riziko, že vzniknou různé konkurenční systémy založené na odlišných metodách a přístupech, a to zejména u výrobků obchodovaných na celém vnitřním trhu. To by vedlo k roztříštěnosti trhu a pravděpodobně k různým úrovním povědomí a informovanosti o vlivu výrobků na životní prostředí v EU a k dodatečným nákladům pro společnosti obchodující v členských státech EU.

Test účinnosti prověřuje, zda jsou opatření na úrovni EU účinnější než opatření na vnitrostátní úrovni. Na základě tohoto testu mohou harmonizované požadavky na výrobky a požadavky na informace týkající se aspektů udržitelnosti platné v celé EU, které zajišťují volný pohyb zboží a poskytují spotřebitelům relevantní a spolehlivé informace o parametrech udržitelnosti a prvcích oběhovosti výrobků v jakémkoli členském státě, kde jsou výrobky nakupovány, stanovit pouze opatření na úrovni EU. Stanovení požadavků na úrovni EU přináší jasnou přidanou hodnotu, neboť se tak vytvoří harmonizovaný a dobře fungující vnitřní trh ve všech členských státech, a tím i rovné podmínky pro podniky působící na vnitřním trhu. S harmonizovanými minimálními požadavky a požadavky na informace stanovenými na úrovni EU budou udržitelné výrobky a postupy oběhového hospodářství podporovány ve všech

členských státech, což povede ke vzniku většího a efektivnějšího trhu, a tím i větší motivace pro průmysl k jejich rozvoji. A konečně velikost vnitřního trhu poskytuje kritické množství, které EU umožňuje podporovat udržitelnost výrobků a ovlivňovat design výrobků i řízení hodnotového řetězce po celém světě.

- **Proporcionalita**

Návrh nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro vytvoření regulačního rámce pro vypracování požadavků na ekodesign u co nejširší škály výrobků.

Komise bude pokračovat v přístupu, který uplatňuje u směrnice o ekodesignu a který spočívá ve vydávání prováděcích opatření, a to na základě posouzení dopadů provedených v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy. Proto u každého souboru požadavků provede analýzu hospodářských a environmentálních dopadů různých možností. To umožní zachování proporcionality.

Návrh je koncipován jako flexibilní rámec, který představuje prostředek k zajištění proporcionality. Proto nestanoví pro požadavky žádná kritéria ani cíle, pokud nejsou odůvodněny na základě předchozího posouzení. V zájmu zajištění proporcionality musí být každý jednotlivý požadavek před tím, než se uplatní u některé skupiny výrobků, odůvodněn. Stanovení požadavků, kritérií nebo cílů na úrovni přesně vymezených skupin výrobků umožní pečlivé posouzení dopadů. To Komisi umožní zohlednit přidanou hodnotu a proporcionalitu stanovení požadavků, cílů nebo kritérií v závislosti na charakteristických vlastnostech výrobků, jejich výrobních postupech a situaci na trhu.

- **Volba nástroje**

Nařízení stanoví přímé požadavky na všechny hospodářské subjekty, a zajistí tak potřebnou právní jistotu a prostor k prosazování plně integrovaného trhu v EU. Nařízení také zajišťuje, aby povinnosti byly plněny ve stejné době a stejným způsobem ve všech 27 členských státech.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

V březnu 2019 zveřejnila Komise pracovní dokument útvarů Komise nazvaný *Udržitelné výrobky v oběhovém hospodářství – Směrem k rámci EU pro výrobkovou politiku přispívajícímu k oběhovému hospodářství*[14]. V tomto dokumentu se zkoumalo, do jaké míry přispívají politiky EU, které mají dopad na výrobky, k přechodu na oběhové hospodářství a ve kterých oblastech existuje potenciál k výraznějšímu přispění. Bylo zjištěno, že neexistuje žádný **zastřešující integrovaný politický nástroj EU, který by se vztahoval na udržitelnou výrobu a spotřebu všech výrobků a/nebo dostupnost a spolehlivost informací o těchto výrobcích pro spotřebitele**.

Ačkoli následná hodnocení[15] směrnice o ekodesignu potvrdila, že jako regulační nástroj je jednoznačně relevantní a účinná, identifikovala potenciál pro zlepšení provádění a

[14] SWD(2019) 92 final.

[15] Hodnocení směrnice o ekodesignu (2009/125/ES), Centrum pro strategii a služby hodnocení (CSES), 2012; Hodnocení směrnice o energetických štítcích a o určitých aspektech směrnice o ekodesignu, Ecofys, červen 2014; Opatření EU v oblasti ekodesignu a označování energetickými štítky: důležitý příspěvek k větší energetické účinnosti, který je však omezován značnými zpožděními a nedodržováním právních předpisů, Evropský účetní dvůr, zvláštní zpráva 01/2020.

prosazování. V těchto hodnoceních se například uvádí, že „ačkoli se obecně uznává, že aspekty energetické účinnosti v akčním plánu pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku[16] a v politice EU v oblasti účinného využívání zdrojů může řešit směrnice o ekodesignu a prováděcí opatření, někteří zástupci členských států a nevládní organizace působící v oblasti životního prostředí rovněž namítají, že v důsledku omezeného pokrytí dalších environmentálních aspektů prováděcími opatřeními došlo i k promarnění některých příležitostí“[17]. Toto hodnocení rovněž zdůraznilo nevyužitý potenciál směrnice řešit aspekty mimo rámec energetické účinnosti a dospělo k závěru, že „mohla být provedena jiná zlepšení než v oblasti využívání energie, která nebyla zohledněna v důsledku definice výrobku, politických rozhodnutí nebo související technické analýzy“.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

V souladu s pokyny pro zlepšování právní úpravy se uskutečnilo několik konzultací:

– konzultace týkající se **počátečního posouzení dopadů** od 14. září do 16. listopadu 2020[18]. Bylo obdrženo 193 odpovědí,

– **otevřená veřejná konzultace** proběhla v období od 17. března do 9. června 2021. Bylo obdrženo 626 odpovědí,

– řada **seminářů** na různá témata související s iniciativou pro udržitelné výrobky od dubna do července 2021, na kterých byli přítomni účastníci z několika skupin zúčastněných stran,

– průzkum mezi **malými a středními podniky** od 26. dubna do 15. června 2021. Bylo obdrženo 332 odpovědí,

– **druhý cílený průzkum** mezi malými a středními podniky od 20. října do 4. listopadu 2021. Vycházel především z odborných znalostí organizací zastupujících malé a střední podniky. Bylo obdrženo 35 odpovědí,

– **přizpůsobené dotazníky** předložené vybraným zástupcům zúčastněných stran od 20. května do 9. června 2021,

– řada **rozhovorů se zúčastněnými stranami** uskutečněných s vybranými zástupci zúčastněných stran.

Konzultační činnosti celkově ukázaly **silnou obecnou podporu** regulační iniciativy týkající se udržitelnosti výrobků. Většina zúčastněných stran se vyslovila pro to, aby se iniciativa vztahovala na širokou škálu výrobků a aby se regulace výrobků týkala celého jejich životního cyklu. Byla vyjádřena silná podpora pro rozšíření oblasti působnosti stávající směrnice o ekodesignu a panovala obecná shoda na tom, že by měla být upřednostněna odvětví stanovená v akčním plánu pro oběhové hospodářství na rok 2020. Zpětná vazba ukázala, že je upřednostňován (zejména výrobci/dovozci) přístup, který důsledně zohledňuje specifické vlastnosti výrobků. Panuje všeobecná shoda na tom, že nedostatek jasných, komplexních a závazných právních předpisů a nedostatek důvěryhodných informací, stejně jako nerovnoměrné prosazování požadavků na ekodesign, představují překážky pro zvýšení dostupnosti udržitelných výrobků na trhu EU. Myšlenku zavedení digitálního pasu výrobku obecně podporuje jasná většina všech skupin zúčastněných stran, stejně jako pobídky a

16 Sdělení o akčním plánu pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku.

17 Hodnocení směrnice o ekodesignu, s. 19.

18 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12567-Sustainable-products-initiative_cs

nástroje ke stimulaci poptávky po udržitelných výrobcích. Je pokládáno za nezbytné, aby provádění této iniciativy doprovázely důslednější činnosti v oblasti vymáhání právních předpisů a dozoru nad trhem (např. inspekce nebo audity).

Podrobné závěry z konzultací se zúčastněnými stranami jsou uvedeny v **příloze 2** posouzení dopadů.

- **Shromáždění a využití odborných poznatků**

Komise zadala externím odborníkům zakázku na provedení **studie**, která bude podkladem pro posouzení dopadů připojené k tomuto návrhu. Tato studie poskytla část údajů, z nichž vycházela analýza možností politiky stanovených v uvedeném dokumentu, a následně se stala podkladem pro opatření uvedená ve stávajícím návrhu. Externí odborníci ve všech fázích studie úzce spolupracovali s Komisí.

- **Posouzení dopadů**

Tento návrh je založen na posouzení dopadů. Po vyřešení otázek vznesených v záporném stanovisku Výboru pro kontrolu regulace vydaném dne 17. září 2021 obdrželo posouzení dopadů dne 21. ledna 2022 kladné stanovisko. Ve svém konečném stanovisku výbor požádal o další podrobnosti týkající se výběru z různých možností, metody, která má být podle nařízení použita, a způsobu, jakým budou v praxi stanovena pravidla pro digitální pasy výrobků.

Hlavní problém, který se tato iniciativa snaží napravit, související dílčí problémy a stanovené možnosti politiky jsou podrobně popsány v **oddílech 2** a **5.2** posouzení dopadů. Upřednostňovaná kombinace možností je podrobně popsána v **oddíle 7** posouzení dopadů. **Příloha 10** posouzení dopadů obsahuje souhrnný přehled nákladů a přínosů všech analyzovaných dílčích možností, přičemž **příloha 12** uvádí další informace o nákladech a přínosech, které budou pravděpodobně spojeny s upřednostňovanou kombinací možností. Všechny tyto aspekty jsou shrnuty v **souhrnném přehledu** přiloženém k posouzení dopadů.

Vzhledem k předpokládané rámcové architektuře je obtížné přesně odhadnout přesné náklady vyplývající z jednotlivých požadavků. Většina z nich bude vynaložena až ve druhé fázi po přijetí sekundárních právních předpisů.

Cílená posouzení dopadů, která budou v budoucnu vypracována v souvislosti s každým aktem v přenesené pravomoci, podrobně posoudí očekávané dopady, včetně dopadů na hospodářské subjekty ze třetích zemí, a to i s ohledem na jejich oznámení určená WTO.

Je třeba upozornit, že vzhledem k tomu, že v průběhu přípravy této iniciativy byl přijat návrh směrnice Komise **o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti**[19], bylo považováno za vhodné vyloučit z oblasti působnosti tohoto legislativního návrhu požadavky na sociální aspekty.

Jak je uvedeno v právním textu, po osmi letech ode dne použitelnosti tohoto nařízení proběhne hodnocení. Toto hodnocení může mimo jiné zvážit začlenění sociálních požadavků do regulačního rámce.

[19] COM(2022) 71 final.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Předpokládá se, že toto nařízení vytvoří rovné podmínky pro podniky působící na vnitřním trhu. Harmonizované požadavky navrhované na úrovni EU pravděpodobně sníží celkové náklady na dodržování předpisů, neboť pravděpodobně nahradí větší počet stávajících nebo plánovaných požadavků na vnitrostátní úrovni.

Očekává se, že výrobci, jejichž výroba je udržitelnější a kteří používají transparentní dodavatelské řetězce, získají podíl na trhu EU a zvýší svou konkurenceschopnost oproti výrobcům, kteří používají méně udržitelné metody.

Ačkoli malé a střední podniky naznačovaly, že z některých opatření v rámci upřednostňované kombinace možností politiky uvedených v posouzení dopadů mohou vyplývat některé negativní dopady, řada z nich rovněž vyjádřila přesvědčení, že je lze v průběhu času kompenzovat a dosáhnout přidané hodnoty (kvůli nižším výdajům na materiál, větší loajalitě zákazníků, lepšímu přístupu na trh pro ekologičtější výrobky, přínosům pro dobré jméno atd.). Komise se navíc konkrétně zabývala způsoby, jak negativní dopady na malé a střední podniky zmírnit. Ty jsou podrobně popsány v příloze 19 přiloženého posouzení dopadů a ve zvláštních ustanoveních stávajícího návrhu.

Pro účely konzultací a v návaznosti na úspěšný příklad stávajícího konzultačního fóra zřízeného v rámci směrnice o ekodesignu zřizuje návrh fórum o ekodesignu s vyváženou účastí zástupců členských států a všech zúčastněných stran, jako jsou výrobní odvětví, včetně malých a středních podniků a řemeslníků, odborové organizace, velkoobchodníci, maloobchodníci, dovozci, skupiny zabývající se ochranou životního prostředí a organizace spotřebitelů. Fórum o ekodesignu je omezeno na poskytování odborných poznatků ohledně pracovního plánu a přípravy požadavků na ekodesign Komisi předtím, než bude Komise formálně vykonávat své přenesené pravomoci. Podle interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů[20] může Komise zřídit další skupinu odborníků za účelem konzultací s členskými státy ohledně aktů v přenesené pravomoci, které mají být podle tohoto nařízení přijaty.

Součástí návrhu je rovněž vytvoření digitálního pasu výrobku pro elektronickou registraci, zpracování a sdílení informací týkajících se výrobků mezi podniky v dodavatelském řetězci, orgány a spotřebiteli. Očekává se, že se tím zvýší transparentnost jak pro podniky v dodavatelském řetězci, tak pro širokou veřejnost, i účinnost, pokud jde o předávání informací. Zejména je pravděpodobné, že to pomůže usnadnit a zefektivnit monitorování a prosazování předpisů ze strany orgánů EU a členských států. Rovněž je pravděpodobné, že tím vznikne nástroj pro získávání informací o trhu, který lze použít pro revizi a upřesnění povinností v budoucnu.

Ve stanovisku platformy Fit pro budoucnost k ekodesignu[21] byla uznána nutnost zlepšení udržitelnosti výrobků i nutnost zavedení nových povinností a zároveň omezení zátěže podniků na minimum. Platforma předložila devět návrhů, které byly zohledněny při navrhování nových právních předpisů o digitalizaci s ohledem na zátěž pro malé a střední podniky a při zajištění soudržnosti a jasnosti. Například umožnit spotřebitelům lepší přístup k informacím a zároveň zajistit, aby digitální pas výrobků umožňoval efektivní informační toky v souladu s

[20] Úř. věst. L 123, 12.5. 2016, s. 1.

[21] https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/final_opinion_2021_sbgr2_10_ecodesign.pdf

osvědčenými postupy, a možnost doplnit opatření podle tohoto nařízení o zmírňující opatření, aby bylo možné očekávat, že dopady na malé a střední podniky zůstanou přiměřené.

- **Základní práva**

Požadavky na ekodesign mohou mít přínos pro ochranu a podporu základních práv stanovených v Listině základních práv Evropské unie, mimo jiné svobody podnikání (článek 16), práva na ochranu životního prostředí (článek 37) a práva na ochranu spotřebitele (článek 38).

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh má omezené důsledky pro rozpočet Komise. Provedení nařízení a souvisejících aktů v přenesené pravomoci v plném rozsahu konkrétně vyžaduje 54 ekvivalentů plného pracovního úvazku v období 2022–2027 víceletého finančního rámce EU (VFR). Ve stávajících rozpočtových položkách by byly zapotřebí nové závazky ve výši 23 338 milionů EUR v okruhu 1 víceletého finančního rámce (Jednotný trh, inovace a digitální oblast), 43 912 milionů EUR v okruhu 3 (Přírodní zdroje a životní prostředí) a 38 621 milionů EUR v okruhu 7 (Správní výdaje). Nové závazky budou pokryty ze stávajících rozpočtových rámců příslušných programů.

Důsledky pro rozpočet vyplývají především z následujících činností:

– přezkum 33 nařízení Komise a přijetí 5 nových opatření podle stávající směrnice o ekodesignu v letech 2022 až 2026, což nemohou provádět zaměstnanci, kteří v současné době pracují na provádění směrnice,

– příprava a přijetí až 18 nových aktů v přenesené pravomoci v letech 2024 až 2027. 12 nových aktů v přenesené pravomoci by bylo přijato rovněž v letech 2028 až 2030, což by mělo dopad na zaměstnance a rozpočet v letech 2025–2027,

– příprava prováděcích aktů (průměrně jeden za rok od roku 2024), pokud to bude nezbytné k zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení, například v souvislosti s dozorem nad trhem, poskytováním informací o zničení neprodaných spotřebních výrobků nebo uznáním samoregulačních opatření, a

– plnění horizontálních úkolů v souvislosti s digitálním pasem výrobku, podporou dozoru nad trhem a celní kontrolou a Evropským centrem pro oběhové hospodářství na podporu výměny zkušeností mezi hospodářskými subjekty při začleňování oběhového hospodářství do navrhování a výroby výrobků[22].

Pokud jde o potřeby zajištění personálu, Komise pečlivě zvážila způsoby rozdělení práce mezi odpovědná GŘ, přerozdělení zaměstnanců, pokud je to možné, a zadání vědecké a technické podpory pro přípravu aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů i mezioborových úkolů externím dodavatelům.

[22] Centrum bude podporovat zavádění modelů oběhového hospodářství a poskytovat informace a služby, včetně zvyšování povědomí, spolupráce, odborné přípravy a výměny osvědčených postupů. Bude vycházet z odborných znalostí a nabídky služeb stávajících opatření EU, zejména Evropské platformy zainteresovaných stran pro oběhové hospodářství, poradců pro udržitelnost sítě Enterprise Europe Network a sítě evropských klastrů ekologických technologií.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby kontroly, hodnocení a podávání zpráv**

Po přijetí legislativního návrhu spolunormotvůrci vypracuje Komise v souladu s pokyny pro zlepšování právní úpravy zveřejněnými v listopadu 2021, a zejména s nástrojem 38, prováděcí strategii. Představí různé nástroje na podporu dodržování předpisů, které budou použity, a zahrne aspekty související s digitálním prováděním.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 stanoví předmět tohoto nařízení, a to rámec pro stanovení požadavků na ekodesign, vytvoření digitálního pasu výrobků a zákaz ničení neprodaných spotřebních výrobků. Stanoví aspekty výrobků, jichž se požadavky na ekodesign týkají, jako je trvanlivost a spolehlivost, opětovná použitelnost, modernizovatelnost, opravitelnost a možnost údržby a renovace, přítomnost látek vzbuzujících obavy, účinné využívání energie a zdrojů, recyklovaný obsah. Dále stanoví oblast působnosti nařízení – výjimka se vztahuje pouze na několik odvětví, jako jsou potraviny, krmiva a léčivé přípravky.

Článek 2 stanoví definice nezbytné pro účely tohoto nařízení. Řada těchto definic je převzata z nového legislativního rámce (nařízení (ES) č. 765/2008 a rozhodnutí 768/2008/ES), ze zrušené směrnice o ekodesignu nebo ze stávajících právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí (jako je rámcová směrnice o odpadech). Zavádí se soubor nových definic, například v souvislosti s ustanoveními týkajícími se pasu výrobku a ničení neprodaných spotřebních výrobků.

Článek 3 stanoví obecnou zásadu týkající se volného pohybu výrobků, které jsou v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle tohoto nařízení.

Článek 4 stanoví zmocnění Komise k přijímání aktů v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením požadavků na ekodesign, požadavků týkajících se postupů posuzování shody, požadavků na měření spotřeby energie nebo výkonnosti ve vztahu k jiným parametrům, požadavků na výrobce, zplnomocněné zástupce nebo dovozce, aby poskytovali informace Komisi nebo orgánům dozoru nad trhem, požadavků na používání on-line nástrojů pro výpočet výkonnosti výrobků, požadavků na alternativní pravidla pro prohlášení o shodě nebo pro označení a konečně požadavků na pobídky členských států a na kritéria pro zadávání veřejných zakázek.

Článek 5 stanoví obecný rámec pro přijímání požadavků na ekodesign. Stanoví aspekty výrobků, které tyto požadavky mohou zlepšit. Vysvětluje, že tyto požadavky se mohou vztahovat na jednu konkrétní skupinu výrobků nebo horizontálně na více skupin výrobků, pokud technická podobnost umožňuje stanovení společných požadavků. Upřesňuje, že požadavky na ekodesign zahrnují požadavky na výkonnost a požadavky na informace). Dále stanoví řadu podmínek, které musí Komise splnit při přípravě požadavků na ekodesign, jakož i řadu kritérií, která by tyto požadavky musely splňovat.

Umožňuje také Komisi požadovat, aby účastníci dodavatelského řetězce při ověřování shody výrobků s požadavky na ekodesign spolupracovali s výrobci, oznámenými subjekty a příslušnými vnitrostátními orgány.

Článek 6 uvádí další podrobnosti o požadavcích na výkonnost, například že mohou mít podobu buď kvantitativní úrovně, nebo nekvantitativního požadavku, který je stanoven za účelem zlepšení určitého aspektu výrobku na základě vybraného parametru (vybraných parametrů) výrobku (jejichž seznam je uveden v příloze I).

Článek 7 se zaměřuje na požadavky na informace. Stanoví, že součástí těchto požadavků musí být vždy požadavky týkající se pasu výrobku a požadavky týkající se látek vzbuzujících obavy. Dále článek podrobně uvádí další typy informací, které mohou být poskytnuty, např. informace o výkonnosti výrobku nebo informace pro spotřebitele o tom, jak výrobek nainstalovat nebo používat. V zájmu usnadnění porovnání výrobků mohou mít tyto informace podobu „tříd výkonnosti“, například v rozmezí od A do G.

A konečně článek uvádí různé způsoby, jakými mohou být tyto informace poskytovány (např. v pasu, na internetových stránkách, na štítku atd.).

Článek 8 stanoví prvky, které musí Komise specifikovat v požadavcích na informace v souvislosti s digitálním pasem výrobku, například informace, které v něm mají být uvedeny, a kdo má k jakým informacím přístup. *Články 9 až 11* stanoví ustanovení nezbytná k zavedení pasu výrobku. *Článek 9* stanoví obecný požadavek týkající se pasu výrobku. *Článek 10* stanoví základní požadavky na technický návrh a fungování pasu výrobku. *Článek 11* stanoví pravidla týkající se jedinečných identifikátorů provozovatele a identifikátorů zařízení.

Článek 12 stanoví zřízení registru, v němž budou uloženy informace uvedené v pasu výrobku, a umožňuje Komisi stanovit, které informace je třeba nahrát.

Článek 13 obsahuje ustanovení, která upřesňují, co se v souvislosti s pasem výrobku očekává od celních orgánů a k jakým informacím by měly mít přístup pro usnadnění práce.

Článek 14 stanoví požadavky týkající se štítků, pokud mají být použity pro danou skupinu výrobků. Je v něm vysvětleno, že v takových případech musí obsah štítku (včetně tříd výkonnosti), jeho podoba a způsob jeho zobrazení spotřebitelům specifikovat akty v přenesené pravomoci. Pokud je výrobek již opatřen štítkem, který stanoví nařízení (EU) 2017/1369 o označování energetickými štítky, a informace o jiných parametrech, včetně jiných tříd výkonnosti, na něm nelze uvést, mohou být tyto informace uvedeny na samostatném štítku, bude-li to Komise považovat za vhodné.

Článek 15 stanoví, že hospodářské subjekty nesmí opatřovat výrobky štítky napodobujícími štítky stanovené tímto nařízením.

Článek 16 stanoví, že Komise přijme pracovní plán, který musí pokrývat dobu nejméně tří let a uvádět kritéria stanovení priorit pro výrobky. Pracovní plán obsahuje orientační seznam skupin výrobků, kterými se Komise hodlá v nadcházejících letech zabývat.

Článek 17 zřizuje fórum o ekodesignu (skupina odborníků). Vychází ze stávajícího konzultačního fóra zřízeného podle směrnice 2009/125/ES.

Článek 18 se týká samoregulačních opatření. Jedná se o opatření vycházející z daného odvětví, která lze použít jako alternativu k aktům v přenesené pravomoci, které stanoví požadavky na ekodesign přijaté podle článku 5. Směrnice 2009/125/ES[23] již obsahovala článek o dobrovolných dohodách. Článek 17 tohoto nařízení rozšiřuje původní článek směrnice 2009/125/ES. Zejména stanoví, co by mělo samoregulační opatření obsahovat, co by mělo dané odvětví předložit Komisi jako důkaz, a postup, jakým Komise uzná samoregulační opatření jako platnou alternativu k aktu v přenesené pravomoci.

Článek 19 stanoví řadu opatření, která musí členské státy a Komise přijmout, aby pomohly malým a středním podnikům při obecném provádění tohoto nařízení i budoucích aktů v přenesené pravomoci. Mezi tato opatření patří pokyny, finanční pomoc a odborná příprava.

---

[23] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

Článek 20 nejprve stanoví obecnou povinnost transparentnosti pro hospodářské subjekty, které vyřazují neprodané spotřební výrobky. Stanoví rovněž možnost přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem zakázat hospodářským subjektům, aby neprodané spotřební výrobky ničily. Tyto akty v přenesené pravomoci mohou rovněž obsahovat výjimky z obecného zákazu, například z důvodů ochrany zdraví a bezpečnosti. Pokud se tato výjimka použije, mají hospodářské subjekty rovněž povinnost transparentnosti (tj. zveřejnění počtu zničených výrobků, důvodů pro zničení atd.). Tento článek se nevztahuje na malé a střední podniky, ale akt v přenesené pravomoci zakazující zničení výrobků může stanovit, že některé povinnosti se týkají určitých kategorií malých a středních podniků (mikropodniků a malých či středních podniků).

Články 21, 22, 23 a 24 stanoví povinnosti výrobců, zplnomocněných zástupců, dovozců a distributorů. Vycházejí ze standardních ustanovení rozhodnutí 768/2008/ES.

Článek 25 stanoví povinnosti obchodníků (typicky maloobchodníků nebo prodejců), zejména pokud jde o použití štítků a přístup k pasu výrobku, a to i v případě (online) prodeje na dálku.

V *článku 26* jsou uvedeny různé povinnosti, které musí hospodářské subjekty splňovat, vyžaduje-li akt v přenesené pravomoci, aby byl výrobek označen štítkem (např. poskytování štítků obchodníkům).

Článek 27 se týká povinností poskytovatelů služeb kompletního vyřízení objednávek, zejména zajištění toho, aby podmínky při manipulaci s výrobkem během skladování, balení, opatření adresou nebo odesílání neohrožovaly soulad výrobků s požadavky na ekodesign.

Článek 28 je standardní článek z rozhodnutí 768/2008/ES, který stanoví dva případy, kdy se povinnosti výrobců vztahují na dovozce a distributory.

Článek 29 stanoví povinnosti on-line tržišť a internetových vyhledávačů, zejména pokud jde o spolupráci s orgány dozoru nad trhem. Rovněž stanoví, že orgány dozoru nad trhem by měly mít pravomoc nařídit on-line tržišti odstranění nezákonného obsahu.

Článek 30 stanoví možnost, aby budoucí akty v přenesené pravomoci od hospodářských subjektů vyžadovaly digitální zpřístupnění technické dokumentace bez vyžádání. Aby bylo možné posoudit u výrobků, pro něž byly stanoveny požadavky na ekodesign, pronikání na trh, vyžaduje článek, aby hospodářské subjekty poskytovaly informace o dodaných výrobcích.

Článek 31 stanoví, že u výrobků by případně mělo být možné měřit energii, kterou spotřebují při používání, nebo jejich výkonnost ve vztahu k jiným relevantním parametrům a tyto údaje zpřístupnit konečnému uživateli. Bude-li to stanoveno v aktu v přenesené pravomoci, výrobci tyto údaje shromažďují, anonymizují a oznamují Komisi.

Kapitola VIII týkající se shody výrobků obsahuje převážně standardní ustanovení o tom, jak posuzovat shodu výrobků. Týká se:

– používání spolehlivých, přesných a reprodukovatelných metod zkoušení, měření a výpočtů *(článek 32)*,

– harmonizovaných norem, které stanoví předpoklad shody *(článek 34)*,

– možnosti, aby Komise přijala společné specifikace, nejsou-li k dispozici harmonizované normy *(článek 35)*,

– postupů posuzování shody *(článek 36)*,

– EU prohlášení o shodě (článek 37) a

– označení CE *(články 38 a 39*) a možnosti používat alternativní označení *(článek 40)*.

V této standardní kapitole stojí za zmínku předpoklad shody s požadavky na ekodesign u výrobků označených ekoznačkou Unie *(článek 34)* a možnost změnit aktem v přenesené pravomoci příslušný modul posuzování shody v závislosti na daném výrobku *(článek 36)*.

Článek 33 se týká prevence obcházení. Například výrobkům navrženým tak, aby byly schopny zjistit, že jsou zkoušeny, a automaticky změnit svou výkonnost na příznivější výsledek, nebude povolen přístup na trh.

Kapitola IX (články 41 až *56*) se týká oznamování subjektů posuzování shody a sestává ze standardních ustanovení vycházejících z rozhodnutí č. 768/2008/ES a z cílených vylepšení těchto ustanovení s cílem zajistit právní jasnost a dále posílit nezávislost, způsobilost a kontrolu oznámených subjektů.

Článek 57 stanoví, že pokud členské státy přijmou pobídky k odměňování výrobků, měly by se tyto pobídky v zásadě zaměřovat na dvě nejvyšší zastoupené třídy nebo třídy, které nesou ekoznačku EU. V případě, že není stanovena žádná třída výkonnosti nebo je třída výkonnosti založena na několika parametrech výrobku, může Komise aktem v přenesené pravomoci dále upřesnit, jak mají pobídky členských států fungovat.

Článek 58 se týká zelených veřejných zakázek, konkrétně možnosti, aby akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto nařízení mohly stanovit požadavky použitelné u veřejných zakázek (např. technické specifikace, kritéria výběru, kritéria pro zadání zakázky atd.) na základě parametrů výrobků uvedených v příloze tohoto nařízení.

Kapitola XI se týká dozoru nad trhem. Obecně vychází z povinností, které platí podle nařízení (EU) 2019/1020 o dozoru nad trhem, a zároveň stanoví některé konkrétnější povinnosti v případech, kdy je to pro toto nařízení relevantní.

Článek 59 vyžaduje, aby členské státy vypracovaly akční plán pro činnosti dozoru nad trhem, který musí obsahovat „priority v oblasti dozoru nad trhem“, jež budou určeny na základě řady kritérií stanovených v uvedeném článku, a povahu a počet plánovaných kontrol.

Článek 60 zmocňuje Komisi k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které stanoví minimální počet kontrol, jež mají být u konkrétních výrobků provedeny.

Článek 61 odkazuje na informační a komunikační systém podle nařízení o dozoru nad trhem (ICSMS) a požaduje, aby do něj členské státy vkládaly informace o sankcích uložených podle tohoto nařízení. Na základě toho musí Komise přijmout zprávu obsahující orientační referenční hodnoty týkající se četnosti kontrol a povahy a přísnosti uložených sankcí.

Článek 62 odkazuje na skupinu pro správní spolupráci zřízenou podle nařízení o dozoru nad trhem a stanoví její úlohu v souvislosti s tímto nařízením. Tato úloha zahrnuje stanovení společných priorit pro akční plány členských států nebo priorit pro podporu Unie (jako jsou projekty společného dozoru nad trhem a zkušební projekty, společné investice do kapacit dozoru nad trhem, včetně vybavení a nástrojů IT, společná školení a pokyny).

Kapitola XII se týká ochranných postupů a je založena na standardních ustanoveních. *Článek 61* stanoví postup, který má použít vnitrostátní orgán dozoru nad trhem, pokud se domnívá, že výrobek představuje riziko. V takovém případě musí vnitrostátní orgán dozoru nad trhem zahájit postup informování ostatních orgánů dozoru nad trhem o přijatých opatřeních (zákazu nebo omezení týkajícím se dodávání výrobku na trh, stažení z trhu nebo z oběhu).

Článek 64 stanoví ochranný postup Unie, který se použije, pokud některý členský stát nebo Komise nesouhlasí s opatřením přijatým na vnitrostátní úrovni podle ochranného postupu stanoveného v *článku 63*. Po konzultaci přijme Komise prováděcí akt, kterým rozhodne, zda je opatření oprávněné, či nikoli. Po jeho přijetí musí všechny členské státy zajistit, aby byl nevyhovující výrobek stažen z jejich trhu.

Článek 65 se vztahuje na zvláštní případ, kdy se nedodržení požadavků týká formální povinnosti (umístění označení CE, EU prohlášení o shodě atd.)

Kapitola XIII je standardní kapitola s články o aktech v přenesené pravomoci *(článek 66*) a o prováděcích aktech *(článek 67)*.

Kapitola XIV je standardní kapitola o závěrečných ustanoveních s články o sankcích (*článek 68*), o provedení hodnocení nařízení 8 let po přijetí (*článek 69*) a o zrušení a přechodných ustanoveních (*článek 70*). Za zmínku stojí skutečnost, že prováděcí opatření přijatá podle směrnice o ekodesignu zůstávají v platnosti, dokud nejsou zrušena aktem v přenesené pravomoci přijatým podle tohoto nařízení.

Příloha I stanoví parametry výrobků, které se použijí pro stanovení požadavků na výkonnost a informace u výrobků podle tohoto nařízení.

Příloha II stanoví postup pro stanovení těchto požadavků na výkonnost.

Příloha III uvádí informace, které mohou být uvedeny v pasu výrobku, a specifikuje informace, které v něm mají být uvedeny.

V *příloze IV* je uveden standardní modul posuzování shody uvedený v článku 35 (z rozhodnutí 768/2008/ES).

V *příloze V* je uvedeno standardní EU prohlášení o shodě.

V *příloze VI* jsou uvedeny podrobnější informace o obsahu aktů v přenesené pravomoci stanovujících požadavky na ekodesign, které mají být přijaty podle tohoto nařízení.

Příloha VII stanoví obecná kritéria platná pro samoregulační opatření (článek 18).

Příloha VIII je standardní přílohou obsahující srovnávací tabulku se směrnicí o ekodesignu.

2022/0095 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků a o zrušení směrnice 2009/125/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

S ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[24],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Zelená dohoda pro Evropu[25] je evropská strategie udržitelného růstu, jejímž cílem je transformovat Unii na spravedlivou a prosperující společnost s moderním, konkurenceschopným, klimaticky neutrálním a oběhovým hospodářstvím. Stanoví ambiciózní cíl, kterým je zajistit, aby se Unie stala do roku 2050 prvním klimaticky neutrálním kontinentem. Uznává výhody investic do konkurenceschopné udržitelnosti Unie budováním spravedlivější, ekologičtější a digitálnější Evropy. V této ekologické transformaci hrají klíčovou úlohu výrobky. S poukazem na skutečnost, že stávající výrobní procesy a spotřební návyky jsou dosud příliš lineární a závislé na spotřebě nových materiálů, které se těží, prodávají a zpracovávají na zboží, aby nakonec skončily jako odpad či emise, Zelená dohoda pro Evropu zdůrazňuje naléhavou nutnost přechodu na model oběhového hospodářství a upozorňuje na to, že ještě zbývá dosáhnout značného pokroku. Za prioritu pro dekarbonizaci odvětví energetiky a pro dosažení cílů v oblasti klimatu v letech 2030 a 2050 rovněž označuje energetickou účinnost.

(2) V zájmu urychlení přechodu na model oběhového hospodářství navrhla Komise ve svém akčním plánu EU pro oběhové hospodářství pro čistou a konkurenceschopnou Evropu[26] program zaměřený na budoucnost s cílem zajistit vhodnost regulačního rámce pro udržitelnou budoucnost. Jak je v daném plánu uvedeno, v současné době neexistuje žádný komplexní soubor požadavků, který by zajišťoval stálé zvyšování úrovně udržitelnosti všech výrobků uváděných na trh Unie a dodržování podmínky

[24] Úř. věst. C ,, p. .

[25] Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *Zelená dohoda pro Evropu*, COM(2019) 640 final.

[26] Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *Nový akční plán pro oběhové hospodářství – Čistší a konkurenceschopnější Evropa*, COM(2020) 98 final.

oběhovosti. Jedná se především o to, že design výrobků dostatečně nepodporuje udržitelnost během celého životního cyklu. V důsledku toho jsou výrobky často nahrazovány novými, což je spojeno se značnou spotřebou energie a zdrojů za účelem výroby a distribuce nových výrobků a likvidace starých. Pro hospodářské subjekty i občany je stále příliš obtížné rozhodovat se souvislosti s výrobky udržitelně, neboť k tomu nemají dostatek informací a cenově dostupných možností. To vede k promarnění příležitostí v oblasti udržitelnosti a v oblasti činností zaměřených na zachování hodnoty, k omezení poptávky po druhotných materiálech a k překážkám při přijímání modelů oběhového hospodářství.

(3) Průmyslová strategie pro Evropu[27] stanoví zastřešující cíl Unie, kterým je podpora „souběžné ekologické a digitální transformace“ ke klimatické neutralitě a vedoucí postavení v digitální oblasti. Podobně jako Zelená dohoda pro Evropu poukazuje na vedoucí úlohu, kterou v tomto ohledu musí hrát evropský průmysl snížením své uhlíkové a materiálové stopy a začleněním oběhovosti do celého hospodářství, a zdůrazňuje nutnost odklonit se od tradičních modelů a převratně změnit způsob, jakým navrhujeme, vyrábíme, používáme a odstraňujeme výrobky. Aktualizace průmyslové strategie[28] z roku 2021 zdůrazňuje hlavní myšlenky strategie z roku 2020 a zaměřuje se na ponaučení z krize COVID-19, včetně nutnosti podpořit odolnost.

(4) Vzhledem k neexistenci právních předpisů na úrovni Unie se již objevily rozdílné vnitrostátní přístupy ke zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků, od požadavků na informace o době trvání kompatibility softwaru elektronických zařízení až po povinnosti podávat zprávy o nakládání s neprodanými výrobky dlouhodobé spotřeby. Z toho lze vyvodit, že další úsilí jednotlivých členských států o dosažení cílů tohoto nařízení pravděpodobně povede k další roztříštěnosti vnitřního trhu. V zájmu zajištění fungování vnitřního trhu a zároveň vysoké úrovně ochrany životního prostředí je tedy zapotřebí vytvořit regulační rámec pro postupné zavádění požadavků na ekodesign výrobků. Takový rámec poskytne toto nařízení tím, že zajistí, aby se přístup založený na ekodesignu původně stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES[29] uplatnil na co nejširší škálu výrobků.

(5) Toto nařízení přispěje k tomu, aby byly výrobky vhodné pro klimaticky neutrální oběhové hospodářství účinně využívající zdroje, ke snížení množství odpadu a zajištění toho, aby se výsledky průkopníků v oblasti udržitelnosti postupně staly pravidlem. Mělo by zajistit stanovení nových požadavků na ekodesign s cílem zlepšit trvanlivost výrobků, jejich opětovnou použitelnost, modernizovatelnost a opravitelnost, zlepšit možnosti jejich renovace a údržby, řešit přítomnost nebezpečných chemických látek ve výrobcích, zvýšit jejich energetickou účinnost a účinné využívání zdrojů, snížit předpokládané množství vyprodukovaných odpadních materiálů a zvýšit obsah recyklovaných materiálů ve výrobcích a zároveň zajistit jejich výkonnost a bezpečnost, umožnit repasování a vysoce kvalitní recyklaci a snížit uhlíkovou a environmentální stopu.

---

[27] Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *Nová průmyslová strategie pro Evropu*, COM(2020) 102 final.

[28] Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *Aktualizace nové průmyslové strategie 2020: budování silnějšího jednotného trhu pro oživení Evropy*, COM(2021) 350 final.

[29] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

(6) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 25. listopadu 2020 „Směrem k udržitelnějšímu jednotnému trhu pro podniky a spotřebitele“[30] uvítal podporu trvanlivých výrobků, které lze snadněji opravovat, opětovně používat a recyklovat. Ve své zprávě o novém akčním plánu pro oběhové hospodářství přijaté dne 16. února 2021[31] Evropský parlament dále podpořil program předložený Komisí v akčním plánu pro oběhové hospodářství. Vyjádřil názor, že přechod na oběhové hospodářství může poskytnout řešení současných problémů v oblasti životního prostředí a hospodářské krize vyvolané pandemií COVID-19. Rada ve svých závěrech o „zajištění oběhového a ekologického oživení“ přijatých dne 11. prosince 2020[32] rovněž uvítala záměr Komise předložit legislativní návrhy jako součást komplexního a integrovaného rámce udržitelné výrobkové politiky, který podporuje klimatickou neutralitu, energetickou účinnost a účinné využívání zdrojů a netoxické oběhové hospodářství, chrání veřejné zdraví a biologickou rozmanitost a posiluje postavení spotřebitelů a zadavatelů veřejných zakázek a chrání je.

(7) Toto nařízení by mělo přispět k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu a energetiky. V souladu s cíli stanovenými v Pařížské dohodě, kterou Unie ratifikovala v roce 2016[33], stanoví „evropský právní rámec pro klima“ v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 [34] závazek Unie snížit do roku 2030 domácí čisté emise skleníkových plynů alespoň o 55 % a právně zakotvuje cíl klimatické neutrality celého hospodářství do roku 2050. V roce 2021 přijala Komise balíček „Fit for 55“[35] s cílem zajistit, aby byly politiky Unie v oblasti klimatu a energetiky připraveny k dosažení těchto cílů. Za tímto účelem je třeba výrazně zintenzivnit zvyšování energetické účinnosti v souladu se zásadou „energetická účinnost v první řadě“ zakotvenou ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2002[36] a do roku 2030 dosáhnout přibližně 36 % ve vyjádření konečnou spotřebou energie[37]. Při plnění tohoto cíle by měly hrát významnou roli požadavky na výrobky stanovené tímto nařízením, a to podstatným snížením energetické stopy výrobků. Požadavky na energetickou účinnost rovněž sníží zranitelnost spotřebitelů vůči zvyšování cen energie. Jak uznává Pařížská dohoda, zlepšení udržitelnosti spotřeby a výroby bude hrát důležitou roli i při řešení otázek spojených se změnou klimatu.

(8) Toto nařízení by mělo rovněž přispět k dosažení širších cílů Unie v oblasti životního prostředí. Osmý akční program pro životní prostředí[38] zakotvuje v právním rámci cíl Unie zůstat v mezích možností naší planety a stanoví podmínky umožňující dosažení

---

30 P9_TA(2020)0318.

31 P9_TA(2021)0040.

32 13852/20.

33 Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1841 ze dne 5. října 2016 o uzavření Pařížské dohody přijaté podle Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie (Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 1).

34 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

35 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/IP_21_3541

36 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2002 ze dne 11. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 210).

37 Podle posouzení dopadů přiloženého k plánu dosažení cíle v oblasti klimatu *(Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030 – Investice do klimaticky neutrální budoucnosti ve prospěch našich občanů*, COM/2020/562 final) a [návrhu směrnice o energetické účinnosti].

38 Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/.... ze dne ... o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2030 [Po zveřejnění v Úředním věstníku doplnit odkaz – trojstranná dohoda ze dne 2. prosince 2021].

prioritních cílů, mezi něž patří přechod k netoxickému oběhovému hospodářství. Zelená dohoda pro Evropu rovněž vyzývá Unii, aby lépe monitorovala znečištění ovzduší, vod, půdy a spotřebních výrobků, podávala o něm zprávy, předcházela jeho vzniku a napravovala stávající situaci. To znamená, že chemické látky, materiály a výrobky musí být co nejbezpečnější a nejudržitelnější, a to jak konstrukcí, tak během svého životního cyklu, aby bylo dosaženo koloběhu netoxických materiálů[39]. Kromě toho jak Zelená dohoda pro Evropu, tak akční plán pro oběhové hospodářství uznávají, že vnitřní trh Unie představuje kritické množství, které může ovlivnit celosvětové normy týkající se udržitelnosti a designu výrobků. Toto nařízení by proto mělo hrát významnou roli při dosahování několika cílů stanovených v rámci cílů udržitelného rozvoje OSN na základě Agendy OSN pro udržitelný rozvoj 2030 „Odpovědná spotřeba a výroba“[40], a to jak v Unii, tak mimo ni.

(9) Směrnice 2009/125/ES stanoví rámec pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie. Ve spojení s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369[41] výrazně snížila poptávku po primární energii u výrobků v EU a odhaduje se, že tyto úspory se budou nadále zvyšovat. Prováděcí opatření přijatá podle směrnice 2009/125/ES rovněž zahrnovala požadavky týkající se aspektů oběhovosti, jako je trvanlivost, opravitelnost a recyklovatelnost. Další nástroje, jako je ekoznačka EU zavedená nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010[42] nebo kritéria EU pro zelené veřejné zakázky[43], mají širší oblast působnosti, ale v důsledku limitů dobrovolných přístupů mají omezený dopad.

(10) Směrnice 2009/125/ES byla obecně úspěšná při podpoře energetické účinnosti a některých aspektů oběhovosti výrobků spojených se spotřebou energie a její koncepce má potenciál postupně řešit otázky udržitelnosti všech výrobků. Aby bylo možné plnit závazky Zelené dohody, měla by být tato koncepce rozšířena i na další skupiny výrobků a měla by se systematicky zabývat aspekty, které jsou klíčové pro zvýšení environmentální udržitelnosti výrobků, a to prostřednictvím závazných požadavků. Zajištěním toho, aby byly na trh Unie uváděny pouze výrobky, které tyto požadavky splňují, by toto nařízení mělo nejen zlepšit volný pohyb těchto výrobků odstraněním rozdílů mezi jednotlivými státy, ale také snížit negativní dopady na životní prostředí během životního cyklu výrobků, pro něž jsou tyto požadavky stanoveny.

(11) Za účelem vytvoření účinného regulačního rámce, který obstojí i v budoucnu, je nezbytné umožnit stanovení požadavků na ekodesign pro veškeré fyzické výrobky uváděné na trh nebo do provozu, včetně součástí a meziproduktů. To by mělo Komisi umožnit, aby při stanovování priorit pro vytváření požadavků na ekodesign zohlednila co možná nejširší škálu výrobků, a tím maximalizovala účinnost takových požadavků. V případě potřeby by měly být při stanovování požadavků na ekodesign uděleny zvláštní výjimky, například u výrobků se zvláštním účelem, který by při dodržení

---

39 Jak je uvedeno v akčním plánu EU *Vstříc nulovému znečištění ovzduší, vod a půdy* (COM(2021)400 final) a ve *Strategii pro udržitelnost v oblasti chemických látek* (COM(2020)667 final), které vyzývají k vytyčení cílů nulového znečištění při výrobě a spotřebě.

40 Zejména včetně cílů v rámci cíle udržitelného rozvoje č. 12 („Odpovědná spotřeba a výroba“).

41 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1).

42 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1).

43 Sdělení „Zadávání veřejných zakázek v zájmu lepšího životního prostředí“ (KOM(2008) 400) https://ec.europa.eu/environment/gpp/eu_gpp_criteria_en.htm

požadavků na ekodesign nemohl být splněn. Kromě toho by měly být uděleny výjimky na úrovni rámce u těch výrobků, u nichž je již zřejmé, že požadavky na ekodesign by nebyly vhodné, nebo v jejichž případě je stanovení těchto požadavků upraveno jinými rámci. Mělo by tomu tak být v případě potravin a krmiv definovaných v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002[44], humánních léčivých přípravků definovaných ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES[45], veterinárních léčivých přípravků definovaných v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/6[46], živých rostlin, živočichů a mikroorganismů, produktů lidského původu a rostlinných a živočišných produktů, které přímo souvisejí s jejich budoucí reprodukcí.

(12) Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické náročnosti budov (přepracované znění)[47] vyžaduje, aby členské státy stanovily minimální požadavky na energetickou náročnost prvků budov, jež jsou součástí obvodového pláště budovy, a systémové požadavky na celkovou energetickou náročnost, řádnou instalaci a odpovídající dimenzování, úpravu a kontrolu technických systémů budov nainstalovaných v nových nebo stávajících budovách. Je v souladu s cíli tohoto nařízení, že tyto minimální požadavky na energetickou náročnost mohou za určitých okolností omezovat instalování výrobků spojených se spotřebou energie, které vyhovují tomuto nařízení a jeho aktům v přenesené pravomoci, za předpokladu, že takové požadavky nepředstavují neodůvodněnou překážku na trhu.

(13) Za účelem zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků a zajištění volného pohybu výrobků na vnitřním trhu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat v souladu s článkem 290 SFEU akty, kterými doplní toto nařízení stanovením požadavků na ekodesign. Tyto požadavky na ekodesign by se v zásadě měly vztahovat na určité skupiny výrobků, jako jsou pračky nebo myčky nádobí a pračky se sušičkou. Aby se maximalizovala účinnost požadavků na ekodesign a účinně zlepšila environmentální udržitelnost výrobků, mělo by také být možné stanovit jeden nebo více horizontálních požadavků na ekodesign pro širší škálu skupin výrobků, jako jsou elektronická zařízení nebo textil. Horizontální požadavky na ekodesign by měly by být stanoveny v případech, kdy technická podobnost skupin výrobků umožňuje zlepšení jejich environmentální udržitelnosti na základě stejných požadavků.

(14) Aby mohla Komise stanovit požadavky vhodné pro dané skupiny výrobků, měly by požadavky na ekodesign zahrnovat požadavky na výkonnost a požadavky na informace. Tyto požadavky by měly sloužit ke zlepšení aspektů výrobku důležitých pro environmentální udržitelnost, jako je energetická účinnost, trvanlivost, opravitelnost a uhlíková a environmentální stopa. Požadavky na ekodesign by měly být transparentní, objektivní, přiměřené a v souladu s pravidly mezinárodního obchodu.

(15) Jakmile Komise přijme akt v přenesené pravomoci, kterým se stanoví požadavky na ekodesign pro danou skupinu výrobků, nemělo by již být členským státům v zájmu zajištění fungování vnitřního trhu povoleno, aby stanovovaly vnitrostátní požadavky

---

44 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

45 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

46 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/6 ze dne 11. prosince 2018 o veterinárních léčivých přípravcích a o zrušení směrnice 2001/82/ES (Úř. věst. L 4, 7.1.2019, s. 43).

47 COM(2021) 802 final.

na výkonnost na základě parametrů výrobku, na které se vztahují požadavky na výkonnost stanovené v uvedeném aktu v přenesené pravomoci, a nemělo by jim být již povoleno stanovovat vnitrostátní požadavky na informace na základě parametrů výrobku, na které se vztahují požadavky na informace stanovené v uvedeném aktu v přenesené pravomoci. V zájmu zajištění fungování vnitřního trhu by měla být Komise zmocněna stanovit, že ve vztahu ke konkrétnímu parametru výrobku nejsou nutné žádné požadavky na ekodesign ve formě požadavků na výkon a/nebo ve formě požadavků na informace.

(16) Při stanovování požadavků na ekodesign by Komise měla zohlednit povahu a účel dotčených výrobků a také charakteristiky příslušných trhů. Například obranné vybavení musí být schopné pracovat ve zvláštních a někdy drsných podmínkách, které je třeba při stanovování požadavků na ekodesign vzít v úvahu. Některé informace o obranném vybavení se nesmějí zveřejňovat a musí být chráněny. Požadavky na ekodesign vojenského nebo citlivého vybavení by proto měly zohledňovat bezpečnostní potřeby a charakteristiky trhu s obranným vybavením definované ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES[48]. Stejně tak strategický je pro Evropu a pro její technologickou nezávislost kosmický průmysl. Vzhledem k tomu, že kosmické technologie pracují v extrémních podmínkách, měly by všechny požadavky na ekodesign kosmických výrobků zajišťovat vyváženost hledisek udržitelnosti s odolností a očekávaným výkonem. Dále u zdravotnických prostředků definovaných v čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) 2017/745 o zdravotnických prostředcích[49] a u diagnostických zdravotnických prostředků *in vitro* definovaných v čl. 2 odst. 2 nařízení (EU) 2017/746 o diagnostických zdravotnických prostředcích *in vitro*[50] by Komise měla vzít v úvahu, že je nutné, aby nedošlo k negativnímu vlivu na zdraví a bezpečnost pacientů a uživatelů.

(17) Aby se zamezilo zdvojování úsilí a regulační zátěži, měl by být zajištěn soulad mezi tímto nařízením a požadavky stanovenými v jiných právních předpisech Unie nebo v souladu s nimi, zejména v právních předpisech týkajících se výrobků, chemických látek a odpadů[51]. Existence zmocnění podle jiných právních předpisů Unie ke stanovení požadavků se stejnými nebo podobnými účinky, jako jsou požadavky podle tohoto nařízení, však neomezuje zmocnění uvedená v tomto nařízení, pokud to není v tomto nařízení výslovně stanoveno.

(18) Akty v přenesené pravomoci včetně požadavků na ekodesign by měly být, podobně jako v případě směrnice 2009/125/ES, podrobeny zvláštnímu posouzení dopadů a konzultaci se zúčastněnými stranami a měly by být vypracovány v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy a zahrnovat posouzení mezinárodního rozměru a

---

48 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby veřejnými zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES (Úř. věst. L 216, 20.8.2009, s. 76).

49 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, kterým se mění směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a zrušují směrnice Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 1).

50 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích *in vitro* a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 176).

51 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *o provádění balíčku opatření týkajících se oběhového hospodářství – možnosti, jak řešit otázky na pomezí právních předpisů týkajících se chemických látek, výrobků a odpadů* (COM(2018) 32 final).

dopadů na třetí země. Komise by při tom měla náležitě zohlednit všechny aspekty životního cyklu výrobku a své posouzení dopadů založit na nejlepších dostupných důkazech. Při přípravě požadavků na ekodesign by Komise měla uplatnit vědecký přístup a zohlednit rovněž příslušné technické informace, zejména z nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010[52], směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU[53], technická screeningová kritéria přijatá podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852[54] a kritéria pro ekologické veřejné zakázky[55].

(19) V zájmu zohlednění rozmanitosti výrobků by Komise měla vybrat metody pro posouzení stanovení požadavků na ekodesign a případně je dále rozvíjet na základě povahy výrobku, jeho nejdůležitějších aspektů a jeho dopadů během jeho životního cyklu. Komise by při tom měla vzít v úvahu své zkušenosti s posuzováním stanovení požadavků podle směrnice 2009/125/ES a pokračující úsilí o vývoj a zlepšování nástrojů pro posuzování na základě vědeckých poznatků, jako je aktualizace metodiky pro ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie a metoda stanovení environmentální stopy produktu stanovená v doporučení Komise (EU) 2021/2279[56], a to i pokud jde o dočasné ukládání uhlíku, jakož i vypracování norem mezinárodními a evropskými normalizačními organizacemi, včetně norem týkajících se materiálové účinnosti výrobků spojených se spotřebou energie. V návaznosti na tyto nástroje a v případě potřeby s použitím specializovaných studií by Komise měla při posuzování výrobků a při přípravě požadavků na ekodesign dále posílit aspekty oběhovosti (jako je trvanlivost, opravitelnost včetně hodnocení opravitelnosti, identifikace chemických látek, které brání opětovnému použití a recyklaci) a v případě potřeby vyvíjet nové metody nebo nástroje. Nové přístupy mohou být nutné rovněž pro přípravu povinných kritérií pro zadávání veřejných zakázek a pro zákaz ničení neprodaných spotřebních výrobků.

(20) Požadavky na výkonnost by se měly týkat vybraného parametru výrobku, který je relevantní pro cílový aspekt výrobku, u nějž byl zjištěn potenciál pro zlepšení environmentální udržitelnosti. Mezi tyto požadavky mohou patřit minimální nebo maximální úrovně výkonnosti ve vztahu k parametru výrobku, nekvantitativní požadavky, jejichž cílem je zlepšit výkonnost ve vztahu k parametru výrobku, nebo požadavky související s funkční výkonností výrobku za účelem zajištění toho, aby vybrané požadavky na výkonnost neměly negativní dopad na schopnost výrobku vykonávat funkci, pro kterou byl navržen a uveden na trh. Pokud jde o minimální nebo maximální úrovně, mohou mít podobu například omezení spotřeby energie ve fázi používání nebo omezení množství určitého materiálu zabudovaného do výrobku, požadavku na minimální množství recyklovaného obsahu nebo omezení konkrétní kategorie dopadu na životní prostředí nebo souhrnu všech příslušných dopadů na životní prostředí. Příkladem nekvantitativního požadavku je zákaz určitého technického řešení, které by mělo negativní dopad na opravitelnost výrobku.

---

52 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1).

53 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

54 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).

55 Sdělení „Zadávání veřejných zakázek v zájmu lepšího životního prostředí“ (KOM(2008) 400).

56 Doporučení Komise (EU) 2021/2279 ze dne 15. prosince 2021 o používání metod stanovení environmentální stopy pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací.

Požadavky na výkonnost budou využity k zajištění odstranění výrobků s nejhorší výkonností z trhu, bude-li to nezbytné v rámci dosažení cílů environmentální udržitelnosti stanovených v nařízení.

(21) V zájmu zajištění souladu by měly požadavky na výkonnost doplňovat provádění právních předpisů Unie o odpadech. Zatímco požadavky na obaly, které jsou na trh uváděny jako konečný výrobek, jsou stanoveny směrnicí Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES[57], toto nařízení může uvedenou směrnici doplnit stanovením požadavků na výrobky, které se zaměří na balení určitých výrobků při jejich uvádění na trh. Tyto vzájemně se doplňující požadavky by měly v příslušných případech přispívat zejména k minimalizaci množství použitých obalů, což by následně přispělo k předcházení vzniku odpadu v Unii.

(22) Uznávaným prvkem udržitelnosti výrobku je chemická bezpečnost. Vychází z vnitřních rizik chemických látek pro zdraví nebo životní prostředí v kombinaci se specifickou nebo celkovou expozicí a je upravena právními předpisy týkajícími se chemických látek, jako jsou nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004[58], nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006[59], nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009[60], nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745[61] a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/48/ES[62]. Toto nařízení by nemělo umožňovat omezení látek na základě chemické bezpečnosti, jako je tomu v jiném právním předpisu Unie. Podobně by toto nařízení nemělo umožňovat omezení látek z důvodů souvisejících s bezpečností potravin. Právní předpisy Unie o chemických látkách a potravinách však neumožňují řešit prostřednictvím omezení vztahujících se na určité látky dopady na udržitelnost, které nesouvisí s chemickou bezpečností nebo bezpečností potravin. Aby bylo možné toto omezení překonat, mělo by toto nařízení za určitých podmínek umožňovat omezení látek přítomných ve výrobcích nebo používaných v jejich výrobních procesech, které mají negativní vliv na udržitelnost výrobků, především z jiných důvodů než z důvodu chemické bezpečnosti nebo bezpečnosti potravin. Toto nařízení by rovněž nemělo vést ke zdvojení nebo k náhradě omezení látek, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU[63], jehož cílem je ochrana lidského zdraví a životního

---

57 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10).

58 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 4).

59 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

60 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 59).

61 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích *in vitro* a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 176).

62 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/48/ES ze dne 18. června 2009 o bezpečnosti hraček (Úř. věst. L 170, 30.6.2009, s. 1).

63 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU ze dne 8. června 2011 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 88).

prostředí včetně environmentálně šetrného využití a zneškodnění odpadních elektrických a elektronických zařízení.

(23) V zájmu zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků by se měly požadavky na informace vztahovat k vybranému parametru výrobku, který je relevantní pro daný aspekt výrobku, jako je environmentální stopa výrobku nebo jeho trvanlivost. Tyto požadavky mohou vyžadovat, aby výrobce poskytl informace o výkonnosti výrobku ve vztahu k vybranému parametru výrobku nebo jiné informace, které mohou ovlivnit způsob, jakým je s výrobkem nakládáno jinými stranami než výrobcem za účelem zlepšení výkonu ve vztahu k tomuto parametru. Tyto požadavky na informace by měly být stanoveny buď jako doplnění, nebo jako nahrazení požadavků na výkonnost týkajících se stejného parametru výrobku. Pokud akt v přenesené pravomoci obsahuje požadavky na informace, měl by uvádět způsob zpřístupnění požadovaných informací, např. jejich zveřejnění na volně přístupných internetových stránkách, v pasu výrobku nebo na štítku výrobku. Požadavky na informace jsou nezbytné k tomu, aby došlo ke změně chování, která je nutná k zajištění dosažení cílů environmentální udržitelnosti stanovených v tomto nařízení. Předpokládá se, že poskytnutím pevného základu pro porovnání výrobků na základě jejich environmentální udržitelnosti pro kupující a orgány veřejné moci budou požadavky na informace vést spotřebitele a orgány veřejné moci k udržitelnějším rozhodnutím.

(24) Pokud akty v přenesené pravomoci obsahují požadavky na informace, mohou navíc stanovit třídy výkonnosti ve vztahu k jednomu nebo více příslušným parametrům výrobku, a usnadnit tak srovnání výrobků na základě tohoto parametru. Třídy výkonnosti by měly umožňovat rozlišování výrobků na základě jejich relativní udržitelnosti a mohli by je používat jak spotřebitelé, tak veřejné orgány. Jsou tedy určeny k tomu, aby posouvaly trh směrem k udržitelnějším výrobkům.

(25) Klíčovým prvkem pro identifikaci a propagaci udržitelných výrobků jsou informace o tom, zda jsou ve výrobcích přítomny látky, které vzbuzují obavy. Chemické složení výrobků do značné míry určuje jejich funkce a dopady i možnosti jejich opětovného použití nebo využití, jakmile se stanou odpadem. Strategie pro udržitelnost v oblasti chemických látek[64] vyzývá k minimalizaci přítomnosti látek vzbuzujících obavy ve výrobcích a k zajištění dostupnosti informací o obsahu chemických látek a bezpečném používání zavedením požadavků na informace a sledováním přítomnosti látek vzbuzujících obavy v průběhu celého životního cyklu materiálů a výrobků. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008[65] a další stávající právní předpisy týkající se chemických látek, jako je nařízení (ES) č. 1223/2009, již zajišťují oznamování nebezpečí pro zdraví nebo životní prostředí, které představují určité látky vzbuzující obavy samy o sobě nebo ve směsi. Uživatelé látek a směsí by měli rovněž obdržet relevantní informace související s udržitelností, které se primárně netýkají nebezpečí pro zdraví nebo životní prostředí. Kromě toho by informace týkající se udržitelnosti, včetně informací, které se primárně týkají nebezpečí chemických látek pro zdraví nebo životní prostředí, měli obdržet také uživatelé jiných výrobků než látek nebo směsí a správci odpadů z těchto výrobků. Toto nařízení by proto mělo umožnit

---

64 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *Strategie pro udržitelnost v oblasti chemických látek – K životnímu prostředí bez toxických látek*, COM(2020) 667 final.

65 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

stanovení požadavků týkajících se sledování a sdělování informací o udržitelnosti, mimo jiné o přítomnosti látek vzbuzujících obavy ve výrobcích po celou dobu jejich životního cyklu, a to i s ohledem na jejich dekontaminaci a využití, jakmile se stanou odpadem. Cílem celého rámce by mělo být postupně pokrýt všechny látky, které vzbuzující obavy, ve všech výrobcích, které jsou uvedeny v pracovních plánech vymezujících skupiny výrobků, na něž se Komise hodlá zaměřit.

(26) Požadavky na informace stanovené tímto nařízením by měly zahrnovat požadavek na poskytnutí pasu výrobku. Pas výrobku je důležitým nástrojem pro zpřístupnění informací subjektům v celém hodnotovém řetězci a dostupnost pasu výrobku by měla významně zvýšit úplnou sledovatelnost výrobku v rámci celého hodnotového řetězce. Mimo jiné by měl pas výrobku pomáhat spotřebitelům činit informovaná rozhodnutí zlepšením jejich přístupu k relevantním informacím o výrobku, umožnit hospodářským subjektům jiným než aktérům hodnotového řetězce, jako jsou opraváři nebo recyklační subjekty, přístup k relevantním informacím a umožnit příslušným vnitrostátním orgánům plnit své povinnosti. Za tímto účelem by pas výrobku neměl nahrazovat nedigitální formy předávání informací, jako jsou informace v návodu k výrobku nebo na štítku, ale doplňovat je. Kromě toho by mělo být možné použít pas výrobku pro uvedení informací o jiných aspektech udržitelnosti, které jsou pro příslušnou skupinu výrobků relevantní podle jiných právních předpisů Unie.

(27) Pro zohlednění povahy výrobku a jeho trhu by mělo být při přípravě pravidel pro jednotlivé výrobky pečlivě a individuálně posouzeno, které informace bude nutné v pasu výrobku uvádět. V zájmu optimalizace přístupu k výsledným informacím a současně ochrany práv duševního vlastnictví je třeba pas výrobku navrhnout a zavést tak, aby byl umožněn diferencovaný přístup k informacím uvedeným v pasu výrobku v závislosti na typu informací a typologii zúčastněných stran. Podobně aby se zabránilo tomu, že by náklady pro podniky i veřejnost byly nepřiměřené širším přínosům, měl by být pas výrobku specifický pro určitý výrobek, sérii nebo model výrobku, například v závislosti na složitosti hodnotového řetězce, velikosti, povaze nebo dopadu zvažovaných výrobků.

(28) Pro zajištění interoperability by měly být specifikovány typy povolených nosičů údajů. Ze stejného důvodu by měl být nosič údajů a jedinečný identifikátor výrobku vydáván v souladu s mezinárodně uznávanými normami. Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat v souladu s článkem 290 SFEU akty za účelem změny tohoto nařízení nahrazením nebo doplněním norem, podle nichž mohou být nosiče údajů a jedinečné identifikátory vydávány, a to s ohledem na technický nebo vědecký pokrok. Tím by mělo být zajištěno, aby informace uvedené v pasu výrobku mohly být zaznamenávány a předávány všemi hospodářskými subjekty, a měla by být zaručena kompatibilita jedinečného identifikátoru s externími složkami, jako jsou skenovací zařízení.

(29) Aby nebylo zbytečně oddalováno stanovení jiných požadavků na ekodesign, než jsou požadavky na pas výrobku, nebo aby bylo zajištěno účinné zavádění pasů výrobku, měla by mít Komise možnost vyjmout některé skupiny výrobků z požadavků na pas výrobku v případě, kdy nejsou k dispozici technické specifikace týkající se základních požadavků na technický návrh a fungování pasu výrobku. Aby se obdobně zabránilo zbytečné administrativní zátěži pro hospodářský subjekt, měla by mít Komise možnost vyjmout některé skupiny výrobků z požadavků na pas výrobku v případě, že systém pro digitální poskytování informací o výrobku, který subjektům v hodnotovém řetězci umožňuje přístup k příslušným informacím o výrobku a vnitrostátním orgánům usnadňuje ověřování souladu výrobku s předpisy, již obsahují jiné právní předpisy

Unie. Tyto výjimky by měly být pravidelně přezkoumávány s ohledem na další dostupnost technických specifikací.

(30) Jedinečná identifikace výrobků je základním prvkem, který umožňuje sledovatelnost v celém dodavatelském řetězci. Proto by měl být pas výrobku spojen s jedinečným identifikátorem výrobku. Kromě toho by měl pas v příslušných případech umožňovat sledování subjektů a výrobních zařízení souvisejících s tímto výrobkem. V zájmu zajištění interoperability by měly být v souladu s mezinárodně uznávanými normami vydávány jedinečné identifikátory subjektu a jedinečné identifikátory zařízení, které by umožňovaly sledovatelnost. Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat v souladu s článkem 290 SFEU akty za účelem změny tohoto nařízení nahrazením nebo doplněním norem, podle nichž mohou být vydávány jedinečné identifikátory subjektu a jedinečné identifikátory zařízení, a to s ohledem na technický nebo vědecký pokrok.

(31) Digitalizované informace o výrobku a jeho životním cyklu nebo případně jeho pas by měly být snadno dostupné naskenováním nosiče údajů, jako je vodoznak nebo kód rychlé odezvy (QR). Je-li to možné, měl by být nosič údajů na samotném výrobku, aby bylo zajištěno, že příslušné informace budou dostupné po celou dobu jeho životního cyklu. Jsou však možné výjimky v závislosti na povaze, velikosti nebo použití dotčených výrobků.

(32) Aby bylo zajištěno, že pas výrobku je flexibilní, rychle použitelný a tržně orientovaný a vyvíjí se v souladu s obchodními modely, trhy a inovacemi, měl by vycházet z decentralizovaného datového systému, který by zřídily a udržovaly hospodářské subjekty. Pro účely vymáhání a sledování však může být nezbytné, aby příslušné vnitrostátní orgány a Komise měly přímý přístup k záznamům o všech nosičích údajů a jedinečných identifikátorech spojených s výrobky uváděnými na trh nebo uváděnými do provozu měly.

(33) V zájmu účinného zavedení pasu výrobku by se měl technický návrh, požadavky na údaje a fungování pasu výrobku řídit souborem základních technických požadavků. Tyto požadavky by měly být základem jednotného zavádění pasu výrobků napříč odvětvími. Měly by být stanoveny technické specifikace, které by zajistily účinné provádění těchto základních požadavků, a to buď ve formě harmonizované normy uvedené v Úředním věstníku, nebo alternativně ve formě společných specifikací přijatých Komisí. Technický návrh by měl zajistit, aby pas výrobku přenášel údaje bezpečným způsobem a při respektování zásad ochrany údajů. Digitální pas výrobku bude vyvinut v rámci otevřeného dialogu s mezinárodními partnery s cílem zohlednit jejich názory při vytváření technických specifikací a zajistit jejich příspěvek k odstranění obchodních překážek pro ekologičtější výrobky a ke snížení nákladů na udržitelné investice, marketing a dodržování předpisů. Technické specifikace a požadavky týkající se sledovatelnosti v celém hodnotovém řetězci by v zájmu účinného provádění měly být v maximální možné míře vypracovány na základě konsensuálního přístupu a zapojení, podpory a účinné spolupráce rozmanitého souboru subjektů, mimo jiné normalizačních subjektů, průmyslových sdružení, spotřebitelských organizací, odborníků, nevládních organizací a mezinárodních partnerů, včetně rozvojových ekonomik.

(34) Za účelem lepšího vymáhání požadavků na ekodesign je nezbytné, aby přímý přístup k záznamům o všech nosičích údajů a jedinečných identifikátorech spojených s výrobky uváděnými na trh nebo uváděnými do provozu měly příslušné vnitrostátní orgány a Komise. Komise by proto měla zřídit a vést registr pasů výrobků, v němž by byly tyto údaje uchovávány. V zájmu dalšího usnadnění vymáhání by Komise měla

specifikovat případné další informace uvedené v pasu výrobku, které je třeba do tohoto registru uložit.

(35) Jakékoli zpracovávání osobních údajů podle tohoto nařízení by mělo být v souladu s příslušnými pravidly na ochranu osobních údajů. Osobní údaje by měly být zpracovávány příslušnými vnitrostátními orgány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679[66]. Komise by měla osobní údaje zpracovávat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725[67].

(36) Pro dosažení cílů tohoto nařízení je nezbytné, aby nařízení bylo účinně vymáháno ve vztahu k výrobkům uváděným na trh Unie, ať již vyráběným na domácím trhu nebo dováženým. V případech, kdy Komise zřídí registr, by k němu proto měly mít přímý přístup celní orgány prostřednictvím prostředí jednotného portálu EU pro oblast celnictví zřízeného nařízením (EU) …/…. Celní orgány by měly zajistit, aby byl odkaz na pas výrobku uveden v celním prohlášení a aby tento odkaz odpovídal jedinečnému identifikátoru výrobku, který je uložen v registru. To by celním orgánům umožnilo ověřit, že pro dovážené výrobky existuje pas výrobku.

(37) Pokud jsou v registru uloženy určité informace uvedené v pasu výrobku nad rámec informací na nosičích údajů a v jedinečných identifikátorech, měla by mít Komise možnost v případě potřeby stanovit, aby celní orgány ověřovaly soulad mezi těmito informacemi a celním prohlášením v zájmu zlepšení souladu výrobků s požadavky na ekodesign a s ohledem na nutnost vyhnout se nepřiměřené zátěži pro celní orgány.

(38) Informace uvedené v pasu výrobku mohou celním orgánům poskytnout více podkladů pro řízení rizik, a tím ho usnadnit a umožnit lepší zaměření kontrol na hranicích. Celní orgány by proto měly mít možnost získávat a používat informace uvedené v pasu výrobku a souvisejícím registru pro plnění svých úkolů v souladu s právními předpisy Unie, mimo jiné pro řízení rizik v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013[68].

(39) Za účelem vedení spotřebitelů k výběru udržitelnějších možností by měly štítky, vyžadují-li to akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto nařízení, poskytovat informace umožňující účinné srovnání výrobků, například uváděním tříd výkonnosti. Konkrétně pro spotřebitele mohou být fyzické štítky dalším zdrojem informací v místě prodeje. Mohou se pro ně stát vizuálním základem pro rychlé rozlišení mezi výrobky na základě jejich výkonnosti ve vztahu k určitému parametru výrobku nebo souboru parametrů výrobku. V případě potřeby by měly rovněž umožňovat přístup k dalším informacím tím, že budou obsahovat konkrétní odkazy, jako jsou adresy internetových stránek, dynamické kódy QR, odkazy na on-line štítky nebo jakékoli vhodné prostředky orientované na spotřebitele. Komise by měla v příslušném aktu v přenesené pravomoci stanovit nejúčinnější způsob zobrazení těchto štítků, a to i v případě on-line prodeje na dálku, s přihlédnutím k důsledkům pro zákazníky a hospodářské subjekty a

---

66 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

67 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

68 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

k vlastnostem dotčených výrobků. Komise může rovněž požadovat, aby byl štítek vytištěn na obalu výrobku.

(40) Na výrobky spojené se spotřebou energie se souběžně s tímto nařízením vztahuje nařízení (EU) 2017/1369, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky. To znamená, že primárním nástrojem, který spotřebitelům poskytuje příslušné informace o výrobcích spojených se spotřebou energie, jsou energetické štítky a že třídy výkonnosti stanovené tímto nařízením by měly být případně uvedeny na štítku jako doplňující informace podle článku 16 nařízení (EU) 2017/1369. V případech, kdy příslušné informace o výkonnosti výrobku ve vztahu k parametru výrobku nelze uvést jako doplňující informace na energetickém štítku stanoveném pro výrobek související se spotřebou energie podle nařízení (EU) 2017/1369, by měla Komise posoudit, zda má být zaveden štítek vycházející z tohoto nařízení, a to jednak s ohledem na nutnost informovat spotřebitele o nejdůležitějších parametrech výrobku a jednak na nevýhody související s rizikem záměny v očích veřejnosti a s nadměrnou administrativní zátěží pro hospodářské subjekty.

(41) Spotřebitelé by měli být chráněni před zavádějícími informacemi, které by jim bránily ve výběru udržitelnějších výrobků. Z těchto důvodů by mělo být zakázáno uvádět na trh výrobky opatřené štítkem napodobujícím štítky stanovené tímto nařízením.

(42) V zájmu co nejúčinnějšího plnění cílů Zelené dohody pro Evropu a v zájmu toho, aby se právní úprava nejdříve zaměřila na výrobky s největším dopadem, by měla Komise stanovit pořadí důležitosti výrobků, které mají být tímto nařízením upraveny, a požadavků, které se na ně budou vztahovat. Komise by měla na základě postupu stanovení priorit podle směrnice 2009/125/ES přijmout pracovní plán, který by pokrýval období nejméně 3 let a kterým by stanovila seznam skupin výrobků, pro něž hodlá přijmout akty v přenesené pravomoci, i seznam aspektů výrobků, pro něž hodlá přijmout akty v přenesené pravomoci s horizontální působností. Při stanovování priorit by Komise měla vycházet ze souboru kritérií, která se týkají zejména možného přínosu aktů v přenesené pravomoci k cílům Unie v oblasti klimatu, životního prostředí a energetiky a jejich potenciálu pro zlepšení aspektů vybraných výrobků bez nepřiměřených nákladů pro veřejnost a hospodářské subjekty. Vzhledem k významu pracovních plánů pro plnění energetických cílů Unie by tyto plány měly zahrnovat přiměřený podíl opatření souvisejících s výrobky spojenými se spotřebou energie. Rovněž by měly být konzultovány členské státy a zúčastněné strany, a to prostřednictvím fóra o ekodesignu. Vzhledem k doplňkovosti tohoto nařízení a nařízení (EU) 2017/1369 týkajícího se výrobků spojených se spotřebou energie by měl být časový harmonogram pro pracovní plán podle tohoto nařízení sladěn s harmonogramem stanoveným podle článku 15 nařízení (EU) 2017/1369.

(43) V případě stavebních výrobků by toto nařízení mělo stanovit požadavky na konečné výrobky pouze tehdy, pokud není pravděpodobné, že povinnosti vzniklé na základě [revidovaného nařízení o stavebních výrobcích] a jeho provádění povedou k uspokojivému dosažení cílů environmentální udržitelnosti stanovených tímto nařízením. Kromě toho by měla Komise při vytváření pracovních plánů vzít v úvahu, že v souladu se stávající praxí bude [revidované nařízení o stavebních výrobcích] u výrobků spojených se spotřebou energie, které jsou zároveň stavebními výrobky, upřednostňovat požadavky na udržitelnost stanovené tímto nařízením. To by se mělo týkat například ohřívačů, kotlů, tepelných čerpadel, zařízení pro ohřev vody a vytápění vnitřních prostor, ventilátorů, chladicích a ventilačních systémů a fotovoltaických výrobků (kromě fotovoltaických panelů integrovaných do budov). U těchto výrobků může [revidované nařízení o stavebních výrobcích] v případě potřeby zasahovat

doplňujícím způsobem, zejména pokud jde o aspekty bezpečnosti, rovněž s ohledem na jiné právní předpisy Unie týkající se výrobků, jako jsou plynové spotřebiče, zařízení nízkého napětí a strojní zařízení.

(44) V rámci podpory samoregulace jako platné alternativy k regulačním přístupům by mělo toto nařízení v návaznosti na směrnici 2009/125/ES obsahovat možnost, aby mohla průmyslová odvětví předkládat samoregulační opatření. Komise by měla samoregulační opatření navržené průmyslovým odvětvím posoudit společně s informacemi a důkazy předloženými signatáři, a to i s ohledem na mezinárodní obchodní závazky Unie a potřebu zajistit soulad s právem Unie. Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k přijetí a aktualizaci aktu, který by obsahoval seznam samoregulačních opatření považovaných za platné alternativy aktu v přenesené pravomoci, kterým se stanoví požadavky na ekodesign. Bylo by rovněž vhodné, například s ohledem na relevantní vývoj trhu nebo technologie v rámci dotčené skupiny výrobků, aby Komise mohla požádat o revidovanou verzi samoregulačního opatření, kdykoli to bude považovat za nezbytné. Jakmile bude samoregulační opatření uvedeno na seznamu obsaženém v prováděcím aktu, budou hospodářské subjekty oprávněně očekávat, že Komise u této konkrétní skupiny výrobků nepřijme akt v přenesené pravomoci, kterým se stanoví požadavky na ekodesign. Není však vyloučeno, že Komise přijme horizontální požadavky na ekodesign, které se budou vztahovat rovněž na výrobky, jichž se týká uznané samoregulační opatření, pokud jde o aspekty výrobků, na něž se toto samoregulační opatření nevztahuje. Bude-li se Komise domnívat, že některé samoregulační opatření již nesplňuje kritéria stanovená v tomto nařízení, měla by toto samoregulační opatření ze seznamu uznaných samoregulačních opatření uvedeného v prováděcím aktu vyjmout. Následně tedy mohou být požadavky na ekodesign v souladu s tímto nařízením stanoveny i pro skupiny výrobků, na něž se předtím vztahovalo samoregulační opatření.

(45) Mikropodniky a malé a střední podniky by mohly mít ze zvýšení poptávky po udržitelných výrobcích velký prospěch, ale v souvislosti s některými požadavky by se také mohly potýkat s náklady a obtížemi. Členské státy a Komise by měly v příslušných oblastech své odpovědnosti poskytovat odpovídající informace, zajistit cílená a specializovaná školení a poskytovat zvláštní pomoc a podporu, včetně finanční, malým a středním podnikům zabývajícím se výrobou výrobků, pro které jsou požadavky na ekodesign stanoveny. Tato opatření by se měla týkat například výpočtu environmentální stopy produktu a technického provedení pasu výrobku. Členské státy by měly přijímat opatření s ohledem na platná pravidla státní podpory.

(46) Ničení neprodaných spotřebních výrobků, jako je textil a obuv, hospodářskými subjekty se v celé Unii stává rozšířeným ekologickým problémem, zejména z důvodu rychlého růstu prodeje on-line. Dochází tak ke ztrátě cenných hospodářských zdrojů, neboť výrobky jsou vyráběny, přepravovány a následně zničeny, aniž by byly použity k účelu, pro nějž byly vyrobeny. V zájmu ochrany životního prostředí je proto nezbytné, aby toto nařízení stanovilo rámec, který by zabránil ničení neprodaných výrobků primárně určených pro spotřebitele podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771[69], včetně výrobků, které byly vráceny spotřebitelem s ohledem na jeho právo na odstoupení od smlouvy stanovené ve směrnici Evropského

[69] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o prodeji zboží, kterou se mění nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES a kterou se zrušuje směrnice 1999/44/ES (Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 6).

parlamentu a Rady (EU) 2011/83/EU[70]. Tím se sníží dopad těchto výrobků na životní prostředí snížením produkce odpadu a motivací ke snížení nadměrné produkce výrobků. Navíc vzhledem k tomu, že několik členských států zavedlo vnitrostátní právní předpisy týkající se ničení neprodaných spotřebních výrobků, čímž došlo k narušení trhu, je nezbytné přijmout harmonizovaná pravidla týkající se ničení neprodaných spotřebních výrobků, která by zajistila, že distributoři, maloobchodníci i další hospodářské subjekty budou podléhat stejným pravidlům a pobídkám ve všech členských státech.

(47) Za účelem snížení motivace k ničení neprodaných spotřebních výrobků a pro získání dalších údajů o výskytu této praxe by mělo toto nařízení pro hospodářské subjekty v Unii disponující spotřebními výrobky zavést povinnost transparentnosti a požadovat, aby zveřejňovaly informace o počtu vyřazených neprodaných spotřebních výrobků za rok. Hospodářský subjekt by měl uvést typ nebo kategorii výrobků, důvody jejich vyřazení a jejich dodání k následnému zpracování odpadu. I když by hospodářské subjekty měly mít možnost si svobodně určit, jak tyto informace zveřejní způsobem odpovídajícím jejich podnikatelskému prostředí, mělo by se v příslušných případech za osvědčený postup považovat zahrnutí do veřejně dostupného přehledu nefinančních informací vypracovaného v souladu s článkem 19a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU[71].

(48) Za účelem zamezení ničení neprodaných spotřebních výrobků v případech, kdy je ničení těchto výrobků obvyklé, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 SFEU, kterými doplní toto nařízení o zákaz ničení těchto výrobků. Vzhledem k široké škále výrobků, které mohou být potenciálně zničeny, aniž by byly někdy prodány nebo použity, je nezbytné stanovit toto zmocnění v tomto nařízení. Zákaz stanovený v aktech v přenesené pravomoci by se však měl vztahovat na konkrétní skupiny výrobků, které budou určeny na základě posouzení Komise týkajícího se rozsahu, v jakém ničení těchto výrobků probíhá v praxi, případně se zohledněním informací, které poskytnou hospodářské subjekty. V zájmu zajištění přiměřenosti této povinnosti by Komise měla zvážit udělení zvláštních výjimek, na jejichž základě může být ničení neprodaných spotřebních výrobků přesto povoleno, například s ohledem na otázky bezpečnosti a ochrany zdraví. Aby bylo možné sledovat účinnost tohoto zákazu a snížit motivaci k jeho obcházení, mělo by být požadováno, aby hospodářské subjekty zveřejňovaly počet zničených neprodaných spotřebních výrobků a důvody jejich zničení na základě platných výjimek. A konečně aby se zabránilo nepřiměřené administrativní zátěži malých a středních podniků, měly by být tyto podniky od povinnosti zveřejňovat své neprodané vyřazené výrobky a od zákazu vyřazovat určité skupiny výrobků stanovené v aktech v přenesené pravomoci osvobozeny. Pokud však existují dostatečné důkazy o tom, že malé a střední podniky mohou být využívány k obcházení těchto povinností, měla by mít Komise možnost požadovat v uvedených aktech v přenesené pravomoci u některých skupin výrobků, aby se tyto povinnosti vztahovaly i na mikropodniky a malé a střední podniky.

---

70 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

71 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

(49) Hospodářské subjekty by podle své role, kterou mají v dodavatelském řetězci, měly být podle tohoto nařízení odpovědné za soulad výrobků s požadavky na ekodesign, aby byl zajištěn volný pohyb těchto výrobků na vnitřním trhu a aby se zlepšila jejich udržitelnost. Hospodářské subjekty zapojené do dodavatelského a distribučního řetězce by měly přijmout vhodná opatření, která zajistí, aby na trh dodávaly pouze výrobky, které jsou ve shodě s tímto nařízením a s akty v přenesené pravomoci přijatými podle tohoto nařízení.

(50) Vzhledem k tomu, že výrobce zná podrobně proces navrhování a výroby, má nejlepší možnosti provést postup posuzování shody. Posuzování shody by tedy mělo být výhradně povinností výrobce.

(51) V zájmu zabezpečení fungování vnitřního trhu je nezbytné zajistit, aby výrobky ze třetích zemí vstupující na trh Unie byly v souladu s tímto nařízením a akty v přenesené pravomoci přijatými na jeho základě bez ohledu na to, zda jsou dováženy jako výrobky, součásti nebo meziprodukty. Zejména je nezbytné zajistit, aby výrobci u těchto výrobků prováděli vhodné postupy posuzování shody. Měla by být tedy stanovena povinnost dovozců zajistit, aby výrobky, které uvádějí na trh, byly ve shodě s uvedenými požadavky a aby označení CE a dokumentace vypracovaná výrobcem byly k dispozici příslušným vnitrostátním orgánům ke kontrole. Rovněž by mělo být stanoveno, že dovozci musí případně zajistit, aby byl u těchto výrobků k dispozici pas výrobku.

(52) Při uvádění výrobku na trh by měl každý dovozce na výrobku uvést své jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku i svou poštovní adresu a případně elektronické komunikační prostředky, jejichž prostřednictvím ho lze kontaktovat. Pokud to rozměr výrobku neumožňuje, jsou možné výjimky. To zahrnuje případy, kdy by dovozce musel otevřít obal, aby mohl uvést jméno a adresu na výrobek, nebo kdy je výrobek na umístění těchto informací příliš malý.

(53) Vzhledem k tomu, že distributor dodává výrobek na trh poté, co jej tam uvedl výrobce nebo dovozce, měl by řádně dbát na soulad s použitelnými požadavky na ekodesign. Distributor by měl rovněž zajistit, aby jeho nakládání s výrobkem nemělo nepříznivý vliv na jeho soulad s požadavky tohoto nařízení nebo aktů v přenesené pravomoci přijatých na jeho základě.

(54) Vzhledem k tomu, že distributoři a dovozci jsou blízko trhu a hrají důležitou roli při zajišťování shody výrobku s předpisy, měli by být zapojeni do úkolů dozoru nad trhem, které provádějí příslušné vnitrostátní orgány, a měli by být připraveni aktivně se zúčastnit a poskytovat těmto orgánům všechny nezbytné informace týkající se dotčeného výrobku.

(55) Vzhledem k tomu, že obchodník nabízí výrobek ke koupi, pronájmu či koupi na splátky nebo předvádí výrobky zákazníkům nebo osobám provádějícím instalaci, je nezbytné, aby svým zákazníkům zajistil účinný přístup k informacím požadovaným podle tohoto nařízení, a to i v případě prodeje na dálku. Toto nařízení by mělo zejména vyžadovat, aby obchodníci zajistili, že jejich zákazníkům bude přístupný pas výrobku a že budou zřetelně zobrazeny štítky v souladu s platnými požadavky. Tuto povinnost by měl prodejce splnit při každém nabízení výrobku k pronájmu.

(56) V zájmu snazšího výběru udržitelnějších výrobků by měly být štítky v příslušných případech zobrazeny tak, aby byly jasně viditelné a identifikovatelné. Měly by být identifikovatelné jako štítek patřící k danému výrobku, aniž by si zákazník musel přečíst značku a číslo modelu na štítku. Štítky by měly upoutat pozornost zákazníka,

který si prohlíží vystavené výrobky. Aby byl štítek přístupný zákazníkům při zvažování nákupu, měl by obchodník i odpovědný hospodářský subjekt štítek zobrazovat při každé propagaci výrobku, a to i v případě prodeje na dálku, včetně prodeje on-line.

(57) Dovozce nebo distributor, který buď uvádí na trh výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle tohoto nařízení, pod vlastním jménem nebo ochrannou známkou dovozce nebo distributora, nebo takový výrobek změní tak, že by to mohlo mít vliv na soulad s tímto nařízením nebo s příslušným aktem v přenesené pravomoci, by měl být považován za výrobce a měl by převzít povinnosti výrobce.

(58) Klíčovou roli v dodavatelském řetězci hrají on-line tržiště, která hospodářským subjektům umožňují oslovit velký počet zákazníků. Vzhledem k jejich významné úloze při zprostředkovávání prodeje výrobků mezi hospodářskými subjekty a zákazníky by měla on-line tržiště převzít odpovědnost za zajištění prodeje výrobků, které nesplňují požadavky na ekodesign, a měla by spolupracovat s orgány dozoru nad trhem. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES[72] poskytuje obecný rámec pro elektronický obchod a stanoví určité povinnosti on-line platforem. Nařízení […/…] o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice 2000/31/ES[73] upravuje odpovědnost a povinnost poskytovatelů zprostředkovatelských služeb on-line, pokud jde o nezákonný obsah, včetně výrobků, které nesplňují požadavky na ekodesign. Na základě tohoto obecného rámce by měly být stanoveny zvláštní požadavky, které budou účinně řešit prodej nevyhovujících výrobků online.

(59) Je nezbytné, aby on-line tržiště úzce spolupracovala s orgány dozoru nad trhem. Povinnost spolupráce s orgány dozoru nad trhem je uložena poskytovatelům služeb informační společnosti podle čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020[74] ve vztahu k výrobkům, na něž se vztahuje uvedené nařízení, včetně výrobků, pro něž jsou stanoveny požadavky na ekodesign. Za účelem dalšího zlepšení spolupráce v boji proti nezákonnému obsahu souvisejícímu s nevyhovujícími výrobky by toto nařízení mělo obsahovat konkrétní povinnosti uvést tuto spolupráci do praxe, pokud jde o on-line tržiště. Například orgány dozoru nad trhem neustále zdokonalují technologické nástroje, které používají pro on-line dozor nad trhem ke zjištění nevyhovujících výrobků prodávaných on-line. Aby tyto nástroje byly funkční, měla by on-line tržiště poskytovat přístup ke svým rozhraním. Navíc je možné, že orgány dozoru nad trhem musí také údaje z on-line tržišť extrahovat.

(60) Ustanovení čl. 14 odst. 4 nařízení (EU) 2019/1020 uděluje orgánům dozoru nad trhem pravomoc požadovat odstranění obsahu odkazujícího na nevyhovující výrobky z on-line rozhraní nebo explicitní zobrazení varovného upozornění konečným uživatelům v okamžiku jejich přístupu do on-line rozhraní, jestliže neexistují žádné jiné dostupné účinné prostředky, jak vyloučit vážné riziko. Pravomoci svěřené orgánům dozoru nad trhem podle čl. 14 odst. 4 nařízení (EU) 2019/1020 by se měly vztahovat i na toto

---

72 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

73 [Po přijetí přidat odkaz: Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice 2000/31/ES (COM(2020) 825 final)].

74 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 1).

nařízení. Aby však byl zajištěn účinný dozor nad trhem podle tohoto nařízení a předešlo se přítomnosti nevyhovujících výrobků na trhu v Unii, měla by se tato pravomoc použít v nezbytných a přiměřených případech, včetně výrobků, které představují menší než vážné riziko. Tato pravomoc by měla být vykonávána v souladu s [článkem 8] [aktu o digitálních službách].

(61) Zajištění sledovatelnosti výrobku v celém dodavatelském řetězci usnadňuje orgánům dozoru nad trhem jejich úkol vysledovat hospodářské subjekty, které na trh uvedly nebo dodaly nevyhovující výrobky. Od hospodářských subjektů by proto mělo být vyžadováno, aby po určitou dobu uchovávaly informace o svých transakcích.

(62) V zájmu urychlení a usnadnění ověřování souladu výrobků uváděných na trh by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 SFEU za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením požadavku, aby odpovědné hospodářské subjekty v případě potřeby digitálně zpřístupnily určité části technické dokumentace příslušným orgánům i Komisi. To by mělo příslušným vnitrostátním orgánům umožňovat přístup k těmto informacím bez vyžádání a současně i nadále zaručovat ochranu obchodního tajemství. K možným způsobům digitálního zpřístupnění těchto informací by měly v zásadě patřit pas výrobku nebo uvedení v části databáze výrobků věnované souladu podle nařízení (EU) 2017/1369 nebo uvedení na internetové stránce hospodářského subjektu. Touto povinností by nemělo být dotčeno právo příslušných vnitrostátních orgánů na přístup k jiným částem technické dokumentace na vyžádání.

(63) V zájmu umožnění lepšího odhadu pronikání příslušných výrobků na trh, získání lepších informací pro studie, které se stanou podkladem pro vypracování nebo aktualizaci požadavků na ekodesign a pracovních plánů, a přispění ke stanovení podílu určitých skupin výrobků na trhu s cílem urychlit formulaci nebo přezkum požadavků na ekodesign by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat v souladu s článkem 290 SFEU akty za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením požadavku na shromažďování přiměřených a spolehlivých údajů o prodeji výrobků a na umožnění shromažďování těchto údajů Komisí nebo jejím jménem přímo od výrobců nebo maloobchodníků. Při přijímání pravidel pro sledování a podávání zpráv by Komise měla zohlednit nutnost maximalizovat dostupné údaje o pronikání na trh a nutnost minimalizovat administrativní zátěž hospodářských subjektů.

(64) Za účelem zlepšení budoucích požadavků na ekodesign a zvýšení důvěry konečných uživatelů při stanovení a nápravě odchylek mezi spotřebou energie při používání a jinými výkonnostními parametry při měření za zkušebních podmínek a při skutečném fungování by Komise měla mít přístup ke skutečné spotřebě energie výrobků během používání a případně k jiným výkonnostním parametrům. Za tímto účelem by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 SFEU s cílem doplnit toto nařízení stanovením požadavku, aby byla u jednotlivých výrobků, podobně jako u silničních vozidel, určena spotřeba energie při použití i další příslušné výkonnostní parametry a aby byly zobrazeny konečnému uživateli. U výrobků připojených k internetu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 SFEU s cílem doplnit toto nařízení stanovením požadavku, aby hospodářské subjekty tyto údaje o výkonnosti při použití shromažďovaly na dálku a oznamovaly Komisi, protože je nezbytné zjistit, jakou mají výrobky výkonnost, a informovat o tom veřejnost. U výrobků, jejichž výkonnost při používání do značné míry závisí také na klimatických nebo zeměpisných podmínkách, by měly být shromažďovány, anonymizovány a vykazovány rovněž klimatické nebo zeměpisné informace.

(65) V zájmu zajištění účinného a harmonizovaného uplatňování požadavků na ekodesign stanovených tímto nařízením, včetně aspektů, jako je využívání energie nebo účinnost, trvanlivost a spolehlivost a obsah recyklovaných materiálů, by mělo být dodržování těchto požadavků měřeno pomocí spolehlivých, přesných a reprodukovatelných metod, které zohledňují nejmodernější obecně uznávané vědecké poznatky. Akty v přenesené pravomoci, kterými se stanoví požadavky na ekodesign výrobků, by měly v zásadě obsahovat specifikace zkoušek, měření nebo výpočtů potřebných ke stanovení nebo ověření souladu. Kromě toho by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 SFEU za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením požadavku na používání on-line nástrojů zohledňujících příslušné požadavky na výpočet, aby bylo zajištěno jejich harmonizované uplatňování.

(66) Za účelem zajištění toho, aby bylo požadavky na ekodesign dosaženo zamýšlených účinků, by toto nařízení mělo stanovit komplexní a zastřešující ustanovení použitelná u všech výrobků, na něž se vztahují požadavky na ekodesign, a zakázat obcházení těchto požadavků. Proto by měly být zakázány veškeré praktiky vedoucí k neoprávněné změně výkonnosti výrobku během ověřování shody nebo krátce po uvedení výrobku do provozu, které by vedly k deklarované výkonnosti, jež zkresluje skutečnou výkonnost výrobku během používání.

(67) V případě potřeby mohou akty v přenesené pravomoci, kterými se stanoví požadavky na ekodesign výrobků, odkazovat na použití norem pro stanovení nebo ověření souladu. Aby se zajistilo, že nebudou existovat žádné překážky obchodu na vnitřním trhu, měly by být tyto normy harmonizovány na úrovni Unie. Po přijetí odkazu na tuto normu v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012[75] a zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* by měly být výrobky vyhovující těmto normám, u nichž byly přijaty požadavky na ekodesign podle tohoto nařízení, považovány za vyhovující těmto požadavkům v rozsahu, v jakém se na ně vztahují příslušné harmonizované normy. Obdobně by měly být metody zkoušení, měření nebo výpočtů vyhovující harmonizovaným normám považovány za vyhovující požadavkům na zkoušky, měření a výpočty stanoveným v příslušných aktech v přenesené pravomoci, kterými se stanoví požadavky na ekodesign, a to v rozsahu, v jakém se na ně vztahují příslušné harmonizované normy.

(68) Nejsou-li k dispozici harmonizované normy, mělo by se jako náhradní řešení k usnadnění povinnosti výrobce splnit požadavky na ekodesign přistoupit k využití společných specifikací, například v případě, že proces normalizace je blokován z důvodu chybějícího konsenzu mezi zúčastněnými stranami, nebo v případě, že dojde k nepřiměřeným prodlevám při stanovování harmonizované normy. Tyto prodlevy by například mohly nastat, pokud není dosaženo požadované kvality. Kromě toho by mělo být možné toto řešení využít v případě, že by Komise omezila nebo zrušila odkazy na příslušné harmonizované normy v souladu s čl. 11 odst. 5 nařízení (EU) č. 1025/2012. Soulad se společnými specifikacemi by měl rovněž vést k předpokladu shody.

(69) Aby mohly hospodářské subjekty prokázat a příslušné orgány ověřit, že výrobky dodávané na trh splňují požadavky na ekodesign přijaté na základě tohoto nařízení,

[75] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 SFEU za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením postupů posuzování shody vhodných a přiměřených povaze dotčeného výrobku a regulovaných parametrů výrobku. V zájmu zajištění souladu s jinými právními předpisy Unie by měly být postupy posuzování shody vybrány z modulu interního řízení výroby uvedeného v tomto nařízení a z modulů uvedených v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES[76], a to od nejmírnějšího po nejpřísnější. Dále aby se zajistilo, že příslušný modul je přiměřený a úměrný povaze dotčeného výrobku a regulovaným parametrům výrobku, měla by Komise v případě potřeby vybraný modul upravit s ohledem na tuto povahu.

(70) Výrobci by měli vypracovat EU prohlášení o shodě s cílem poskytnout informace o shodě výrobků s tímto nařízením. Vypracování EU prohlášení o shodě mohou od výrobců vyžadovat i jiné právní předpisy Unie. Aby se pro účely dozoru nad trhem zajistil účinný přístup k informacím, mělo by být vypracováno jediné EU prohlášení o shodě s ohledem na všechny akty Unie. Aby byla snížena administrativní zátěž hospodářských subjektů, mělo by být možné, aby mělo toto jediné EU prohlášení o shodě podobu složky tvořené příslušnými jednotlivými prohlášeními o shodě.

(71) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008[77] stanoví pravidla pro akreditaci subjektů posuzování shody, rámec pro dozor nad trhem s výrobky a pro kontroly výrobků ze třetích zemí a obecné zásady, kterými se řídí označení CE. Uvedené nařízení by mělo být použitelné na výrobky, na něž se vztahuje toto nařízení, s cílem zajistit, aby výrobky, na které se vztahuje volný pohyb zboží v rámci Unie, splňovaly požadavky na vysokou úroveň ochrany veřejných zájmů, jako jsou lidské zdraví, bezpečnost a životní prostředí. Pokud byly u výrobku přijaty požadavky na ekodesign, mělo by označení CE označovat, že výrobek je v souladu s tímto nařízením a požadavky na ekodesign přijatými na jeho základě, pokud se výrobku týkají. Obecné zásady, kterými se řídí označení CE a jeho vztah k jiným označením, jsou stanoveny v nařízení (ES) č. 765/2008. Vzhledem k tomu, že toto nařízení upravuje stanovení požadavků na ekodesign u široké škály výrobků, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 SFEU za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením alternativních nebo konkrétnějších pravidel týkajících se prohlášení o shodě nebo označení shody v souvislosti s požadavky na ekodesign, aby byl zajištěn soulad s požadavky podle právních předpisů Unie použitelnými u výrobků, na něž se vztahuje, zabránilo se záměně s jiným označením nebo prohlášeními a minimalizovala se administrativní zátěž hospodářských subjektů.

(72) Některé moduly posuzování shody stanovené v rozhodnutí č. 768/2008/ES vyžadují zapojení subjektů posuzování shody. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provádění tohoto nařízení by orgány členských států měly tyto subjekty oznámit Komisi.

(73) Za účelem zajištění jednotné úrovně kvality posuzování shody je nutné stanovit požadavky, které musí splnit oznamující orgány zapojené do posuzování, oznamování a kontroly oznámených subjektů. Mělo by být zejména zajištěno, aby oznamující orgán byl ve své činnosti objektivní a nestranný. Od oznamujících orgánů by se dále

---

[76] Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a o zrušení rozhodnutí Rady 93/465/EHS (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 82).

[77] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

mělo vyžadovat, aby zajistily důvěrnost informací, jež obdržely, ale měly by nicméně být schopny vyměňovat si informace o oznámených subjektech s vnitrostátními orgány, oznamujícími orgány jiných členských států a Komisí, což zajistí jednotnost při posuzování shody. Za účelem účinného stanovení a sledování způsobilosti a nezávislosti žádajících subjektů by měly oznamující orgány za základ pro oznámení pokládat výhradně žádající právnický subjekt, aniž by byly zohledněny doklady mateřských nebo sesterských společností. Ze stejného důvodu by měly žádající subjekty posuzovat podle všech příslušných požadavků a úkolů posuzování shody a vycházet z harmonizovaných norem pro požadavky a úkoly, na něž se tyto normy vztahují.

(74) Vzhledem k ústřední roli oznamujících orgánů při zajišťování spolehlivosti posuzování shody v souvislosti s požadavky na ekodesign je nezbytné, aby měly k dispozici dostatečný počet způsobilých zaměstnanců a dostatek finančních prostředků pro řádné plnění svých úkolů. Pokud při provádění tohoto nařízení dojde k tomu, že oznamující orgány neprovádějí účinné ověřování a sledování oznámených subjektů z důvodu nedostatku způsobilých zaměstnanců, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci ke stanovení minimálního počtu ekvivalentů plného pracovního úvazku, který by měl být případně k dispozici oznamujícím orgánům v souvislosti s konkrétními úkoly posuzování shody.

(75) Je nezbytné, aby všechny oznámené subjekty vykonávaly své povinnosti na stejné úrovni a za podmínek rovné hospodářské soutěže a autonomie. K tomu by měly být stanoveny požadavky na subjekty posuzování shody, které si přejí získat status oznámeného subjektu za účelem zajišťování činností posuzování shody. Tyto požadavky by měly být i nadále uplatňovány pro zachování způsobilosti oznámeného subjektu. K zajištění jeho autonomie by mělo být vyžadováno, aby si oznámený subjekt a pracovníci, jež zaměstnává, zachovali nezávislost na hospodářských subjektech v hodnotovém řetězci výrobků, v souvislosti s nimiž byl oznámen, a na jiných společnostech včetně sdružení podniků a mateřských a dceřiných společností.

(76) Pokud subjekt posuzování shody prokáže, že splňuje kritéria stanovená harmonizovanými normami, mělo by se předpokládat, že splňuje odpovídající požadavky stanovené v tomto nařízení.

(77) Subjekty posuzování shody často zadávají část svých činností souvisejících s posuzováním shody subdodavateli nebo dceřiné společnosti. V zájmu zajištění toho, aby výrobky uváděné na trh Unie splňovaly požadavky na ekodesign, je třeba, aby subdodavatelé a dceřiné společnosti provádějící posuzování shody splňovali při plnění úkolů posuzování shody podle tohoto nařízení stejné požadavky jako oznámené subjekty.

(78) Aby mohly oznamující orgány účinně stanovit a sledovat způsobilost a nezávislost žádajících subjektů, měly by tyto subjekty být a zůstat nezávislé. Určité činnosti a rozhodovací procesy, jak pokud jde o posuzování shody výrobků, tak o další, vnitřní činnosti oznámeného subjektu, by proto měl provádět výhradně sám oznámený subjekt.

(79) Za účelem usnadnění procesu stanovení a sledování způsobilosti a nezávislosti žádajících subjektů by měly žádající subjekty vypracovat a pravidelně aktualizovat strukturu kvalifikace. V rámci této struktury by měli být pracovníci a jejich kvalifikace přiřazeni specifickým úkolům posuzování shody, aby mohl oznamující orgán účinněji posoudit přiměřenost pracovníků a přetrvávající nezávislost oznámeného subjektu.

(80) Vzhledem k tomu, že se služby nabízené oznámenými subjekty v členském státě mohou týkat výrobků dodávaných na trh v celé Unii, je vhodné dát ostatním členským státům a Komisi možnost vznést námitky týkající se oznámeného subjektu. Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, aby mohla vyzvat oznamující členský stát k přijetí nápravných opatření, pokud oznámený subjekt nesplňuje nebo přestal splňovat požadavky tohoto nařízení.

(81) V zájmu usnadnění a urychlení postupu posuzování shody a zajištění rovného zacházení s hospodářskými subjekty je nezbytné, aby oznámené subjekty uplatňovaly postupy posuzování shody jednotně a bez vytváření zbytečné zátěže pro hospodářské subjekty.

(82) Před přijetím konečného rozhodnutí, zda lze výrobku udělit osvědčení o shodě, by hospodářskému subjektu, který si přeje uvést výrobek na trh, mělo být povoleno doplnit příslušnou dokumentaci pouze jednou. Toto omezení je nezbytné k zajištění toho, aby oznámené subjekty nemohly výrobcům pomáhat při provádění změn až do dosažení shody, protože v takovém případě by se poskytovaná služba podobala konzultační službě, a v praxi by tak mohlo dojít k oslabení povahy veřejného zájmu úkolů oznámených subjektů. V případě potřeby by oznámené subjekty měly mít rovněž možnost veškerá osvědčení nebo rozhodnutí o schválení omezit, pozastavit nebo odejmout.

(83) Aby se usnadnilo zjišťování a řešení případů nesouladu oznámených subjektů, výrobců nebo výrobků, měly by oznámené subjekty aktivně předávat příslušné informace, které mají k dispozici, oznamujícím orgánům nebo orgánům dozoru nad trhem.

(84) Je nezbytné zajistit účinnou výměnu informací mezi oznámenými subjekty a orgány dozoru nad trhem, a to i z jiných členských států. Proto je nezbytné, aby oznamující orgány a oznámené subjekty vyhověly žádostem o informace od orgánů dozoru nad trhem.

(85) Komise by měla umožnit vhodnou koordinaci a spolupráci mezi oznámenými subjekty. V rámci zajištění harmonizovaného uplatňování požadavků na ekodesign by měly oznámené subjekty jednat o otázkách, na něž by mohly mít různé názory, a koordinovat svůj přístup. Jako obecné vodítko by při tom měly použít jakýkoli dokument vypracovaný skupinou pro správní spolupráci, kterou tvoří orgány dozoru nad trhem, jak je uvedeno v čl. 30 odst. 2 nařízení (EU) 2019/1020.

(86) Za účelem motivování spotřebitelů k tomu, aby činili udržitelná rozhodnutí, zejména nejsou-li udržitelnější výrobky dostatečně cenově dostupné, by měly být stanoveny mechanismy, jako jsou ekopoukázky a ekologické zdaňování. Pokud se členské státy rozhodnou využít pobídek k odměně nejlepších výrobků z těch, u nichž byly akty v přenesené pravomoci podle tohoto nařízení stanoveny třídy výkonnosti, měly by tak učinit tím, že tyto pobídky zacílí na dvě nejvyšší zastoupené třídy výkonnosti, není-li příslušným aktem v přenesené pravomoci stanoveno jinak. Členské státy by však neměly mít možnost zakázat uvedení výrobku na trh na základě jeho třídy výkonnosti. Ze stejného důvodu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 SFEU za účelem doplnění tohoto nařízení dalším vymezením parametrů výrobku nebo příslušných úrovní výkonnosti, kterých se pobídky členských států týkají, není-li v příslušném aktu v přenesené pravomoci určena žádná třída výkonnosti, nebo jsou-li určeny třídy výkonnosti ve

vztahu k více než jednomu parametru výrobku. Zavedením pobídek členských států by nemělo být dotčeno uplatňování pravidel Unie pro státní podporu.

(87) Veřejné zakázky představují 14 % HDP Unie. V rámci přispění k plnění cíle dosažení klimatické neutrality, zlepšení energetické účinnosti a účinnosti při využívání zdrojů a přechodu na oběhové hospodářství, které chrání veřejné zdraví a biologickou rozmanitost, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 SFEU, které by případně vyžadovaly, aby veřejní zadavatelé a zadavatelé podle definice ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU[78] a 2014/25/EU[79] sladili své veřejné zakázky se zvláštními kritérii nebo cíli zadávání ekologických veřejných zakázek, které budou stanoveny v aktech v přenesené pravomoci přijatých na základě tohoto nařízení. Kritéria nebo cíle stanovené akty v přenesené pravomoci pro konkrétní skupiny výrobků by měly být splněny nejen při přímém nákupu těchto výrobků v rámci veřejných zakázek na dodávky, ale také v rámci veřejných zakázek na stavební práce nebo veřejné služby, budou-li tyto výrobky použity pro činnosti, které jsou předmětem těchto zakázek. Na rozdíl od dobrovolného přístupu zajistí povinná kritéria nebo cíle maximální využití veřejných výdajů na podporu poptávky po výrobcích s lepší výkonností. Tato kritéria by měla být transparentní, objektivní a nediskriminační.

(88) Účinné prosazování požadavků na ekodesign má zásadní význam pro zajištění rovné hospodářské soutěže na trhu Unie a pro zajištění dosažení očekávaných přínosů a přispění tohoto nařízení k dosahování cílů Unie v oblasti klimatu, energetiky a oběhového hospodářství. Nařízení (EU) 2019/1020, kterým se stanoví horizontální rámec pro dozor nad trhem a kontrolu výrobků vstupujících na trh Unie, by se proto mělo vztahovat na výrobky, u nichž jsou požadavky na ekodesign stanoveny podle tohoto nařízení, pokud v rámci tohoto nařízení neexistují zvláštní ustanovení se stejným cílem, povahou nebo účinkem. Navíc v zájmu snížení problematických úrovní nesouladu výrobků, na něž se vztahují prováděcí opatření přijatá podle směrnice 2009/125/ES, v zájmu lepšího předcházení nesouladu s budoucími požadavky na ekodesign a s ohledem na širší oblast působnosti a větší ambice tohoto nařízení ve srovnání se směrnicí 2009/125/ES by toto nařízení mělo obsahovat zvláštní doplňující pravidla, která doplní rámec vytvořený nařízením (EU) 2019/1020. Tato zvláštní doplňující pravidla by měla být zaměřena na další posílení plánování, koordinace a podpory úsilí členských států a měla by Komisi poskytnout další nástroje k zajištění toho, aby orgány dozoru nad trhem přijaly dostatečná opatření s cílem zabránit nesouladu s požadavky na ekodesign.

(89) Kromě orgánů dozoru nad trhem mají důležitou úlohu při prosazování tohoto nařízení rovněž celní orgány, pokud jde o dovážené zboží, které pro tyto účely mohou vycházet z nařízení Rady (ES) č. 515/97[80].

(90) Za účelem zajištění toho, aby byly příslušné kontroly týkající se požadavků na ekodesign prováděny v přiměřeném rozsahu, by měly členské státy vypracovat

---

78 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

79 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

80 Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů (Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1).

zvláštní akční plán, v němž budou uvedeny výrobky nebo požadavky označené jako prioritní v oblasti dozoru nad trhem podle tohoto nařízení a činnosti, jejichž cílem je snížit nesoulad příslušných výrobků nebo nesoulad s příslušnými požadavky na ekodesign. V příslušných případech by měl být tento akční plán součástí vnitrostátních strategií členských států pro dozor nad trhem přijatých podle článku 13 nařízení (EU) 2019/1020.

(91) Priority v oblasti dozoru nad trhem podle tohoto nařízení by měly být stanoveny na základě objektivních kritérií, jako jsou pozorované míry nesouladu s předpisy nebo dopady nedodržování předpisů na životní prostředí. Činnosti plánované pro řešení těchto priorit by měly být úměrné skutečnostem, které vedly ke stanovení priorit. V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci ke stanovení výrobků a požadavků, které by členské státy měly považovat za priority v oblasti dozoru nad trhem v rámci svých akčních plánů, v nichž určují priority v oblasti dozoru nad trhem podle tohoto nařízení, a činností plánovaných ke snížení nesouladu s předpisy.

(92) Pokud jsou navzdory zdokonalenému plánování, koordinaci a podpoře stanovené tímto nařízením pozorovány problematické míry nesouladu s požadavky na ekodesign, měla by být Komise schopna zasáhnout a zajistit, aby orgány dozoru nad trhem prováděly kontroly v přiměřeném rozsahu. V zájmu zajištění účinného prosazování požadavků na ekodesign by proto měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 SFEU, kterými by stanovila minimální počet kontrol, jež mají být u konkrétních výrobků nebo požadavků provedeny. Toto zmocnění by mělo doplňovat zmocnění podle čl. 11 odst. 4 nařízení (EU) 2019/1020.

(93) Na základě údajů zadaných do informačního a komunikačního systému pro dozor nad trhem by měla Komise vypracovat zprávu obsahující informace o povaze a počtu provedených kontrol, o mírách zjištěného nesouladu a o povaze a přísnosti sankcí uložených v souvislosti s požadavky na ekodesign během dvou předchozích kalendářních let. Tyto zprávy by měly obsahovat srovnání činností členských států s plánovanými činnostmi a orientačními referenčními hodnotami pro orgány dozoru nad trhem.

(94) V zájmu dalšího posílení koordinace orgánů dozoru nad trhem by se měla skupina pro správní spolupráci zřízená podle nařízení (EU) 2019/1020 za účelem stanovení výrobků nebo požadavků určených jako priority v oblasti dozoru nad trhem podle tohoto nařízení a činností plánovaných ke snížení nesouladu s tímto nařízením pravidelně scházet a určovat společné priority v oblasti dozoru nad trhem, které mají být zohledněny v akčních plánech členských států, priority v oblasti poskytování podpory Unie a požadavky na ekodesign, které jsou vykládány odlišně a vedou k narušení trhu.

(95) V rámci podpory členských států v jejich úsilí o zajištění přijetí dostatečných opatření, která by zabránila nesouladu s požadavky na ekodesign, by Komise měla v případě potřeby využít podpůrných opatření stanovených v nařízení (EU) 2019/1020. Komise by měla organizovat a případně financovat společné projekty dozoru nad trhem a zkušební projekty v oblastech společného zájmu, společné investice do kapacit dozoru nad trhem a společná školení pracovníků orgánů dozoru nad trhem, oznamujících orgánů a oznámených subjektů. Kromě toho by Komise měla vypracovat pokyny, jak v příslušných případech požadavky na ekodesign uplatňovat a vymáhat, aby bylo zajištěno jejich harmonizované uplatňování.

(96) Výrobky by měly být uváděny na trh pouze tehdy, pokud nepředstavují riziko. V zájmu lepšího sladění se zvláštní povahou požadavků na ekodesign a zajištění toho, aby se úsilí v oblasti dozoru nad trhem zaměřilo na nesoulad s těmito požadavky, by měl být výrobek představující riziko pro účely tohoto nařízení definován jako výrobek, který při nedodržení požadavku na ekodesign nebo proto, že požadavek na ekodesign nedodržuje odpovědný hospodářský subjekt, může nepříznivě ovlivnit životní prostředí nebo jiné veřejné zájmy chráněné příslušnými požadavky. Tato konkrétnější definice by měla být použita při uplatňování článků 19 a 20 nařízení (EU) 2019/1020.

(97) Měl by existovat postup, na jehož základě jsou zúčastněné strany informovány o opatřeních, jež mají být přijata ve vztahu k výrobkům představujícím riziko. Měl by rovněž orgánům dozoru nad trhem v členských státech umožňovat, aby ve spolupráci s příslušnými hospodářskými subjekty začaly jednat v souvislosti s těmito výrobky co nejdříve. Proto by měla být ochranná doložka, která je v současné době začleněna do směrnice 2009/125/ES, aktualizována a sladěna s ochrannými postupy začleněnými do jiných harmonizačních právních předpisů Unie a do rozhodnutí č. 768/2008/ES. Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k určení, zda jsou opatření přijatá členskými státy ohledně nevyhovujících výrobků důvodná, či nikoli.

(98) Orgány dozoru nad trhem by měly mít právo vyžadovat od hospodářských subjektů, aby přijaly nápravné opatření na základě zjištění, že výrobek není v souladu s požadavky na ekodesign, nebo že hospodářský subjekt porušil pravidla týkající se uvedení nebo dodání výrobků na trh nebo jiná pravidla, která se na něj vztahují.

(99) Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 SFEU je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla vhodné konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů[81]. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(100) Za účelem zajištění jednotných podmínek k uplatňování tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci týkající se: a) vymezení prováděcích opatření týkajících se propojení registru uvedeného v článku 12 a jednotného celního portálu EU pro výměnu certifikátů; b) stanovení společných požadavků na podobu štítků; c) uvedení seznamu samoregulačních opatření stanovených jako platná alternativa k aktu v přenesené pravomoci přijatému podle článku 4; d) stanovení formátu pro zveřejňování informací o neprodaných spotřebních výrobcích, které byly vyřazeny; e) stanovení, změny nebo zrušení společných specifikací pro požadavky na ekodesign, základních požadavků na pasy výrobků nebo na metody zkoušení, měření a výpočtů; f) stanovení minimálního počtu ekvivalentů plného pracovního úvazku, který je považován za dostatečný pro řádné sledování oznámených subjektů; g) požadavku, aby členský stát přijal u oznámených subjektů, které nejsou v souladu s předpisy, nápravné opatření, včetně zrušení oznámení; h) uvedení seznamu výrobků nebo požadavků, které členské státy musí alespoň zvážit jako priority v oblasti dozoru nad trhem a i) rozhodnutí v souladu s ochranným postupem Unie, zda je vnitrostátní

[81] Úř. věst. L 123, 12.5. 2016, s. 1.

opatření oprávněné, či nikoli. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[82].

(101) Za účelem zvýšení důvěry ve výrobky uváděné na trh, zejména pokud jde o skutečnost, že splňují požadavky na ekodesign, musí mít veřejnost jistotu, že hospodářské subjekty, které uvádějí na trh nevyhovující výrobky, budou podléhat sankcím. Je proto nutné, aby členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovily účinné, přiměřené a odrazující sankce za porušování tohoto nařízení.

(102) Komise by měla provést hodnocení tohoto nařízení. Podle bodu 22 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů by toto hodnocení mělo být založeno na pěti kritériích, a to na účinnosti, účelnosti, relevanci, soudržnosti a přidané hodnotě EU, a mělo by sloužit jako základ pro posouzení dopadů možných budoucích opatření. Komise by měla Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů předložit zprávu o provádění tohoto nařízení a jeho dopadu na environmentální udržitelnost výrobků a fungování vnitřního trhu. Ke zprávě by případně měl být přiložen návrh na změnu příslušných ustanovení tohoto nařízení.

(103) Je nezbytné, aby se požadavky na ekodesign vztahovaly na co nejširší škálu výrobků, a nikoli pouze na výrobky spojené se spotřebou energie, a aby se definice požadavků na ekodesign rozšířila tak, aby zahrnovala všechny aspekty oběhovosti. Rovněž je nezbytné uvést toto nařízení do souladu s novým legislativním rámcem stanoveným v nařízení (ES) č. 765/2008 a v rozhodnutí č. 768/2008/ES a zlepšit ustanovení týkající se dozoru nad trhem. Směrnice 2009/125/ES by proto měla být nahrazena. Aby byla zajištěna právní jistota pro všechny hospodářské subjekty ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost a zaručeny rovné podmínky pro podniky působící na vnitřním trhu, ustanovení upravující povinnosti transparentnosti týkající se vyřazování neprodaných spotřebních výrobků, obcházení a dozoru nad trhem by měla platit jednotně pro všechny hospodářské subjekty v celé Unii. Směrnice 2009/125/ES by proto měla být nahrazena nařízením.

(104) Aby byla zajištěna právní jistota a kontinuita výrobků uváděných na trh nebo do provozu v souladu s prováděcími opatřeními přijatými podle směrnice 2009/125/ES ve znění platném ke dni použitelnosti tohoto nařízení, měla by tato opatření zůstat v platnosti i po tomto dni, a to až do zrušení aktem v přenesené pravomoci přijatým podle tohoto nařízení. Ze stejných důvodů by měla mít i nadále plný účinek řada ustanovení směrnice 2009/125/ES v souvislosti s uplatňováním těchto prováděcích opatření. To se týká zejména ustanovení směrnice 2009/125/ES, která vylučují dopravní prostředky určené k přepravě osob nebo zboží z její oblasti působnosti, která stanoví definice důležité pro prováděcí opatření, stanoví povinnosti hospodářských subjektů ve vztahu k výrobkům uváděným na trh, stanoví podrobnosti příslušných postupů posuzování shody a ES prohlášení o shodě, stanoví předpoklad shody u výrobků, kterým byla udělena ekoznačka EU, a která umožňují nezbytná opatření ve vztahu k harmonizovaným normám. S vědomím důležitosti zajištění volného pohybu zboží, zákazu praktik nezákonné změny výkonnosti výrobků s cílem dosáhnout příznivějšího výsledku a zajištění řádného prosazování požadavků na ekodesign by se

[82] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

příslušná ustanovení tohoto nařízení měla vztahovat na výrobky spojené se spotřebou energie uváděné na trh podle prováděcích opatření na základě směrnice 2009/125/ES.

(105) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zlepšit environmentální udržitelnost výrobků a zajistit volný pohyb výrobků, u nichž jsou stanoveny požadavky na ekodesign, na vnitřním trhu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (SEU). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I – OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1
Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví rámec pro zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků a pro zajištění volného pohybu na vnitřním trhu stanovením požadavků na ekodesign, které musí výrobky splňovat, aby mohly být uvedeny na trh nebo do provozu. Uvedené požadavky na ekodesign, které Komise dále rozpracuje v aktech v přenesené pravomoci, se týkají:

   a) trvanlivosti a spolehlivosti výrobků;

   b) opětovné použitelnosti výrobků;

   c) modernizovatelnosti, opravitelnosti, údržby a renovace výrobků;

   d) přítomnosti látek vzbuzujících obavy ve výrobcích;

   e) energetické účinnosti výrobků a jejich účinnosti při využívání zdrojů;

   f) obsahu recyklovaných materiálů ve výrobcích;

   g) repasování a recyklace výrobků;

   h) uhlíkové a environmentální stopy výrobků;

   i) předpokládaného množství vyprodukovaných odpadních materiálů výrobků.

   Toto nařízení rovněž zavádí digitální pas výrobku (dále jen „pas výrobku“), upravuje stanovení povinných kritérií pro ekologické veřejné zakázky a vytváří rámec, který zabrání ničení neprodaných spotřebních výrobků.

2. Toto nařízení se vztahuje na veškeré fyzické zboží, které je uvedeno na trh nebo do provozu, včetně součástí a meziproduktů. Nevztahuje se však na:

   a) potraviny podle definice v článku 2 nařízení (ES) č. 178/2002;

   b) krmiva podle definice v čl. 3 odst. 4 nařízení (ES) č. 178/2002;

   c) humánní léčivé přípravky podle definice v čl. 1 odst. 2 směrnice 2001/83/ES;

   d) veterinární léčivé přípravky podle definice v čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) 2019/6;

   e) živé rostliny, živočichy a mikroorganismy;

   f) produkty lidského původu;

g) rostlinné a živočišné produkty, které přímo souvisejí s jejich budoucí reprodukcí.

Článek 2
Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „výrobkem“ fyzický výrobek, který je uveden na trh nebo do provozu;

2) „součástí“ výrobek určený k zabudování do jiného výrobku;

3) „meziproduktem“ výrobek, který vyžaduje další výrobní nebo zpracovatelské úkony, jako je míšení, potahování nebo montování, aby byl vhodný pro koncové uživatele;

4) „výrobkem spojeným se spotřebou energie“ výrobek, jenž má při používání dopad na spotřebu energie;

5) „skupinou produktů“ řada produktů používaných pro stejné účely, jež jsou rovnocenné z hlediska používání, nebo mají stejné funkční vlastnosti a jsou rovnocenné z hlediska vnímání spotřebitelem;

6) „ekodesignem“ začlenění aspektů environmentální udržitelnosti do charakteristik výrobku a procesů probíhajících během celého hodnotového řetězce výrobku;

7) „požadavkem na ekodesign“ požadavek na výkonnost nebo požadavek na informace, jehož cílem je zvýšení ekologické udržitelnosti výrobku;

8) „požadavkem na výkonnost“ kvantitativní nebo nekvantitativní požadavek na výrobek nebo ve vztahu k výrobku za účelem dosažení určité úrovně výkonnosti ve vztahu k parametru výrobku uvedenému v příloze I;

9) „požadavkem na informace“ povinnost, aby byly k výrobku přiloženy informace uvedené v čl. 7 odst. 2;

10) „dodavatelským řetězcem“ všechny předcházející činnosti a procesy hodnotového řetězce výrobku až do okamžiku, kdy se výrobek dostane ke koncovému uživateli;

11) „hodnotovým řetězcem“ všechny činnosti a procesy, které jsou součástí životního cyklu výrobku, i jeho možné repasování;

12) „životním cyklem“ po sobě následující a propojené fáze životního cyklu výrobku sestávající ze získání suroviny nebo vytvoření z přírodních zdrojů, předběžného zpracování, výroby, skladování, distribuce, instalace, používání, údržby, oprav, modernizace, renovace a opětovného použití a konce životnosti;

13) „koncem životnosti“ fáze životního cyklu, která začíná vyřazením výrobku a končí, když je výrobek vrácen do přírody jako odpadní produkt nebo vstoupí do životního cyklu dalšího výrobku;

14) „dopadem na životní prostředí“ změna životního prostředí jak negativní, tak pozitivní, způsobená zcela nebo zčásti výrobkem během jeho životního cyklu;

15) „výkonnostní třídou“ rozsah úrovní výkonnosti ve vztahu k jednomu nebo více parametrům výrobku uvedeným v příloze I seřazených do postupných fází, aby bylo možné výrobek rozlišit;

16) „repasováním“ průmyslový proces, při němž je výrobek vyroben z předmětů, které jsou odpadem, z výrobků nebo součástí a při němž je provedena alespoň jedna změna

výrobku, která ovlivňuje bezpečnost, výkonnost, účel nebo druh výrobku, který je obvykle uváděn na trh s obchodní zárukou;

17) „modernizací“ zlepšení funkčnosti, výkonnosti, kapacity nebo estetických vlastností výrobku;

18) „renovací“ příprava nebo úprava předmětu, který je odpadem nebo výrobkem, za účelem obnovy jeho výkonnosti nebo funkčnosti v rámci zamýšleného použití, rozsahu výkonnosti a údržby původně koncipovaných ve fázi návrhu, nebo za účelem splňování příslušných technických norem nebo regulačních požadavků, jejímž výsledkem je plně funkční výrobek;

19) „údržbou“ činnost prováděná s cílem zachovat výrobek ve stavu, kdy je schopen fungovat tak, jak má;

20) „opravou“ vrácení vadného výrobku nebo odpadu do stavu, v němž vyhovuje zamýšlenému použití;

21) „trvanlivostí“ schopnost výrobku fungovat tak, jak má, za stanovených podmínek používání, údržby a oprav, dokud jeho fungování nezabrání nějaká omezující událost;

22) „spolehlivostí“ pravděpodobnost, že výrobek bude za daných podmínek po danou dobu fungovat tak, jak má, aniž by došlo k omezující události;

23) „environmentální stopou“ kvantifikace dopadů výrobku na životní prostředí, ať už ve vztahu k jedné kategorii dopadů na životní prostředí, nebo celému souboru kategorií dopadů na základě metody stanovení environmentální stopy produktu;

24) „metodou stanovení environmentální stopy produktu“ metoda posuzování životního cyklu za účelem kvantifikace dopadů výrobků na životní prostředí stanovená doporučením (EU) 2021/2279;

25) „uhlíkovou stopou“ součet emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení v systému výrobku, vyjádřený jako ekvivalent CO_2 a založený na posuzování životního cyklu s použitím jedné kategorie dopadu – změna klimatu;

26) „veřejnými zakázkami“ veřejné zakázky ve smyslu čl. 2 odst. 5 směrnice 2014/24/EU;

27) „látkou“ látka ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení (ES) č. 1907/2006;

28) „látkou vzbuzující obavy“ látka, která:

a) splňuje kritéria stanovená v článku 57 a je určena v souladu s čl. 59 odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006, nebo

b) je zařazena v části 3 přílohy VI nařízení (ES) č. 1272/2008 do jedné z těchto tříd nebezpečnosti nebo kategorií nebezpečnosti:

– karcinogenita kategorie 1 a 2,

– mutagenita v zárodečných buňkách kategorie 1 a 2,

– toxicita pro reprodukci kategorie 1 a 2 [*doplnit v průběhu legislativního postupu, jakmile bude nařízení (ES) č. 1272/2008 obsahovat tyto třídy nebezpečnosti*: *perzistentní, bioakumulativní, toxické (PBT), vysoce perzistentní a vysoce bioakumulativní (vPvB), perzistentní, mobilní a toxické (PMT), vysoce perzistentní a velmi mobilní (vPvM), narušení endokrinní činnosti*],

– senzibilizace dýchacích cest kategorie 1,

– senzibilizace kůže kategorie 1,

– chronická nebezpečnost pro vodní prostředí kategorie 1 až 4,

– nebezpečnost pro ozonovou vrstvu,

– toxicita pro specifické cílové orgány – opakovaná expozice kategorie 1 a 2,

– toxicita pro specifické cílové orgány – jednorázová expozice kategorie 1 a 2 nebo

c) negativně ovlivňuje opětovné použití a recyklaci materiálů ve výrobku, v němž je obsažena;

29) „pasem výrobku“ soubor údajů specifických pro daný výrobek, který obsahuje informace uvedené v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4 a který je přístupný elektronickými prostředky prostřednictvím nosiče údajů v souladu s kapitolou III;

30) „nosičem údajů“ symbol lineárního čárového kódu, dvourozměrný symbol nebo jiné médium pro automatický sběr identifikačních údajů, které lze číst příslušným zařízením;

31) „jedinečným identifikátorem výrobku“ jedinečný řetězec znaků pro identifikaci výrobků, který umožňuje také propojení na internetový odkaz na pas výrobku;

32) „jedinečným identifikátorem subjektu“ jedinečný řetězec znaků pro identifikaci subjektů zapojených do hodnotového řetězce výrobků;

33) „jedinečným identifikátorem zařízení“ jedinečný řetězec znaků pro identifikaci lokalit nebo budov zapojených do hodnotového řetězce výrobku nebo používaných subjekty zapojenými do hodnotového řetězce výrobku;

34) „zpracováním“ zpracování ve smyslu čl. 3 bodu 2 nařízení (EU) 2018/1807;

35) „zničením“ úmyslné poškození nebo vyřazení výrobku jako odpadu, s výjimkou vyřazení pouze za účelem dodání výrobku pro přípravu k opětovnému použití nebo k činnostem repasování;

36) „spotřebním výrobkem“ výrobek, s výjimkou součástí a meziproduktů, primárně určený pro spotřebitele ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice (EU) 2019/771;

37) „neprodaným spotřebním výrobkem“ spotřební výrobek, který nebyl prodán nebo který byl spotřebitelem vrácen s ohledem na jeho právo odstoupit od smlouvy v souladu s článkem 9 směrnice (EU) 2011/83/EU;

38) „samoregulačním opatřením“ dobrovolná dohoda nebo kodexy chování uzavřené průmyslovými odvětvími z vlastní iniciativy, za jejichž vymáhání tato odvětví odpovídají;

39) „dodáním na trh“ dodání výrobku k distribuci, spotřebě nebo použití na trhu Unie v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně;

40) „uvedením na trh“ první dodání výrobku na trh Unie;

41) „uvedením do provozu“ první použití výrobku k zamýšlenému účelu v Unii;

42) „výrobcem“ fyzická nebo právnická osoba, která vyrábí výrobek nebo která si takový výrobek nechá navrhnout nebo vyrobit a uvede jej na trh pod svým jménem nebo

ochrannou známkou nebo v případě, že taková osoba nebo dovozce neexistuje, fyzická nebo právnická osoba, která uvádí výrobek na trh nebo do provozu;

43) „zplnomocněným zástupcem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která byla písemně pověřena výrobcem, aby jednala jeho jménem při plnění konkrétních úkolů souvisejících s povinnostmi výrobce podle tohoto nařízení;

44) „dovozcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která uvádí na trh Unie výrobek ze třetí země;

45) „distributorem“ fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci, kromě výrobce či dovozce, která dodává výrobek na trh;

46) „hospodářským subjektem“ výrobce, zplnomocněný zástupce, dovozce, distributor, obchodník a poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek;

47) „technickou specifikací“ dokument, který předepisuje technické požadavky, které má výrobek, postup nebo služba splňovat;

48) „harmonizovanou normou“ norma ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1025/2012;

49) „označením CE“ označení, kterým výrobce vyjadřuje, že příslušný výrobek je ve shodě s příslušnými požadavky stanovenými v harmonizačních právních předpisech Unie, které upravují jeho umísťování;

50) „akreditací“ akreditace ve smyslu čl. 2 odst. 10 nařízení (ES) č. 765/2008;

51) „vnitrostátním akreditačním orgánem“ vnitrostátní akreditační orgán ve smyslu čl. 2 bodu 11 nařízení (ES) č. 765/2008;

52) „posuzováním shody“ postup prokazující, že byly splněny požadavky stanovené v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4;

53) „subjektem posuzování shody“ subjekt, který vykonává činnosti posuzování shody, včetně kalibrace, zkoušení, vydávání osvědčení a inspekce;

54) „oznámeným subjektem“ subjekt posuzování shody oznámený v souladu s kapitolou IX tohoto nařízení;

55) „on-line tržištěm“ poskytovatel zprostředkovatelské služby využívající software, mimo jiné internetové stránky, část internetových stránek nebo aplikaci, který umožňuje zákazníkům uzavírat smlouvy na dálku s hospodářskými subjekty o prodeji výrobků, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4;

56) „obchodníkem“ maloobchodník či jakákoli jiná fyzická nebo právnická osoba, která v rámci své obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně, nabízí výrobky ke koupi, pronájmu či koupi na splátky nebo předvádí výrobky zákazníkům;

57) „prodejem na dálku“ nabízení výrobků ke koupi, pronájmu či koupi na splátky on-line nebo jinými prostředky dálkového prodeje, při kterém potenciální zákazník nemá fyzicky přístup k vystavenému výrobku;

58) „výrobkem představujícím riziko“ výrobek, který tím, že nesplňuje požadavky stanovené tímto nařízením nebo přijaté na jeho základě, jiné než uvádí čl. 65 odst. 1, může nepříznivě ovlivnit životní prostředí nebo jiné veřejné zájmy, které uvedený požadavek chrání;

59) „výrobkem představujícím vážné riziko“ výrobek představující riziko, u kterého se na základě posouzení, stupně nesouladu s příslušnými předpisy nebo související újmy má za to, že vyžaduje rychlý zásah orgánů dozoru nad trhem, a to i v případě, že účinky daného nesouladu nejsou okamžité.

Kromě toho se použijí definice pojmů „odpad“, „nebezpečný odpad“, „opětovné použití“, „využití“, „příprava k opětovnému použití“ a „recyklace“ uvedené v čl. 3 bodech 1, 2, 13, 15, 16 a 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES[83].

Rovněž se použijí definice pojmů „dozor nad trhem“, „orgán dozoru nad trhem“, „poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek“, „on-line rozhraní“, „nápravné opatření“, „konečný uživatel“, „stažení z oběhu“, „stažení z trhu“, „celní orgány“ a „propuštění do volného oběhu“ uvedené v čl. 3 bodech 3, 4, 11, 15, 16, 21, 22, 23, 24 a 25 nařízení (EU) 2019/1020.

Rovněž se použijí definice pojmů „malé a střední podniky“, „malé podniky“ a „mikropodniky“ v čl. 2 odst. 1, 2 a 3 přílohy I doporučení Komise 2003/361/ES[84].

Článek 3
Volný pohyb

1. Výrobky smějí být uvedeny na trh nebo do provozu pouze tehdy, pokud splňují požadavky na ekodesign stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, které se na tyto výrobky vztahují.

2. Členské státy nezakážou, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu výrobků, které splňují požadavky na výkonnost stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, z důvodu nesouladu s vnitrostátními požadavky na výkonnost týkajícími se parametrů výrobků uvedených v příloze I, na něž se vztahují požadavky na výkonnost uvedené v těchto aktech v přenesené pravomoci.

   Členské státy nezakážou, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu výrobků, které splňují požadavky na informace stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, z důvodu nesouladu s vnitrostátními požadavky na informace týkajícími se parametrů výrobků uvedených v příloze I, na něž se vztahují požadavky na informace uvedené v těchto aktech v přenesené pravomoci.

3. Odstavec 2 nebrání členským státům ve stanovení minimálních požadavků na energetickou náročnost v souladu s čl. 4 odst. 1 a systémových požadavků v souladu s článkem 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU[85].

4. Členské státy nezakážou, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu výrobků z důvodu nesouladu s vnitrostátními požadavky týkajícími se parametrů výrobků uvedených v příloze I, u nichž akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 stanoví, že nejsou nutné žádné požadavky na výkonnost, žádné požadavky na informace ani žádné požadavky buď na výkonnost, nebo na informace.

---

83 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

84 Doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

85 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

5. Členské státy nesmějí bránit předvádění výrobků, jež nejsou v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 4, na veletrzích, výstavách a podobných akcích za předpokladu, že je z viditelného označení jasně patrné, že takovéto výrobky nejsou ve shodě s předpisy a nelze je prodávat, dokud nebudou uvedeny do shody.

KAPITOLA II – POŽADAVKY NA EKODESIGN

Článek 4
Zmocnění k přijímání aktů v přenesené pravomoci

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 66 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením požadavků na ekodesign výrobků nebo ve vztahu k těmto výrobkům v zájmu zlepšení jejich environmentální udržitelnosti. Tyto požadavky zahrnují prvky uvedené v příloze VI a stanoví se v souladu s články 5, 6 a 7 a kapitolou III. Součástí zmocnění přijímat požadavky na ekodesign je pravomoc stanovit, že u určitých stanovených parametrů výrobku uvedených v příloze I nejsou nutné žádné požadavky na výkonnost, žádné požadavky na informace ani žádné požadavky buď na výkonnost, nebo na informace.

Při stanovování požadavků na ekodesign v aktech v přenesené pravomoci uvedených v prvním pododstavci Komise toto nařízení rovněž doplní stanovením použitelných postupů posuzování shody z modulů uvedených v příloze IV tohoto nařízení a v příloze II rozhodnutí č. 768/2008/ES, s úpravami nezbytnými s ohledem na dotčený výrobek nebo dotčené požadavky na ekodesign v souladu s článkem 36.

Akty v přenesené pravomoci uvedené v prvním pododstavci mohou toto nařízení rovněž doplnit:

a) stanovením požadavku, aby výrobci, jejich zplnomocnění zástupci nebo dovozci digitálně zpřístupnili Komisi nebo orgánům dozoru nad trhem bez vyžádání části technické dokumentace týkající se příslušného výrobku v souladu s čl. 30 odst. 3;

b) stanovením požadavku, aby výrobci, jejich zplnomocnění zástupci nebo dovozci poskytli Komisi informace o množství výrobku, na nějž se vztahují uvedené akty v přenesené pravomoci, uvedeném na trh nebo do provozu v souladu s čl. 31 odst. 1;

c) stanovením požadavku, aby u výrobků uvedených na trh bylo možné měřit energii, kterou spotřebují, nebo jejich výkonnost během používání ve vztahu k jiným příslušným parametrům výrobku uvedeným v příloze I v souladu s čl. 31 odst. 2;

d) stanovením požadavku, aby výrobci, jejich zplnomocnění zástupci nebo dovozci shromažďovali, anonymizovali nebo oznamovali Komisi údaje o výkonnosti použití uvedené v písmenu c) v souladu s čl. 31 odst. 3;

e) stanovením požadavku, aby se pro výpočet výkonnosti výrobků ve vztahu k parametru výrobku uvedenému v příloze I používaly on-line nástroje v souladu s čl. 32 odst. 2;

f) stanovením alternativních pravidel týkajících se prohlášení o shodě nebo označení, která označují shodu s požadavky na ekodesign odchylně od článků 37 a 39, v souladu s článkem 40;

g) stanovením pravidel pro přímé pobídky členských států v souladu s článkem 57;

h) stanovením požadavků vztahujících se na veřejné zakázky, včetně provádění, sledování a podávání zpráv o těchto požadavcích členskými státy. Tyto požadavky vycházejí z parametrů výrobku uvedených v příloze I a stanovených v souladu s článkem 58.

Článek 5
Požadavky na ekodesign

1. Komise stanoví, způsobem odpovídajícím příslušným skupinám výrobků a s náležitým zohledněním všech fází jejich životního cyklu, požadavky na ekodesign za účelem zlepšení těchto aspektů výrobků:

   a) trvanlivost;

   b) spolehlivost;

   c) opětovná využitelnost;

   d) modernizovatelnost;

   e) opravitelnost;

   f) možnost údržby a renovace;

   g) přítomnost látek vzbuzujících obavy;

   h) využívání energie nebo energetická účinnost;

   i) využívání zdrojů nebo účinné využívání zdrojů;

   j) recyklovaný obsah;

   k) možnost repasování a recyklace;

   l) možnost využití materiálů;

   m) dopady na životní prostředí, včetně uhlíkové a environmentální stopy;

   n) předpokládané množství vyprodukovaných odpadních materiálů.

2. Požadavky na ekodesign se stanoví pro konkrétní skupinu výrobků.

   Pokud však dvě nebo více skupin výrobků vykazují technické podobnosti umožňující zlepšení aspektu výrobku uvedeného v odstavci 1 na základě společného požadavku, lze požadavky na ekodesign u těchto skupin výrobků stanovit horizontálně.

   Horizontální požadavek na ekodesign stanovený podle druhého pododstavce se může vztahovat na výrobky spadající do oblasti působnosti samoregulačních opatření stanovených jako platná alternativa podle čl. 18 odst. 3, pokud se Komise domnívá, že se uvedené samoregulační opatření nezaměřuje na aspekt výrobku, na který se vztahuje tento horizontální požadavek na ekodesign.

3. Požadavky na ekodesign podle potřeby zahrnují:

   a) požadavky na výkonnost ve smyslu článku 6;

   b) požadavky na informace ve smyslu článku 7.

4. Při přípravě požadavků na ekodesign Komise:

   a) zohlední tyto prvky:

      i) priority Unie v oblasti klimatu, životního prostředí a energetické účinnosti a další související priority Unie;

ii) příslušné právní předpisy Unie, včetně rozsahu, v jakém se vztahují na příslušné aspekty výrobků uvedené v odstavci 1;

iii) samoregulační opatření podle článku 18;

iv) příslušné vnitrostátní právní předpisy v oblasti životního prostředí;

v) příslušné evropské a mezinárodní normy;

b) provede posouzení dopadů na základě nejlepších dostupných důkazů a analýz a případně dalších studií a výsledků výzkumu vytvořených v rámci evropských programů financování. Přitom Komise zajistí, aby hloubka analýzy aspektů výrobku uvedených v odstavci 1 byla úměrná jejich významu. Stanovení požadavků na ekodesign týkajících se nejvýznamnějších aspektů určitého výrobku z těch, které jsou uvedeny v odstavci 1, nesmí být neúměrně zdržováno z důvodu nejistoty ohledně možnosti stanovení požadavků na ekodesign za účelem zlepšení dalších aspektů tohoto výrobku;

c) zohlední příslušné technické informace použité jako základ pro právní předpisy nebo nástroje Unie nebo z nich odvozené, včetně nařízení (ES) č. 66/2010, směrnice 2010/75/EU, technických screeningových kritérií přijatých podle nařízení (EU) 2020/852 a kritérií pro ekologické veřejné zakázky;

d) zohlední názory vyjádřené fórem o ekodesignu uvedeným v článku 17.

5. Požadavky na ekodesign musí splňovat tato kritéria:

a) z hlediska uživatele neexistuje žádný významný negativní dopad na funkčnost výrobku;

b) neexistuje nepříznivý vliv na zdraví a bezpečnost osob;

c) neexistuje žádný významný negativní dopad na spotřebitele z hlediska cenové dostupnosti příslušných výrobků, a to i s ohledem na dostupnost použitých výrobků, trvanlivost a náklady životního cyklu výrobků;

d) neexistuje žádný nepřiměřený negativní dopad na konkurenceschopnost hospodářských subjektů, přinejmenším malých a středních podniků;

e) výrobcům ani jiným hospodářským subjektům není uložena povinnost používat určitou chráněnou technologii;

f) na výrobce ani jiné hospodářské subjekty není kladena nepřiměřená administrativní zátěž.

6. Komise v případě potřeby stanoví požadavek na účastníky dodavatelského řetězce, aby:

a) na vyžádání poskytli výrobcům, oznámeným subjektům a příslušným vnitrostátním orgánům dostupné informace týkající se jejich dodávek nebo služeb, které jsou relevantní pro ověření souladu s požadavky na ekodesign;

b) nejsou-li informace uvedené v písmenu a) k dispozici, umožnili výrobcům posoudit jejich dodávky nebo služby za účelem ověření souladu s požadavky na ekodesign a poskytli těmto výrobcům přístup k příslušným dokumentům nebo zařízením;

c) umožnili oznámeným subjektům a příslušným vnitrostátním orgánům ověřit správnost informací týkajících se jejich činností a relevantních pro ověření souladu s požadavky na ekodesign.

7. Komise případně určí vhodné prostředky pro ověření zvláštních požadavků na ekodesign, a to i přímo na výrobku nebo na základě technické dokumentace.

8. Komise zveřejní příslušné studie a analýzy použité při stanovení požadavků na ekodesign v souladu s tímto nařízením.

Článek 6
Požadavky na výkonnost

1. Výrobky splňují požadavky na výkonnost týkající se aspektů výrobku uvedených v čl. 5 odst. 1, jež jsou stanoveny v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

2. Požadavky na výkonnost uvedené v odstavci 1 vycházejí z parametrů výrobku uvedených v příloze I a případně zahrnují:

   a) minimální nebo maximální úroveň ve vztahu ke konkrétnímu parametru výrobku uvedenému v příloze I nebo ke kombinaci parametrů;

   b) nekvantitativní požadavky, jejichž cílem je zlepšit výkonnost ve vztahu k jednomu nebo více parametrům výrobku uvedeným v příloze I;

   c) požadavky týkající se funkční výkonnosti výrobku.

3. Požadavky na výkonnost vycházející z parametru výrobku uvedeného v příloze I písm. f) neomezují přítomnost látek ve výrobcích z důvodů týkajících se především chemické bezpečnosti.

4. Při stanovení požadavků na výkonnost se Komise řídí postupem stanoveným v příloze II.

Článek 7
Požadavky na informace

1. Výrobky splňují požadavky na informace týkající se aspektů výrobku uvedených v čl. 5 odst. 1, jež jsou stanoveny v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

2. Požadavky na informace uvedené v odstavci 1:

   a) zahrnují přinejmenším požadavky týkající se pasu výrobku uvedeného v kapitole III a požadavky týkající se látek vzbuzujících obavy uvedených v odstavci 5 a

   b) případně vyžadují, aby byly k výrobku přiloženy:

      i) informace o výkonnosti výrobku ve vztahu k parametrům výrobku uvedeným v příloze I;

      ii) informace pro spotřebitele a další koncové uživatele o tom, jak výrobek nainstalovat, používat, udržovat a opravovat, aby se minimalizoval jeho dopad na životní prostředí a zajistila jeho optimální trvanlivost, jakož i o tom, jak výrobek vrátit nebo zlikvidovat na konci životnosti;

      iii) informace pro zpracovatelská zařízení o demontáži, recyklaci nebo likvidaci výrobku na konci doby životnosti;

iv) jiné informace, které mohou ovlivnit způsob zacházení s výrobkem jinými osobami než výrobcem, aby se zlepšila výkonnost ve vztahu k parametrům výrobku uvedeným v příloze I.

Obsahuje-li akt v přenesené pravomoci horizontální požadavky na ekodesign vztahující se na dvě nebo více skupin výrobků, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 2, pak se druhý pododstavec písm. a) tohoto odstavce nepoužije.

3. Požadavky na informace vycházející z parametru výrobku uvedeného v příloze I písm. f) nestanoví povinnosti týkající se označování látek nebo směsí z důvodů týkajících se především jejich nebezpečnosti pro zdraví nebo životní prostředí.

4. Při stanovení požadavků na informace podle odst. 2 písm. b) bodu i) Komise případně určí třídy výkonnosti.

Tyto třídy výkonnosti odpovídají statisticky významným zlepšením úrovní výkonnosti.

5. Požadavky na informace uvedené v odstavci 1 umožní sledování všech látek vzbuzujících obavy v průběhu celého životního cyklu výrobků, pokud takové sledování již neumožňuje jiný akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 vztahující se na dotyčné výrobky, a obsahují alespoň tyto informace:

a) název látek vzbuzující obavy přítomných ve výrobku;

b) umístění látek vzbuzující obavy ve výrobku;

c) koncentraci, maximální koncentraci nebo rozmezí koncentrací látek vzbuzujících obavy na úrovni výrobku, jeho hlavních složek nebo náhradních dílů;

d) příslušné pokyny k bezpečnému používání výrobku;

e) informace potřebné pro demontáž.

Stanoví-li Komise požadavky na informace v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4, musí:

a) stanovit, které látky spadají do definice uvedené v čl. 2 odst. 28 písm. c) pro účely dotčených skupin výrobků;

b) stanovit lhůty pro nabytí účinnosti požadavků na informace uvedených v prvním pododstavci s možným rozlišením mezi látkami a

c) stanovit výjimky pro látky vzbuzující obavy nebo informační prvky z požadavků na informace uvedených v prvním pododstavci.

Výjimky uvedené v druhém pododstavci písm. c) lze stanovit na základě technické proveditelnosti nebo důležitosti sledování látek vzbuzujících obavy, nutnosti chránit důvěrné obchodní informace a v jiných řádně odůvodněných případech.

Látky vzbuzující obavy spadající do definice v čl. 2 odst. 28 písm. a) nejsou osvobozeny od požadavku na informace uvedeného v prvním pododstavci, jsou-li v příslušných výrobcích, jejich hlavních složkách nebo náhradních dílech přítomny v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních.

6. Požadavky na informace uvádějí způsob, jakým budou požadované informace zpřístupněny.

Požadované informace jsou podle potřeby poskytovány alespoň jedním z těchto způsobů:

a) na samotném výrobku;

b) na obalu výrobku;

c) v pasu výrobku podle článku 8;

d) na štítku podle článku 14;

e) v příručce pro uživatele;

f) na volně přístupných internetových stránkách nebo ve volně přístupné aplikaci.

Informace zajišťující sledovatelnost látek podle odstavce 5 jsou uvedeny buď na výrobku, nebo jsou přístupné prostřednictvím nosiče údajů přiloženého k výrobku.

7. Informace, které mají být poskytnuty podle požadavků na informace, se poskytují v jazyce, kterému spotřebitelé a jiní koncoví uživatelé snadno rozumějí a který určí členský stát, v němž má být výrobek dodán na trh nebo do provozu.

KAPITOLA III – DIGITÁLNÍ PAS VÝROBKU

Článek 8
Pas výrobku

1. Požadavky na informace uvedené v čl. 7 odst. 1 stanoví, že výrobky lze uvést na trh nebo do provozu pouze tehdy, je-li k dispozici pas výrobku v souladu s příslušným aktem v přenesené pravomoci přijatým podle článku 4 a článků 9 a 10.

2. Požadavky týkající se pasu výrobku stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 stanoví pro dotčené skupiny výrobků:

a) informace, které mají být uvedeny v pasu výrobku podle přílohy III;

b) typy nosičů údajů, které mají být použity;

c) podobu, v jaké je nosič údajů prezentován, a jeho umístění;

d) zda má pas výrobku odpovídat úrovni modelu, série nebo položky;

e) způsob, jakým je pas výrobku zpřístupněn zákazníkům předtím, než jsou vázáni kupní smlouvou, včetně případů prodeje na dálku;

f) subjekty, které mají přístup k informacím v pasu výrobku, a vymezení informací, k jakým mají přístup, včetně zákazníků, konečných uživatelů, výrobců, dovozců a distributorů, obchodníků, opravářů, subjektů provádějících repase, subjektů provádějících recyklaci, příslušných vnitrostátních orgánů, organizací veřejného zájmu a Komise nebo jakékoli organizace jednající jejich jménem;

g) subjekty, které mohou vkládat informace do pasu výrobku nebo je aktualizovat, včetně případného vytvoření nového pasu výrobku, a vymezení informací, jaké mohou vkládat nebo aktualizovat, včetně výrobců, opravářů, pracovníků údržby, subjektů provádějících repase, subjektů provádějících recyklaci, příslušných vnitrostátních orgánů a Komise nebo jakékoli organizace jednající jejich jménem;

h) dobu, po kterou zůstává pas výrobku k dispozici.

3. Požadavky uvedené v odstavci 2:

a) zajistí, aby subjekty v hodnotovém řetězci, zejména spotřebitelé, hospodářské subjekty a příslušné vnitrostátní orgány, měly přístup k informacím o výrobcích, které se jich týkají;

b) usnadní ověřování shody výrobku příslušnými vnitrostátními orgány a

c) zlepší sledovatelnost výrobků v rámci hodnotového řetězce.

4. Při stanovení požadavků týkajících se pasu výrobku může Komise některým skupinám výrobků udělit výjimku z požadavku uvedeného v odstavci 1 tohoto článku v případě, že:

a) nejsou k dispozici technické specifikace ve vztahu k základním požadavkům uvedeným v článku 10 nebo

b) jiný právní předpis Unie upravuje systém digitálního poskytování informací týkajících se určité skupiny výrobků, u kterého má Komise za to, že dosahuje cílů uvedených v odst. 3 písm. a) a b).

Článek 9
Obecné požadavky na pas výrobku

1. Pas výrobku splňuje tyto podmínky:

a) je připojen prostřednictvím nosiče údajů k jedinečnému identifikátoru výrobku;

b) nosič údajů je fyzicky přítomen na výrobku, jeho obalu nebo na průvodní dokumentaci k výrobku, jak je uvedeno v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4;

c) nosič údajů a jedinečný identifikátor výrobku splňují požadavky normy („ISO/IEC“) 15459:2015;

d) všechny informace uvedené v pasu výrobku vycházejí z otevřených norem, jsou vytvořené v interoperabilním formátu a jsou strojově čitelné, strukturované a prohledávatelné v souladu se základními požadavky stanovenými v článku 10;

e) informace uvedené v pasu výrobku se vztahují k modelu výrobku, sérii nebo položce, jak je uvedeno v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4;

f) přístup k informacím uvedeným v pasu výrobku je regulován v souladu se základními požadavky stanovenými v článku 10 a zvláštní přístupová práva na úrovni skupiny výrobků jsou uvedena v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 66 za účelem změny prvního pododstavce písm. c) tohoto článku s ohledem na technický a vědecký pokrok nahrazením normy uvedené v uvedeném bodě nebo doplněním jiných evropských nebo mezinárodních norem, které nosič údajů a jedinečné identifikátory splňují za účelem splnění podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pokud jiné právní předpisy Unie vyžadují nebo umožňují, aby v pasu výrobku byly uvedeny určité informace, lze tyto informace přidat k informacím, které mají být uvedeny v pasu výrobku podle příslušného aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4.

3. Hospodářský subjekt, který uvádí výrobek na trh, poskytne obchodníkům digitální kopii nosiče údajů, aby obchodník mohl zákazníkům údaje zpřístupnit i tehdy, když nemají k výrobku fyzický přístup. Hospodářský subjekt poskytne tuto digitální kopii zdarma a do 5 pracovních dnů od podání žádosti obchodníka.

Článek 10
Technický návrh a fungování pasu výrobku

Technický návrh a fungování pasu výrobku splňuje tyto základní požadavky:

a) pasy výrobku jsou plně interoperabilní s jinými pasy výrobku, které vyžadují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4, pokud jde o technické, významové a organizační aspekty spojení mezi dvěma koncovými body a přenos údajů;

b) spotřebitelé, hospodářské subjekty a další příslušné subjekty mají volný přístup k pasu výrobku na základě svých příslušných přístupových práv stanovených v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4;

c) údaje uvedené v pasu výrobku jsou uchovávány hospodářským subjektem odpovědným za jeho vytvoření nebo subjekty oprávněnými jednat jeho jménem;

d) jsou-li údaje uvedené v pasu výrobku uchovávány nebo jinak zpracovávány subjekty oprávněnými jednat jeho jménem, nesmějí uvedené subjekty tyto údaje prodávat, opakovaně používat nebo zpracovávat, a to zcela ani částečně, nad rámec toho, co je nezbytné k poskytování příslušných služeb uchovávání nebo zpracování;

e) pas výrobku zůstává k dispozici po dobu stanovenou v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, a to i po platební neschopnosti, likvidaci nebo ukončení činnosti hospodářského subjektu, který pas výrobku vytvořil, v Unii;

f) práva na přístup k údajům v pasu výrobku a na jejich vkládání, změnu nebo aktualizaci jsou omezena na základě přístupových práv uvedených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4;

g) musí být zajištěna autentizace, spolehlivost a integrita údajů;

h) pasy výrobku musí být navrženy a provozovány tak, aby byla zajištěna vysoká úroveň bezpečnosti a soukromí a aby se zabránilo podvodům.

Článek 11
Jedinečný identifikátor subjektu a jedinečný identifikátor zařízení

1. Jedinečné identifikátory subjektu uvedené v příloze III písm. g) a h) a jedinečné identifikátory zařízení uvedené v příloze III písm. i) musí splňovat normu ISO/IEC 15459:2015.

2. Není-li dosud k dispozici jedinečný identifikátor subjektu uvedený v příloze III písm. h), požádá hospodářský subjekt, který vytváří pas výrobku, o jedinečný identifikátor subjektu jménem příslušného účastníka.

   Před podáním žádosti uvedené v prvním pododstavci požádá hospodářský subjekt, který vytváří pas výrobku, dotčeného účastníka o potvrzení, že žádný jedinečný identifikátor subjektu neexistuje, a poskytne dotčenému účastníkovi dodavatelského řetězce úplné údaje o vydaném jedinečném identifikátoru subjektu.

3. Není-li dosud k dispozici jedinečný identifikátor zařízení uvedený v příloze III písm. i), požádá hospodářský subjekt, který vytváří pas výrobku, o jedinečný identifikátor

zařízení jménem příslušného účastníka odpovědného za příslušnou lokalitu nebo budovu.

Před podáním žádosti uvedené v prvním pododstavci požádá hospodářský subjekt, který vytváří pas výrobku, dotčeného účastníka o potvrzení, že žádný jedinečný identifikátor zařízení neexistuje, a poskytne odpovědnému účastníkovi úplné údaje o vydaném jedinečném identifikátoru zařízení.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 66 za účelem změny prvního odstavce tohoto článku s ohledem na technický a vědecký pokrok nahrazením normy uvedené v uvedeném odstavci nebo doplněním jiných evropských nebo mezinárodních norem, které mohou jedinečné identifikátory subjektu uvedené v příloze III písm. g) a h) a jedinečné identifikátory zařízení uvedené v příloze III písm. i) splňovat pro účely splnění podmínek stanovených v tomto článku.

Článek 12
Registr pasů výrobku

1. Komise zřídí a vede registr, v němž jsou uloženy informace uvedené v pasech výrobku, které vyžadují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4.

   Registr uvedený v prvním pododstavci obsahuje alespoň seznam nosičů údajů a jedinečných identifikátorů výrobku uvedených v čl. 9 odst. 1.

   Komise zajistí, aby informace uložené v registru uvedeném v prvním pododstavci byly zpracovávány bezpečně a v souladu s právními předpisy Unie, včetně platných pravidel na ochranu osobních údajů.

2. Komise v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 stanoví informace, které kromě toho, že jsou uvedeny v pasu výrobku, budou uchovávány v registru uvedeném v odstavci 1, přičemž zohlední alespoň tato kritéria:

   a) nutnost umožňovat ověření pravosti pasu výrobku;

   b) význam informací pro zlepšení účinnosti a účelnosti kontrol dozoru nad trhem a celních kontrol u výrobků, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4;

   c) nutnost vyhnout se nepřiměřenému administrativnímu zatížení hospodářských subjektů.

3. Pokud jde o odpovědnost za zřízení a správu registru uvedeného v odstavci 1 a zpracování veškerých osobních údajů, které by z této činnosti mohlo plynout, považuje se Komise za správce ve smyslu čl. 3 bodu 8 nařízení (EU) 2018/1725.

4. Hospodářský subjekt uvádějící výrobek na trh nebo do provozu vloží do registru uvedeného v odstavci 1 informace uvedené v odstavci 2.

5. Do registru uvedeného v tomto článku mají přístup Komise, příslušné vnitrostátní orgány a celní orgány za účelem plnění svých povinností podle právních předpisů Unie.

Článek 13
Celní kontroly týkající se pasu výrobku

1. Komise propojí registr uvedený v čl. 12 odst. 1 s jednotným celním portálem EU pro výměnu certifikátů (EU CSW-CERTEX), čímž umožní automatizovanou výměnu informací s vnitrostátními celními systémy prostřednictvím jednotného portálu EU pro oblast celnictví zřízeného nařízením (EU)…/….

   Komise přijme prováděcí akt, v němž uvede podrobnosti prováděcích opatření týkajících se propojení uvedeného v prvním pododstavci.

   Prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 3.

   Propojení uvedené v prvním pododstavci bude zavedeno do čtyř let ode dne přijetí prováděcího aktu uvedeného ve druhém pododstavci.

   Odstavce 3 až 6 tohoto článku se použijí ode dne, kdy bude propojení provedeno.

2. Deklaranti ve smyslu čl. 5 bodu 15 nařízení (EU) 952/2013 uvedou jedinečný identifikátor výrobku uvedený v čl. 9 odst. 1 písm. a) v celním prohlášení s návrhem na propuštění výrobku, na který se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, do volného oběhu.

   Tento odstavec se použije ode dne, kdy je zřízen registr uvedený v čl. 12 odst. 1.

3. Před tím, než celní orgány umožní propuštění do volného oběhu, ověří, zda jedinečný identifikátor výrobku uvedený deklarantem v souladu s odstavcem 2 odpovídá jedinečnému identifikátoru výrobku uvedenému v registru podle čl. 12 odst. 1.

4. Pokud jsou informace uvedené v pasu výrobku uloženy rovněž v registru uvedeném v čl. 12 odst. 1, může Komise v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 stanovit, aby celní orgány před tím, než povolí propuštění do volného oběhu, ověřily kromě ověření uvedeného v odstavci 3 tohoto článku i soulad mezi informacemi uloženými v registru a celním prohlášením. V takovém případě Komise zohlední alespoň tato kritéria:

   a) nutnost zlepšit soulad výrobků uváděných na trh Unie s požadavky na ekodesign;

   b) nutnost vyhnout se nepřiměřenému zatížení celních orgánů.

   Pokud celní orgány po ověření podle tohoto odstavce zjistí, že mezi informacemi uloženými v registru a celním prohlášením existují nesrovnalosti, odmítnou propuštění tohoto výrobku do volného oběhu. Celní orgány mohou přijmout jakákoli jiná opatření, která považují za vhodná v souladu s celními předpisy, a rovněž zaznamenat zamítnutí do registru uvedeného v čl. 12 odst. 1 a oznámit toto zamítnutí příslušným vnitrostátním orgánům.

   Propuštění výrobku do volného oběhu se nepovažuje za prokázání shody s právem Unie.

5. Ověřování uvedené v odstavcích 3 a 4 se provádí elektronicky a automaticky prostřednictvím jednotného portálu EU pro oblast celnictví.

6. Celní orgány mohou informace uvedené v pasu výrobku a registru uvedeném v čl. 12 odst. 1 získávat a používat k plnění svých povinností podle právních předpisů Unie, mimo jiné pro účely řízení rizik v souladu s články 46 a 47 nařízení (EU) č. 952/2013.

KAPITOLA IV – ŠTÍTKY

Článek 14
Štítky

1. V případě, že požadavky na informace uvedené v čl. 7 odst. 1 stanoví, že informace se uvedou na štítku podle čl. 7 odst. 6 písm. d), akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 stanoví:

   a) obsah štítku;

   b) podobu štítku s ohledem na viditelnost a čitelnost;

   c) způsob, jakým se štítek zobrazí zákazníkům, a to i v případě prodeje na dálku, se zohledněním požadavků stanovených v článku 26 a důsledků pro příslušné hospodářské subjekty;

   d) případně elektronické prostředky pro generování štítků.

2. Pokud požadavek na informace vyžaduje, aby byla na štítku uvedena třída výkonnosti výrobku podle čl. 7 odst. 4, umožní zákazníkům podoba štítku podle odst. 1 písm. b) snadno porovnat výkonnost výrobku s příslušným parametrem výrobku a vybrat si výrobek s lepší výkonností.

3. Pokud u výrobků spojených se spotřebou energie nelze informace o příslušném parametru výrobku, včetně tříd výkonnosti podle čl. 7 odst. 4, začlenit do energetického štítku stanoveného podle nařízení (EU) 2017/1369, může Komise po posouzení nejlepšího způsobu, jak o těchto konkrétních informacích informovat, požadovat, je-li to vhodné, vytvoření štítku v souladu s tímto nařízením.

4. Při stanovení požadavků na informace uvedených v odstavci 1 Komise případně stanoví požadavek, aby štítek obsahoval nosiče údajů nebo jiné prostředky, které zákazníkům umožní přístup k dalším informacím o výrobku, včetně prostředků umožňujících přístup k pasu výrobku uvedenému v článku 8.

5. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví společné požadavky na podobu štítků požadovaných podle čl. 7 odst. 6 písm. d).

   Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 3.

Článek 15
Napodobování štítků

V případě, že akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 nevyžadují, aby byly výrobky opatřeny štítkem, nesmějí být tyto výrobky uvedeny na trh nebo do provozu, pokud jsou opatřeny štítky, které by mohly být pro spotřebitele zavádějící nebo matoucí s ohledem na štítky uvedené v článku 14.

KAPITOLA V – STANOVENÍ PRIORIT, PLÁNOVÁNÍ A KONZULTACE

Článek 16
Stanovení priorit a plánování

1. Při stanovování priorit pro výrobky, na něž se mají vztahovat požadavky na ekodesign v souladu s tímto nařízením, Komise zohlední jejich potenciální přínos k

dosažení cílů Unie v oblasti klimatu, životního prostředí a energetické účinnosti, jakož i tato kritéria:

a) potenciál pro zlepšení aspektů výrobku uvedených v čl. 5 odst. 1, aniž by to vyžadovalo nepřiměřené náklady, zejména s ohledem na:

   i) neexistenci nebo nedostatečnost právních předpisů Unie nebo neschopnost tržních sil nebo samoregulačních opatření přijatých v souladu s článkem 18 řádně plnit tento cíl a

   ii) rozdíly ve výkonnosti výrobků s rovnocennou funkčností dostupných na trhu ve vztahu k aspektům výrobku uvedeným v čl. 5 odst. 1;

b) objem prodeje a obchodu s výrobkem v Unii;

c) rozdělení dopadů na životní prostředí, využívání energie a vznik odpadů v celém hodnotovém řetězci, zejména zda k nim dochází v rámci Unie;

d) nutnost pravidelně přezkoumávat a upravovat akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 s ohledem na technologický vývoj a vývoj trhu.

2. Komise přijme a pravidelně aktualizuje pracovní plán zahrnující období nejméně tří let, v němž stanoví seznam skupin výrobků, u nichž hodlá stanovit požadavky na ekodesign v souladu s tímto nařízením. Tento seznam obsahuje aspekty výrobků uvedené v čl. 5 odst. 1, u nichž Komise hodlá přijmout horizontální požadavky na ekodesign stanovené podle čl. 5 odst. 2 druhého pododstavce.

   Při přijímání nebo aktualizaci pracovního plánu uvedeného v prvním pododstavci Komise zohlední kritéria stanovená v odstavci 1 tohoto článku a provede konzultaci s fórem o ekodesignu uvedeným v článku 17.

Článek 17
Fórum o ekodesignu

Komise zajistí, že při výkonu svých činností zaručí vyváženou účast zástupců členských států a všech zúčastněných stran, pro něž má tento výrobek nebo skupina výrobků význam, jako jsou výrobní odvětví, včetně malých a středních podniků a řemeslníků, odborové organizace, velkoobchodníci, maloobchodníci, dovozci, skupiny zabývající se ochranou životního prostředí a organizace spotřebitelů. Tyto strany přispívají zejména k přípravám požadavků na ekodesign, prověřování účinnosti zavedených mechanismů dohledu nad trhem a k posuzování samoregulačních opatření.

Za tímto účelem Komise zřídí skupinu odborníků, v níž se tyto strany sejdou a která je dále označována jako „fórum o ekodesignu“.

Článek 18
Samoregulační opatření

1. Jako alternativu k aktu v přenesené pravomoci přijatému podle článku 4 mohou dva nebo více hospodářských subjektů Komisi předložit samoregulační opatření, které stanoví požadavky na ekodesign výrobků. Subjekty doloží splnění kritérií uvedených v odst. 3 písm. a) až e). V případě odst. 3 písm. a) se důkaz skládá ze strukturované technické, environmentální a ekonomické analýzy, která odůvodňuje požadavky na ekodesign a cíle samoregulačního opatření a posuzuje dopady požadavků na ekodesign stanovené v daném samoregulačním opatření.

2. Samoregulační opatření obsahuje tyto informace:

a) seznam hospodářských subjektů, které jsou signatáři samoregulačního opatření;

b) požadavky na ekodesign týkající se výrobků, na něž se vztahuje samoregulační opatření;

c) podrobný, transparentní a objektivní plán monitorování s jasně stanovenými povinnostmi podniků a nezávislých inspektorů, včetně kritérií stanovených v bodě 6 přílohy VII;

d) pravidla týkající se informací, které mají být signatáři oznamovány, jakož i pravidla týkající se zkoušení a inspekcí.

Informace uvedené v tomto odstavci se průběžně aktualizují a jsou k dispozici na veřejně přístupné internetové stránce.

3. Komise navrhované samoregulační opatření posoudí a v případě potřeby si vyžádá odborný posudek decentralizovaných agentur Unie. Na základě tohoto posouzení stanoví, zda se jedná o platnou alternativu k aktu v přenesené pravomoci přijatému podle článku 4, pokud jsou splněna tato kritéria:

a) samoregulační opatření přispívá ke zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků a zajištění volného pohybu na vnitřním trhu rychle nebo při nižších nákladech než akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4;

b) podíl na trhu, pokud jde o objem, signatářů samoregulačního opatření u výrobků, na něž se uvedené opatření vztahuje, činí nejméně 80 % kusů uvedených na trh nebo do provozu;

c) samoregulační opatření splňuje kritéria stanovená v příloze VII;

d) výrobek, na který se samoregulační opatření vztahuje, nespadá do oblasti působnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4;

e) samoregulační opatření je v souladu s právními předpisy Unie a mezinárodními obchodními závazky Unie.

Komise přijme prováděcí akt obsahující seznam samoregulačních opatření stanovených jako platné alternativy k aktu v přenesené pravomoci přijatému podle článku 4. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem uvedeným v čl. 67 odst. 2.

4. Komise může kdykoli požádat signatáře samoregulačního opatření, aby předložili revidovanou a aktualizovanou verzi tohoto opatření s ohledem na příslušný vývoj trhu nebo technologický vývoj v rámci dotčené skupiny výrobků nebo pokud má důvod se domnívat, že kritéria stanovená v odstavci 3 již nejsou splněna.

5. Jakmile je samoregulační opatření uvedeno na seznamu v prováděcím aktu přijatém podle odst. 3 druhého pododstavce, podávají signatáři uvedeného opatření v pravidelných intervalech stanovených v uvedeném prováděcím aktu Komisi zprávy, v nichž informují o pokroku při dosahování cílů samoregulačních opatření a prokazují, že kritéria stanovená v odst. 3 písm. a) až e) jsou i nadále plněna. Tyto zprávy se rovněž zpřístupní na veřejně přístupných internetových stránkách.

6. Pokud se Komise na základě informací obdržených podle odstavců 4 nebo 5 domnívá, že samoregulační opatření již nesplňuje kritéria stanovená v odstavci 3, vyškrtne je ze seznamu uvedeného v tomto odstavci. V takových případech může Komise rozhodnout o přijetí požadavků na ekodesign vztahujících se na výrobek, na nějž se vztahuje uvedené samoregulační opatření.

Článek 19
Mikropodniky, malé a střední podniky

1. V souvislosti s programy, kterých mohou využívat malé a střední podniky, zohlední Komise iniciativy, které malým a středním podnikům pomohou začlenit aspekty environmentální udržitelnosti, včetně energetické účinnosti, do jejich hodnotového řetězce.

2. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článku 4 Komise tyto akty případně doplní o pokyny týkající se specifických rysů malých a středních podniků působících v odvětví výrobků nebo skupin výrobků, na něž se tyto akty vztahují, aby malým a středním podnikům uplatňování tohoto nařízení usnadnila.

3. Členské státy přijmou vhodná opatření na pomoc malým a středním podnikům při uplatňování požadavků na ekodesign stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

   Tato opatření zahrnují přinejmenším zajištění dostupnosti jednotných kontaktních míst nebo podobných mechanismů pro zvýšení informovanosti a vytváření příležitostí k navazování kontaktů pro malé a střední podniky, aby se mohly požadavkům přizpůsobit.

   Kromě toho, aniž jsou dotčena platná pravidla pro státní podporu, mohou tato opatření zahrnovat:

   a) finanční podporu, mimo jiné poskytováním daňových výhod a poskytováním investic do fyzické a digitální infrastruktury;

   b) přístup k finančním prostředkům;

   c) specializovaná školení pro vedení a zaměstnance;

   d) organizační a technickou pomoc.

KAPITOLA VI – ZNIČENÍ NEPRODANÝCH SPOTŘEBNÍCH VÝROBKŮ

Článek 20
Zničení neprodaných spotřebních výrobků

1. Hospodářský subjekt, který přímo nebo jménem jiného hospodářského subjektu vyřadí neprodané spotřební výrobky, zveřejní:

   a) počet vyřazených neprodaných spotřebních výrobků za rok, rozlišených podle typu nebo kategorie výrobků;

   b) důvody pro vyřazení výrobků;

   c) dodání vyřazených výrobků pro přípravu na opětovné použití, repasování, recyklaci, energetické využití a odstranění v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady podle definice v článku 4 směrnice 2008/98/ES.

   Hospodářský subjekt bude tyto informace zveřejňovat na volně přístupné internetové stránce nebo je zveřejňovat jinak, dokud pro kategorii neprodaných spotřebních výrobků vyřazených uvedeným subjektem nezačne platit akt v přenesené pravomoci přijatý podle odstavce 3.

2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví formát pro zveřejňování informací uvedených v odstavci 1, včetně typu nebo kategorie a způsobu ověřování informací.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 3.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 66 za účelem doplnění tohoto nařízení tím, že hospodářským subjektům zakáže ničit neprodané spotřební výrobky v Unii, pokud má zničení neprodaných spotřebních výrobků spadajících do určité skupiny výrobků významný dopad na životní prostředí.

V aktech v přenesené pravomoci přijatých podle prvního pododstavce Komise stanoví určité výjimky z těchto zákazů, je-li to vhodné s ohledem na:

a) obavy týkající se zdraví a bezpečnosti;

b) poškození výrobků v důsledku manipulace s nimi nebo zjištěné po vrácení výrobku spotřebitelem;

c) vhodnost výrobku pro účely, ke kterým je určen, případně s přihlédnutím k unijním a vnitrostátním právním předpisům a technickým normám;

d) odmítnutí výrobků nabízených k darování, přípravě na opětovné použití nebo repasování.

4. Při přípravě aktů v přenesené pravomoci podle odstavce 3 Komise:

a) posoudí výskyt a dopad ničení konkrétních spotřebních výrobků na životní prostředí;

b) zohlední informace sdělené hospodářskými subjekty podle odstavce 1;

c) provede posouzení dopadů na základě nejlepších dostupných důkazů a analýz a případně dalších studií.

Před vypracováním aktů v přenesené pravomoci, kterými se stanoví zákazy ničení neprodaných spotřebních výrobků uvedené v odstavci 3, provede Komise konzultaci s fórem o ekodesignu uvedeným v článku 17 a názory tohoto fóra na případné zákazy zohlední.

5. V případě, že jsou neprodané spotřební výrobky zničeny na základě výjimky uvedené v odst. 3 druhém pododstavci, příslušný hospodářský subjekt zveřejní na volně přístupné internetové stránce nebo jinak:

a) počet zničených neprodaných spotřebních výrobků;

b) důvody jejich zničení s odkazem na příslušnou výjimku;

c) dodání zničených výrobků k recyklaci, energetickému využití a odstranění v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady podle definice v článku 4 směrnice 2008/98/ES.

Na informace, které mají být zveřejněny podle tohoto odstavce, se použijí podrobnosti a formát sdělení informací uvedené v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 2, pokud akt v přenesené pravomoci přijatý podle odstavce 3 nestanoví jinak.

6. Tento článek se nevztahuje na malé a střední podniky.

Komise však může v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 3 stanovit, že zákaz ničení neprodaných spotřebních výrobků uvedený v odstavci 3 nebo povinnost zveřejňovat informace uvedená v odstavci 4 se vztahuje na:

a) střední podniky, pokud existují dostatečné důkazy o tom, že jim lze připisovat podstatnou část zničených neprodaných spotřebních výrobků;

b) mikropodniky, malé podniky nebo střední podniky, pokud existují dostatečné důkazy o tom, že mohou být využity k obcházení zákazu ničení neprodaných spotřebních výrobků uvedeného v odstavci 3 nebo povinnosti poskytovat informace uvedené v odstavci 4.

KAPITOLA VII – POVINNOSTI HOSPODÁŘSKÝCH SUBJEKTŮ

Článek 21
Povinnosti výrobců

1. Při uvádění výrobků, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh nebo do provozu výrobci zajistí, aby:

   a) tyto výrobky byly navrženy a vyrobeny v souladu s požadavky stanovenými v článku 6 a akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 4;

   b) k těmto výrobkům byly přiloženy informace, které požaduje článek 7 a akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4;

   c) byl k dispozici pas výrobku v souladu s článkem 8 a akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 4.

2. Před uvedením výrobku, na který se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh nebo do provozu provedou výrobci postup posuzování shody stanovený v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 a vypracují nebo si nechají vypracovat požadovanou technickou dokumentaci.

   Byla-li shoda výrobku, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, s platnými požadavky tímto postupem prokázána, výrobci vypracují EU prohlášení o shodě v souladu s článkem 37 a připojí označení CE v souladu s článkem 39. Pokud však Komise stanovila alternativní pravidla podle čl. 4 třetího pododstavce písm. f), vypracuje výrobce prohlášení o shodě a připojí označení shody v souladu s těmito pravidly.

3. Výrobci uchovávají technickou dokumentaci a EU prohlášení o shodě po dobu deseti let od uvedení výrobku na trh nebo do provozu. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 mohou stanovit lhůtu delší nebo kratší než 10 let v zájmu zohlednění povahy dotčených výrobků nebo požadavků.

4. Výrobci zajistí, aby byly zavedeny postupy, kterými se zajistí, aby sériová výroba zůstala ve shodě s příslušnými požadavky. Výrobci patřičně zohlední změny ve výrobním procesu, návrhu výrobku nebo jeho vlastnostech, jakož i změny harmonizovaných norem, společných specifikací nebo jiných technických specifikací, na jejichž základě se prohlašuje nebo ověřuje shoda výrobku, a v případě, že zjistí, že shoda výrobku je ovlivněna, provedou, nebo si nechají provést nové posouzení v souladu s postupem posuzování shody stanoveným v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

5. Výrobci zajistí, aby bylo na jejich výrobcích uvedeno číslo typu, šarže nebo série nebo jiný prvek umožňující jejich identifikaci, nebo v případech, kdy to velikost nebo povaha výrobku neumožňuje, aby byla požadovaná informace uvedena na obalu nebo v dokladu přiloženém k výrobku.

6. Výrobci uvedou na výrobku, nebo není-li to možné, na obalu, v dokladu přiloženém k výrobku nebo případně v pasu výrobku své jméno, svůj zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku a poštovní adresu a případně elektronické komunikační prostředky, jejichž prostřednictvím lze výrobce kontaktovat. Adresa musí uvádět jedno místo, na kterém lze výrobce kontaktovat. Kontaktní údaje musí být jasné, srozumitelné a čitelné.

7. Výrobci zajistí, aby byly k výrobku, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, přiloženy pokyny, které spotřebitelům a jiným konečným uživatelům umožní bezpečné sestavení, instalaci, provoz, skladování, údržbu, opravy a likvidaci výrobku v jazyce, kterému spotřebitelé a ostatní koneční uživatelé snadno porozumí a který určí dotčený členský stát. Tyto pokyny musí být jasné, srozumitelné a čitelné a musí obsahovat alespoň informace uvedené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 a podle čl. 7 odst. 2 písm. b) bodu ii).

8. Výrobci, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 a který uvedli na trh nebo do provozu, není ve shodě s požadavky stanovenými v uvedených aktech v přenesené pravomoci, neprodleně přijmou nezbytná nápravná opatření k uvedení tohoto výrobku do souladu, nebo v případě potřeby k jeho stažení z trhu nebo z oběhu.

   Výrobci neprodleně informují orgány dozoru nad trhem členských států, do nichž výrobek dodali, o podezření na nesoulad a o přijatých nápravných opatřeních.

9. Výrobci poskytnou příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody výrobku, včetně technické dokumentace, a to v jazyce snadno srozumitelném tomuto orgánu. Tyto informace a dokumentace se poskytnou v papírové nebo elektronické podobě. Příslušné dokumenty musí být zpřístupněny do deseti dnů po obdržení žádosti příslušného vnitrostátního orgánu.

   Výrobci spolupracují s příslušným vnitrostátním orgánem na všech opatřeních přijatých k nápravě veškerých případů nedodržení požadavků stanovených v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4, které se na daný výrobek vztahují.

Článek 22
Zplnomocnění zástupci

1. Výrobce může písemně jmenovat svého zplnomocněného zástupce.

   Povinnosti stanovené v čl. 21 odst. 1 a vypracování technické dokumentace nesmějí být součástí povinností zplnomocněného zástupce.

2. Zplnomocněný zástupce plní úkoly stanovené v pověření, které obdržel od výrobce. Pověření zplnomocněnému zástupci umožňuje alespoň:

   a) uchovávat EU prohlášení o shodě a technickou dokumentaci pro potřeby vnitrostátních orgánů dozoru nad trhem po dobu 10 let od uvedení výrobku, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh nebo do provozu;

   b) spolupracovat s příslušnými vnitrostátními orgány na jejich žádost na opatřeních přijatých v souvislosti s nesouladem výrobku, na který se vztahuje pověření zplnomocněného zástupce;

c) na základě odůvodněné žádosti příslušného vnitrostátního orgánu poskytnout tomuto orgánu všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody výrobku v jazyce, kterému tento orgán může snadno rozumět;

d) na základě žádosti příslušného vnitrostátního orgánu zpřístupnit příslušné dokumenty do 10 dnů po obdržení takové žádosti;

e) ukončit pověření, jestliže výrobce jedná v rozporu se svými povinnostmi podle tohoto nařízení a aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4.

Článek 23
Povinnosti dovozců

1. Dovozci uvádějí na trh pouze výrobky, na které se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 a které splňují požadavky stanovené v příslušných aktech v přenesené pravomoci.

2. Před uvedením výrobku, na který se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh dovozci zajistí, že:

   a) výrobce provedl příslušný postup posouzení shody a vypracoval technickou dokumentaci;

   b) k výrobkům jsou přiloženy informace, které požaduje článek 7 a akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4;

   c) je k dispozici pas výrobku v souladu s článkem 8 a akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 4.

   Dovozce dále zajistí, že je výrobek opatřen požadovaným označením CE podle článku 38 nebo alternativním označením shody stanoveným v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle čl. 4 třetího pododstavce písm. f) a jsou k němu přiloženy požadované dokumenty a že výrobce splnil požadavky stanovené v čl. 21 odst. 5 a 6.

   Domnívají-li se dovozci nebo mají-li důvod se domnívat, že výrobek není v souladu s požadavky stanovenými v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, nesmí výrobek uvést na trh nebo do provozu, dokud nebude uveden do souladu.

3. Dovozci uvedou na výrobku, nebo není-li to možné, na obalu, v dokladu přiloženém k výrobku nebo případně v pasu výrobku své jméno, svůj zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku a poštovní adresu a případně elektronické komunikační prostředky, jejichž prostřednictvím lze dovozce kontaktovat. Kontaktní údaje musí být jasné, srozumitelné a čitelné.

4. Dovozci zajistí, že jsou k výrobku přiloženy pokyny, které spotřebiteli umožní sestavení, instalaci, provoz, skladování, údržbu, opravy a likvidaci výrobku, v jazyce, kterému spotřebitelé a ostatní koneční uživatelé snadno porozumí a který určí dotčený členský stát. Tyto pokyny musí být jasné, srozumitelné a čitelné a musí obsahovat alespoň informace uvedené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

5. Dovozci zajistí, aby v době, kdy nesou za výrobek odpovědnost, neohrožovaly skladovací a přepravní podmínky jeho soulad s požadavky stanovenými v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4, které se na něj vztahují.

6. Dovozci, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 a který uvedli na trh nebo

do provozu, není ve shodě s požadavky stanovenými v tomto aktu, neprodleně přijmou nezbytná nápravná opatření k uvedení tohoto výrobku do souladu, nebo v případě potřeby k jeho stažení z trhu nebo z oběhu.

Dovozci neprodleně informují orgány dozoru nad trhem členských států, do nichž výrobek dodali, o podezření na nesoulad a o přijatých nápravných opatřeních.

7. Dovozci uchovávají kopii EU prohlášení o shodě po dobu deseti let nebo po dobu stanovenou aktem v přenesené pravomoci přijatým podle článku 4 pro potřeby orgánů dozoru nad trhem a zajišťují, že těmto orgánům může být na požádání předložena technická dokumentace.

8. Dovozci poskytnou příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody výrobku, včetně technické dokumentace, a to v jazyce snadno srozumitelném tomuto orgánu. Tyto informace a dokumentace se poskytnou v papírové nebo elektronické podobě. Příslušné dokumenty musí být zpřístupněny do deseti dnů po obdržení žádosti příslušného orgánu členského státu.

Dovozci spolupracují s příslušným vnitrostátním orgánem na všech opatřeních přijatých k nápravě veškerých případů nedodržení požadavků stanovených v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4, které se na daný výrobek vztahují.

Článek 24
Povinnosti distributorů

1. Při dodávání výrobku, na který se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh distributoři řádně dbají na soulad s požadavky stanovenými v uvedeném aktu.

2. Před dodáním výrobku, na který se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, na trh distributoři ověří, zda:

   a) je výrobek opatřen označením CE podle článků 38 a 39 nebo alternativním označením shody podle čl. 4 třetího pododstavce písm. f) a případně zda je v souladu s uvedenými akty v přenesené pravomoci opatřen štítkem nebo propojen s pasem výrobku;

   b) jsou k výrobku přiloženy požadované doklady a pokyny, které spotřebitelům umožní sestavení, instalaci, provoz, skladování, údržbu a likvidaci výrobku, v jazyce, kterému spotřebitelé a ostatní koneční uživatelé snadno porozumí a který určí členský stát, v němž má být výrobek dodáván na trh, a zda jsou tyto pokyny jasné, srozumitelné a čitelné a obsahují alespoň údaje uvedené v čl. 7 odst. 2 písm. b) bodě ii), jak je stanoveno v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4;

   c) výrobce a dovozce splnili požadavky stanovené v čl. 21 odst. 5 a 6 a čl. 23 odst. 3.

3. Domnívá-li se distributor nebo má-li důvod se domnívat, že výrobek před dodáním na trh nebo jeho výrobce nesplňuje požadavky stanovené v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4, nesmí výrobek na trh dodat, dokud není výrobek uveden do souladu nebo dokud výrobce nesplňuje požadavky.

Distributoři zajistí, aby v době, kdy nesou za výrobek odpovědnost, skladovací a přepravní podmínky neohrožovaly jeho soulad s požadavky stanovenými v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4.

4. Distributoři, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že výrobek, který dodali na trh, není ve shodě s požadavky stanovenými v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4, zajistí, že budou přijata nápravná opatření nezbytná k uvedení výrobku do shody, nebo jej případně stáhnou z trhu nebo z oběhu.

   Distributoři neprodleně informují orgány dozoru nad trhem členských států, do nichž výrobek dodali, o podezření na nesoulad a o přijatých nápravných opatřeních.

5. Distributoři předloží příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci, ke které mají přístup a která je relevantní pro prokázání shody výrobku. Tyto informace a dokumentace se poskytnou v papírové nebo elektronické podobě.

   Distributoři s uvedeným orgánem spolupracují na všech nápravných opatřeních přijatých k nápravě veškerých případů nesouladu s aktem v přenesené pravomoci přijatým podle článku 4, který se na daný výrobek vztahuje.

Článek 25
Povinnosti obchodníků

1. Obchodníci zajistí, aby jejich zákazníci měli přístup ke všem relevantním informacím, které požadují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4, a to i v případě prodeje na dálku.

2. Obchodníci zajistí, aby byl zákazníkům snadno dostupný pas výrobku, a to i v případě prodeje na dálku, jak je uvedeno v článku 8 a v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, které se na výrobek vztahují.

3. Obchodníci:

   a) viditelným způsobem zobrazí zákazníkům, a to i v případě prodeje na dálku, štítky poskytnuté v souladu s čl. 26 odst. 2 nebo 3;

   b) v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 4, jež se na výrobek vztahují, uvedou odkaz na informace uvedené na štítcích poskytnutých v souladu s čl. 26 odst. 2 nebo 3 ve vizuálních reklamách nebo v technických propagačních materiálech k určitému modelu;

   c) neposkytují ani nezobrazují jiné štítky, značky, symboly nebo nápisy, které by mohly být s ohledem na informace uvedené na štítku pro zákazníky zavádějící nebo matoucí.

Článek 26
Povinnosti týkající se štítků

1. Vyžaduje-li akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, aby byly výrobky opatřeny štítkem podle článku 14, zajistí hospodářský subjekt, který výrobek uvádí na trh nebo do provozu, aby byly výrobky opatřeny tištěnými štítky, a to u každého jednotlivého výrobku a bezplatně, v souladu s uvedeným aktem v přenesené pravomoci.

2. Vyžaduje-li akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, aby byly výrobky opatřeny štítkem podle článku 14, dodá hospodářský subjekt, který výrobek uvádí na

trh nebo do provozu, obchodníkovi bezplatně tištěné štítky nebo digitální kopie štítků, a to neprodleně a v každém případě do 5 pracovních dnů od žádosti obchodníka.

3. Vyžaduje-li akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, aby byly výrobky opatřeny štítkem podle článku 14, zajistí hospodářský subjekt, který výrobek uvádí na trh nebo do provozu, aby štítky byly přesné, a v rámci příslušného postupu posouzení shody vypracuje technickou dokumentaci, která tuto přesnost umožní posoudit.

4. Vyžaduje-li akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, aby byly výrobky opatřeny štítkem podle článku 14, hospodářský subjekt, který výrobek uvádí na trh nebo do provozu:

   a) v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 4 uvede odkaz na informace uvedené na štítku ve vizuálních reklamách nebo v technických propagačních materiálech k určitému modelu;

   b) neposkytuje ani nezobrazuje jiné štítky, značky, symboly nebo nápisy, které by mohly být s ohledem na informace uvedené na štítku pro zákazníky zavádějící nebo matoucí.

Článek 27
Povinnosti poskytovatelů služeb kompletního vyřízení objednávek

Poskytovatelé služeb kompletního vyřízení objednávek zajistí, aby podmínky při skladování, balení, adresování nebo rozesílání výrobků, s nimiž manipulují a na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, neohrožovaly soulad výrobků s požadavky stanovenými v uvedeném aktu v přenesené pravomoci.

Článek 28
Případy, kdy se na dovozce a distributory vztahují povinnosti výrobců

Dovozce nebo distributor se pro účely tohoto nařízení považuje za výrobce a vztahují se na něj povinnosti výrobce podle článku 21, pokud:

1) uvede na trh výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, pod svým jménem nebo ochrannou známkou;

2) upraví tento výrobek již uvedený na trh způsobem, který může ovlivnit jeho soulad s požadavky stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatými podle článku 4, které se na výrobek vztahují.

Článek 29
Povinnosti on-line tržišť a internetových vyhledávačů

1. Spolupráce uvedená v čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) 2019/1020, pokud jde o on-line tržiště a pro účely tohoto nařízení, zahrnuje zejména:

   a) spolupráci na zajištění účinných opatření dozoru nad trhem, včetně zamezení vytváření překážek těmto opatřením;

   b) informování orgánů dozoru nad trhem o veškerých přijatých opatřeních;

   c) zavedení pravidelné a strukturované výměny informací o nabídkách, které on-line tržiště na základě tohoto článku odstranila;

d) umožnění přístupu on-line nástrojů provozovaných orgány dozoru nad trhem ke svým rozhraním za účelem identifikace nevyhovujících výrobků;

e) pokud on-line tržiště nebo on-line prodejci zavedli technické překážky pro automatickou extrakci dat ze svých on-line rozhraní, umožnění extrakce těchto údajů orgánům dozoru nad trhem na jejich žádost pro účely souladu výrobků na základě identifikačních parametrů, které poskytnou žádající orgány dozoru nad trhem.

2. Pro účely požadavků [čl. 22 odst. 7] nařízení (EU) …/… [akt o digitálních službách] on-line tržiště navrhnou a uspořádají své on-line rozhraní způsobem, který umožňuje obchodníkům plnit jejich povinnosti podle článku 25 a hospodářským subjektům plnit jejich povinnosti podle čl. 30 odst. 1 tohoto nařízení.

Informace je možné poskytnout u každého nabízeného výrobku a jsou v nabídce výrobků zobrazeny nebo jsou spotřebitelům jinak snadno přístupné.

Zejména v případě, že akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 vyžadují, aby k vizuální reklamě některých výrobků na internetu byly připojeny elektronické informace online, které mají být zobrazeny pomocí zobrazovacího mechanismu, umožní on-line tržiště obchodníkům tyto informace zobrazit. Tato povinnost se vztahuje rovněž na internetové vyhledávače a další on-line platformy, které poskytují vizuální reklamu na dotčené výrobky na internetu.

3. Pokud jde o pravomoci svěřené členskými státy v souladu s článkem 14 nařízení (EU) 2019/1020, členské státy udělí u všech výrobků, na které se vztahuje příslušný akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, svým orgánům dozoru nad trhem pravomoc nařídit on-line tržištím, aby ze svého on-line rozhraní odstranily konkrétní nezákonný obsah odkazující na nevyhovující výrobek, znemožnily přístup k tomuto obsahu nebo zobrazily výslovné varování konečným uživatelům v okamžiku přístupu k tomuto obsahu. Tyto příkazy musí být v souladu s [čl. 8 odst. 1] nařízení (EU) …/… [akt o digitálních službách].

4. On-line tržiště přijmou nezbytná opatření k přijetí a zpracování příkazů uvedených v odstavci 2 v souladu s [článkem 8] nařízení (EU) …/… [akt o digitálních službách].

5. Každé on-line tržiště zřídí jednotné kontaktní místo, které umožní přímou komunikaci s orgány členských států pro dozor nad trhem v souvislosti s dodržováním tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

Toto kontaktní místo může být stejné jako kontaktní místo uvedené v [čl. 20 odst. 1] nařízení (EU) …/… [nařízení o obecné bezpečnosti výrobků] nebo [čl. 10 odst. 1] nařízení (EU) …/… [akt o digitálních službách].

Článek 30
Informační povinnosti hospodářských subjektů

1. Pokud příslušné hospodářské subjekty dodávají výrobky na trh on-line nebo prostřednictvím jiných prostředků prodeje na dálku, musí příslušná nabídka výrobku jasně a viditelně uvádět alespoň tyto údaje:

a) jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku výrobce i poštovní nebo elektronickou adresu, na které lze výrobce kontaktovat;

b) v případě, že výrobce není usazen v Unii, jméno, adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu hospodářského subjektu usazeného v Unii ve smyslu článku 4 nařízení (EU) 2019/1020;

c) údaje potřebné k identifikaci výrobku včetně jeho typu a případně čísla šarže nebo série a jakýkoli jiný identifikátor výrobku, je-li k dispozici.

2. Hospodářské subjekty poskytnou orgánům dozoru nad trhem na požádání:

a) název každého hospodářského subjektu, který jim dodal výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4;

b) každý hospodářský subjekt, kterému tyto výrobky dodaly, jakož i množství a přesné modely.

Hospodářské subjekty jsou schopny tyto informace poskytovat po dobu 10 let poté, co jim byly příslušné výrobky dodány, a po dobu 10 let poté, co tyto výrobky dodaly. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článku 4 může Komise stanovit lhůtu delší nebo kratší než 10 let v zájmu zohlednění povahy dotčených výrobků nebo požadavků.

3. Jestliže Komise požaduje, aby výrobci, jejich zplnomocnění zástupci nebo dovozci digitálně zpřístupnili části technické dokumentace týkající se příslušného výrobku podle čl. 4 třetího pododstavce písm. a), zohlední Komise tato kritéria:

a) nutnost usnadnit ověřování shody s platnými požadavky orgány dozoru nad trhem;

b) nutnost vyhnout se nepřiměřenému administrativnímu zatížení hospodářských subjektů.

Komise určí způsob, jakým budou příslušné části technické dokumentace zpřístupněny. Je-li to možné, technická dokumentace se zpřístupní prostřednictvím pasu výrobku.

Článek 31

Povinnosti hospodářských subjektů v oblasti sledování a podávání zpráv

1. Jestliže Komise vyžaduje, aby výrobci, jejich zplnomocněných zástupci nebo dovozci Komisi zpřístupnili informace o množství výrobku, na který se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle čl. 4 třetího pododstavce písm. b), zohlední tato kritéria:

a) dostupnost důkazů o pronikání příslušného výrobku na trh s cílem usnadnit přezkum aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, které se na tento výrobek vztahují;

b) nutnost vyhnout se nepřiměřenému administrativnímu zatížení hospodářských subjektů.

Komise stanoví období, kterého se informace uvedené v prvním pododstavci týkají. Tyto informace se uvedou u každého modelu výrobku zvlášť.

Komise zajistí, aby výsledné údaje byly zpracovány bezpečně a v souladu s právem Unie.

V uvedených aktech v přenesené pravomoci Komise stanoví způsoby, jakými se příslušné informace zpřístupní, a jejich periodicitu.

2. Pokud se vyžaduje, aby u výrobku bylo možné měřit energii, kterou spotřebuje při používání, nebo jeho výkonnost ve vztahu k jiným relevantním parametrům výrobku uvedeným v příloze I, podle čl. 4 třetího pododstavce písm. c), Komise zohlední tato kritéria:

   a) užitečnost údajů o výkonnosti při použití pro konečné uživatele k pochopení a řízení spotřeby energie nebo výkonnosti výrobku;

   b) technickou proveditelnost záznamu údajů o výkonnosti při použití;

   c) nutnost vyhnout se nepřiměřenému administrativnímu zatížení hospodářských subjektů.

   Výrobky, na které se vztahuje požadavek stanovený podle čl. 4 třetího pododstavce písm. c), zaznamenávají výsledné údaje o výkonnosti při použití a zobrazují je konečnému uživateli.

3. Jestliže Komise požaduje, aby výrobci, jejich zplnomocnění zástupci nebo dovozci shromažďovali, anonymizovali nebo oznamovali Komisi údaje o výkonnosti při použití uvedené v odstavci 2 podle čl. 4 třetího pododstavce písm. d), zohlední Komise tato kritéria:

   a) užitečnost údajů o výkonnosti při použití pro Komisi při přezkumu požadavků na ekodesign nebo při pomoci orgánům dozoru nad trhem se statistickými informacemi pro jejich analýzu rizik;

   b) nutnost vyhnout se nepřiměřenému administrativnímu zatížení hospodářských subjektů.

   Tyto požadavky uvedené v prvním pododstavci se mohou týkat zejména:

   a) shromažďování údajů o výkonnosti při použití, pokud je možné získat k nim přístup na dálku prostřednictvím internetu a pokud konečný uživatel výslovně neodmítne tyto údaje zpřístupnit;

   b) anonymizace údajů shromážděných podle písmene a) a jejich oznámení Komisi nejméně jednou ročně. Hospodářský subjekt uvede identifikační číslo modelu z databáze výrobků podle čl. 12 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1369 a případně zeměpisné údaje o výrobcích, je-li to relevantní pro jejich výkonnost.

   Komise stanoví podrobnosti a formát oznamování údajů o výkonnosti při použití podle druhého pododstavce písm. b).

4. Údaje o výkonnosti při použití obdržené podle odstavce 3 Komise pravidelně posuzuje a případně zveřejňuje agregované soubory údajů.

KAPITOLA VIII – SHODA VÝROBKŮ

Článek 32
Metody zkoušení, měření a výpočtů

1. Pro účely stanovení shody a ověření plnění požadavků na ekodesign se provádějí zkoušky, měření a výpočty pomocí spolehlivých, přesných a reprodukovatelných metod, které zohledňují nejmodernější obecně uznávané vědecké poznatky. Tyto metody splňují požadavky na zkoušky, měření a výpočty stanovené v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

2. Je-li to nezbytné k zajištění souladu s požadavky na ekodesign stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 4 třetího pododstavce písm. e), může Komise pro výpočet výkonnosti výrobků ve vztahu k příslušnému parametru výrobku uvedenému v příloze I požadovat použití on-line nástrojů se zohledněním příslušných požadavků na výpočet.

Stanoví-li Komise tyto požadavky na používání on-line nástrojů, zohlední tato kritéria:

a) nutnost zajistit harmonizované uplatňování požadavků na výpočet;

b) nutnost minimalizovat administrativní zátěž pro hospodářské subjekty splňující příslušné požadavky.

On-line nástroje jsou hospodářským subjektům, které splňují příslušné požadavky, volně přístupné.

Článek 33
Obcházení

1. Výrobky, které spadají do oblasti působnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4, se neuvedou na trh ani do provozu, jsou-li navrženy tak, aby během zkoušení změnily své chování nebo vlastnosti za účelem dosažení příznivějšího výsledku u některého z parametrů výrobku regulovaných v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, které se na tyto výrobky vztahují.

Pro účely tohoto odstavce se za výrobky navržené tak, aby během zkoušení změnily své chování nebo vlastnosti, považují výrobky navržené tak, aby byly schopny zjistit, že jsou zkoušeny, a v reakci na to automaticky změnit svou výkonnost, a výrobky předem nastavené tak, aby v době zkoušení změnily svou výkonnost.

2. Hospodářské subjekty, které uvádějí na trh výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, nestanoví pokyny týkající se zkoušení, které mění chování nebo vlastnosti výrobků za účelem dosažení příznivějšího výsledku u některého z parametrů výrobku regulovaných v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, které se na tyto výrobky vztahují.

Pro účely tohoto odstavce se za pokyny týkající se zkoušení, které mění chování nebo vlastnosti výrobků, považují pokyny vedoucí k manuální změně výrobku před zkoušením, která mění výkonnost výrobku.

3. Výrobky, které spadají do oblasti působnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4, se neuvedou na trh ani do provozu, pokud jsou navrženy tak, aby změnily své chování nebo vlastnosti krátce po uvedení do provozu, což vede ke zhoršení jejich výkonnosti ve vztahu k některému z parametrů výrobku regulovaných v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, které se na tyto výrobky vztahují, nebo jejich funkční výkonnosti z hlediska uživatele.

4. Aktualizace softwaru nebo firmwaru nezhorší výkonnost výrobku ve vztahu k některému z parametrů výrobku regulovaných v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, které se na tyto výrobky vztahují, ani funkční výkonnost z hlediska uživatele, pokud je měřena zkušební metodou používanou k posuzování shody, s výjimkou případů, kdy k tomu konečný uživatel před aktualizací poskytne výslovný souhlas. V důsledku odmítnutí aktualizace nesmí dojít ke změně výkonnosti.

Aktualizace softwaru nebo firmwaru nezhorší výkonnost uvedenou v prvním pododstavci natolik, aby výrobek přestal splňovat požadavky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 platné v době uvedení výrobku na trh nebo do provozu.

Článek 34
Předpoklad shody

1. Platí předpoklad, že metody zkoušení, měření nebo výpočtů uvedené v článku 32, které jsou ve shodě s harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, jsou ve shodě s požadavky stanovenými v uvedeném článku a s požadavky na zkoušky, měření a výpočty stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 v rozsahu, v jakém se na tyto požadavky vztahují tyto harmonizované normy nebo jejich části.

2. Platí předpoklad, že výrobky, které jsou ve shodě s harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, jsou ve shodě s požadavky na ekodesign stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 v rozsahu, v jakém se na tyto požadavky vztahují tyto harmonizované normy nebo jejich části.

3. Platí předpoklad, že výrobky, na které se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 a kterým byla udělena ekoznačka EU podle nařízení (ES) č. 66/2010, splňují požadavky na ekodesign stanovené v uvedeném aktu v přenesené pravomoci, pokud tyto požadavky splňují kritéria ekoznačky EU stanovená podle čl. 16 odst. 2 nařízení (ES) č. 66/2010.

Článek 35
Společné specifikace

1. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví společné specifikace pro požadavky na ekodesign, základní požadavky na pasy výrobků uvedené v článku 10 nebo pro metody zkoušení, měření a výpočtů uvedené v článku 32 v těchto situacích:

   a) požádala jednu nebo více evropských normalizačních organizací, aby vypracovaly harmonizovanou normu týkající se požadavku na ekodesign nebo metody, na které se nevztahuje harmonizovaná norma nebo její část, na niž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, a v normalizačním postupu buď dochází ke zbytečným prodlevám, nebo žádná z evropských normalizačních organizací žádost nepřijala;

   b) Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 11 odst. 5 nařízení (EU) č. 1025/2012 rozhodla, že zachová s omezením nebo zruší odkazy na harmonizované normy nebo jejich části, které se na požadavky na ekodesign nebo metodu vztahují.

   Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 3.

2. Platí předpoklad, že metody zkoušení, měření nebo výpočtů uvedené v článku 32, které jsou ve shodě se společnými specifikacemi nebo jejich částmi, jsou ve shodě s požadavky stanovenými v uvedeném článku a s požadavky na zkoušky, měření a výpočty stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 v rozsahu, v jakém se na tyto požadavky vztahují tyto společné specifikace nebo jejich části.

3. Platí předpoklad, že výrobky, které jsou ve shodě se společnými specifikacemi nebo jejich částmi, jsou ve shodě s požadavky na ekodesign stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, které se na tyto výrobky vztahují, v rozsahu, v jakém se na tyto požadavky vztahují tyto společné specifikace nebo jejich části.

Článek 36
Posuzování shody

1. Při stanovení použitelného postupu posuzování shody podle čl. 4 druhého pododstavce Komise zohlední tato kritéria:

   a) zda je dotčený modul vhodný pro daný typ výrobku a přiměřený sledovanému veřejnému zájmu;

   b) povahu parametrů výrobku uvedených v příloze I, z nichž příslušné požadavky na ekodesign vycházejí, zejména zda lze výkonnost ve vztahu k těmto parametrům výrobku ověřit na samotném výrobku;

   c) pokud je povinná účast třetí strany, musí mít výrobce na výběr mezi moduly zabezpečování kvality a certifikace výrobků stanovenými v příloze II rozhodnutí č. 768/2008/ES.

2. V příslušných případech se vypracují záznamy a korespondence vztahující se k posuzování shody v úředním jazyce členského státu, ve kterém je oznámený subjekt zapojený do postupu posuzování shody uvedeného v odstavci 1 usazen, nebo v jazyce, který je pro tento subjekt přijatelný.

Článek 37
EU prohlášení o shodě

1. EU prohlášení o shodě potvrzuje, že bylo prokázáno splnění požadavků na ekodesign uvedených v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

2. EU prohlášení o shodě se vypracuje podle vzoru uvedeného v příloze V, obsahuje prvky uvedené v příslušném postupu posuzování shody a odkaz na příslušné akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4. Je neustále aktualizováno. Přeloží se do jazyka nebo jazyků požadovaných členským státem, v němž je výrobek uváděn nebo dodáván na trh.

3. Pokud se na výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, vztahuje více než jeden akt Unie vyžadující EU prohlášení o shodě, vypracuje se pro všechny tyto akty Unie jediné EU prohlášení o shodě. V tomto prohlášení se uvedou dotčené akty Unie a odkazy na jejich vyhlášení. Může mít podobu složky tvořené příslušnými jednotlivými EU prohlášeními o shodě.

4. Vypracováním EU prohlášení o shodě přebírá výrobce odpovědnost za shodu výrobku.

Článek 38
Obecné zásady označení CE

Označení CE se řídí obecnými zásadami uvedenými v článku 30 nařízení (ES) č. 765/2008.

Článek 39
Pravidla a podmínky pro umístění označení CE

1. Označení CE se viditelně, čitelně a nesmazatelně umístí na výrobek. Pokud to vzhledem k povaze výrobku není možné nebo odůvodněné, umístí se na obal a průvodní doklady.

2. Označení CE se umístí před uvedením výrobku na trh.

3. U výrobku, jehož posuzování shody se účastní oznámený subjekt, následuje za označením CE identifikační číslo tohoto oznámeného subjektu.

   Identifikační číslo oznámeného subjektu umístí sám subjekt, nebo je umístí podle jeho pokynů výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce.

4. Za označením CE, případně za identifikačním číslem oznámeného subjektu může následovat piktogram nebo jiné označení označující zvláštní riziko nebo použití.

5. Členské státy vycházejí ze stávajících mechanismů, aby zajistily řádné uplatňování režimu označování CE, a přijmou odpovídající opatření v případě nesprávného použití tohoto označení.

Článek 40
Alternativní prohlášení o shodě a označení

Při stanovení alternativních pravidel týkajících se prohlášení o shodě nebo označení, která vyjadřují shodu s platnými požadavky v souladu s právem Unie podle čl. 4 třetího pododstavce písm. f), zohlední Komise tato kritéria:

a) nutnost minimalizovat administrativní zátěž hospodářských subjektů;

b) nutnost zajistit soulad s jinými prohlášeními o shodě a označeními vztahujícími se na konkrétní výrobek;

c) nutnost zabránit nejasnostem ohledně významu prohlášení o shodě a označení podle jiných právních předpisů Unie.

KAPITOLA IX – OZNAMOVÁNÍ SUBJEKTŮ POSUZOVÁNÍ SHODY

Článek 41
Oznámení

Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům subjekty oprávněné provádět jako třetí strana úkoly spojené s posuzováním shody podle aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

Článek 42
Oznamující orgány

1. Členské státy určí oznamující orgán odpovědný za vytvoření a provádění nezbytných postupů pro posuzování a oznamování subjektů posuzování shody a kontrolu oznámených subjektů, včetně souladu s ustanoveními článku 47.

2. Členské státy mohou rozhodnout o tom, že posuzování a kontrolu uvedené v odstavci 1 provádí vnitrostátní akreditační orgán ve smyslu nařízení (ES) č. 765/2008 a v souladu s ním.

3. Pokud oznamující orgán přenese posuzování, oznamování nebo kontrolu podle odstavce 1 na subjekt, který není orgánem veřejné správy, nebo takový subjekt těmito úkoly pověří, musí být tento subjekt právnickou osobou a musí obdobně splňovat požadavky stanovené v článku 43. Dále musí tento subjekt přijmout opatření, aby byla pokryta odpovědnost vyplývající z jeho činností.

4. Oznamující orgán nese za úkoly provedené subjektem uvedeným v odstavci 3 plnou odpovědnost.

Článek 43
Požadavky týkající se oznamujících orgánů

1. Oznamující orgán musí být zřízen takovým způsobem, aby nedošlo ke střetu zájmů se subjekty posuzování shody nebo s oznámenými subjekty.

2. Oznamující orgán musí být organizován a fungovat tak, aby zabezpečil objektivitu a nestrannost svých činností.

3. Oznamující orgán musí být organizován takovým způsobem, aby každé rozhodnutí týkající se oznámení subjektu posuzování shody přijímaly způsobilé osoby odlišné od těch, které provedly posouzení.

4. Oznamující orgán nesmí nabízet ani poskytovat žádné činnosti, které provádějí subjekty posuzování shody, a nesmí poskytovat poradenské služby na komerčním či konkurenčním základě.

5. Oznamující orgán zachovává důvěrnost informací, které obdržel. Na požádání si však vyměňuje informace o oznámených subjektech s Komisí, s oznamujícími orgány jiných členských států a s jinými příslušnými vnitrostátními orgány.

6. Oznamující orgán pokládá za základ pro oznámení pouze konkrétní subjekt posuzování shody, který žádá o oznámení, a nezohledňuje kapacity nebo zaměstnance mateřských nebo sesterských společností. Oznamující orgán tento subjekt posoudí podle všech příslušných požadavků a úkolů posuzování shody.

7. Oznamující orgán musí mít k dispozici dostatečný počet odborně způsobilých pracovníků a dostatek finančních prostředků, aby mohl řádně plnit své úkoly.

   Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví minimální počet ekvivalentů plného pracovního úvazku, který je považován za dostatečný pro řádné sledování oznámených subjektů, případně v souvislosti s konkrétními úkoly posuzování shody. Pokud sledování provádí vnitrostátní akreditační orgán nebo orgán uvedený v čl. 42 odst. 3, vztahuje se tento minimální počet na tento orgán.

   Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 3.

Článek 44
Informační povinnost oznamujících orgánů

Členské státy informují Komisi o svých postupech pro posuzování a oznamování subjektů posuzování shody a kontrolu oznámených subjektů a o veškerých změnách týkajících se těchto postupů.

Komise tyto informace zveřejní.

Článek 45
Požadavky týkající se oznámených subjektů

1. Pro účely oznámení musí subjekt posuzování shody splňovat požadavky stanovené v odstavcích 2 až 11.

2. Subjekt posuzování shody musí být zřízen podle vnitrostátních právních předpisů členského státu a mít právní subjektivitu.

3. Subjekt posuzování shody je třetím subjektem nezávislým na organizaci nebo výrobku, které posuzuje. Nemá žádné obchodní vazby na organizace, které mají zájem na výrobcích, jež posuzuje, zejména na výrobce, jejich obchodní partnery a investory držící jejich akcie. To nebrání tomu, aby subjekt posuzování shody prováděl činnosti posuzování shody pro vzájemně si konkurující výrobce.

4. Subjekt posuzování shody, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za vykonávání úkolů posuzování shody nesmějí být osobami, které projektují, vyrábějí, dodávají, dovážejí, distribuují, instalují, nakupují, vlastní, používají nebo udržují výrobky, které posuzují, ani zástupci kterékoli z těchto stran. To nevylučuje používání posuzovaných výrobků, které jsou nezbytné pro činnost subjektu posuzování shody, ani používání takových výrobků k osobním účelům.

   Subjekt posuzování shody, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za vykonávání úkolů posuzování shody se nesmějí přímo podílet na projektování, výrobě nebo konstrukci, uvádění na trh, instalaci, používání ani údržbě těchto výrobků, ani nesmějí zastupovat strany, které se těmito činnostmi zabývají. Nesmějí vykonávat žádnou činnost, která by mohla ohrozit jejich nezávislý úsudek nebo důvěryhodnost ve vztahu k činnostem posuzování shody, k jejichž vykonávání jsou oznámeni. To platí zejména pro poradenské služby.

   Subjekty posuzování shody zajistí, aby činnosti jeho mateřských, sesterských nebo dceřiných společností nebo subdodavatelů neohrožovaly důvěrnost, objektivitu a nestrannost jejich činností posuzování shody.

   Stanovení interních postupů, obecných politik, kodexů chování nebo jiných interních pravidel a dohled nad jejich dodržováním, přidělování pracovníků pro konkrétní úkoly a rozhodnutí o posouzení shody na subdodavatele ani na dceřinou společnost převést nelze.

5. Subjekty posuzování shody a jejich zaměstnanci vykonávají činnosti posuzování shody na nejvyšší úrovni profesionální důvěryhodnosti a požadované technické způsobilosti v konkrétní oblasti. Nejsou rovněž vystaveni žádným tlakům a podnětům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich úsudek nebo výsledky jejich posuzování shody, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které mají na výsledcích těchto činností zájem.

6. Subjekt posuzování shody musí být schopen provádět všechny povinnosti spojené s posuzováním shody, které tomuto subjektu ukládá příslušný akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 a pro něž byl oznámen, ať již tyto povinnosti provádí sám subjekt posuzování shody, nebo jsou prováděny jeho jménem a na jeho odpovědnost.

   Subjekt posuzování shody musí mít vždy a pro každý postup posuzování shody a každý druh nebo kategorii výrobků, pro něž byl oznámen, k dispozici nezbytné:

   a) pracovníky s odbornými znalostmi a dostatečnými zkušenostmi potřebnými k plnění úkolů posuzování shody. Pracovníci odpovědní za přijímání

rozhodnutí o posouzení jsou zaměstnáni subjektem posuzování shody podle vnitrostátních právních předpisů oznamujícího členského státu, nemají žádný jiný možný střet zájmů a jsou způsobilí k ověření posouzení provedených jinými zaměstnanci, externími odborníky nebo subdodavateli. Počet těchto pracovníků je dostatečný k zajištění kontinuity činnosti a jednotného přístupu k posuzování shody;

b) popisy postupů, podle nichž je posuzování shody prováděno, aby byla zajištěna transparentnost těchto postupů a možnost jejich zopakování. To zahrnuje strukturu kvalifikace, ve které jsou příslušní pracovníci, jejich příslušné postavení a úkoly v rámci subjektu posuzování shody přiřazeni k úkolům posuzování shody, ve vztahu k nimž má subjekt v úmyslu být oznámen;

c) náležitou politiku a postupy pro rozlišování úkolů, jež plní jako oznámený subjekt, od dalších činností;

d) postupy pro výkon činností, jež řádně zohledňují velikost a strukturu podniku, odvětví, v němž působí, míru složitosti dané technologie výrobku a hromadný či sériový způsob výroby.

Subjekt posuzování shody musí mít prostředky nezbytné k řádnému plnění technických a administrativních úkolů spojených s činnostmi posuzování shody a musí mít přístup k veškerému potřebnému vybavení nebo zařízení.

7. Pracovníci odpovědní za provádění činností posuzování shody musí:

a) mít dobrou technickou a odbornou přípravu zahrnující všechny činnosti posuzování shody, pro něž byl subjekt posuzování shody oznámen;

b) mít uspokojivou znalost požadavků na hodnocení, která provádějí, a odpovídající pravomoc tato hodnocení provádět, včetně náležitých znalostí a chápání příslušných právních předpisů, požadavků na zkoušky, měření a výpočty, příslušných harmonizovaných norem nebo společných specifikací a příslušných ustanovení tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4;

c) být schopni vypracovávat certifikáty, záznamy, protokoly a zprávy prokazující, že posouzení byla provedena.

8. Musí být zaručena nestrannost subjektů posuzování shody a jejich nejvyššího vedení i pracovníků, kteří provádějí posuzování.

Odměňování nejvyššího vedení a pracovníků subjektu posuzování shody, kteří provádějí posuzování, nezávisí na počtu provedených posouzení ani na jejich výsledcích.

9. Subjekty posuzování shody uzavřou pojištění odpovědnosti za škodu, pokud tuto odpovědnost nepřevzal stát v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo pokud není za posuzování shody přímo odpovědný sám členský stát.

10. Pracovníci subjektu posuzování shody jsou povinni zachovávat služební tajemství, pokud jde o veškeré informace, které obdrželi při provádění svých úkolů posuzování shody podle příslušných aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, s výjimkou styku s oznamujícími orgány a jinými vnitrostátními orgány členského státu, v němž vykonávají svou činnost. Jsou chráněna vlastnická práva.

11. Subjekt posuzování shody se podílí na příslušných normalizačních činnostech nebo zajistí, aby byli jeho pracovníci o těchto činnostech informováni, a řídí se správními rozhodnutími a dokumenty, které jsou výsledkem práce této skupiny.

Článek 46
Předpoklad shody subjektů posuzování shody

Pokud subjekt posuzování shody prokáže svou shodu s kritérii stanovenými v příslušných harmonizovaných normách nebo jejich částech, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, předpokládá se, že splňuje požadavky stanovené v článku 45 v rozsahu, v němž se harmonizované normy na tyto požadavky vztahují.

Článek 47
Dceřiné společnosti a subdodavatelé oznámených subjektů

1. Pokud oznámený subjekt zadá konkrétní úkoly týkající se posuzování shody subdodavateli nebo dceřiné společnosti, zajistí, že subdodavatel nebo dceřiná společnost splňuje požadavky stanovené v článku 45, a informuje o tom oznamující orgán.
2. Oznámené subjekty nesou plnou odpovědnost za úkoly provedené subdodavateli nebo dceřinými společnostmi bez ohledu na to, kde jsou tito subdodavatelé nebo dceřiné společnosti usazeni. Příslušné oznámené subjekty zavedou postupy pro průběžné monitorování způsobilosti, činností a výkonnosti svých subdodavatelů nebo dceřiných společností s přihlédnutím ke struktuře kvalifikace uvedené v čl. 45 odst. 6.
3. Činnosti lze subdodavateli nebo dceřiné společnosti zadat pouze se souhlasem zákazníka.
4. Oznámený subjekt uchovává pro potřebu oznamujícího orgánu příslušné doklady týkající se posouzení a kontroly kvalifikací subdodavatele nebo pobočky a práce provedené subdodavatelem nebo pobočkou podle příslušných aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

Článek 48
Žádost o oznámení

1. Subjekt posuzování shody podává žádost o oznámení oznamujícímu orgánu členského státu, v němž je usazen.
2. Součástí žádosti je popis činností posuzování shody, modulu nebo modulů posuzování shody a výrobku nebo výrobků, pro něž se subjekt prohlašuje za způsobilý, struktury kvalifikace uvedené v čl. 45 odst. 6, jakož i osvědčení o akreditaci, pokud existuje, vydané vnitrostátním akreditačním orgánem, které potvrzuje, že subjekt posuzování shody splňuje požadavky stanovené v článku 45. Osvědčení o akreditaci se vztahuje výhradně na právnický subjekt, který žádá o oznámení, a kromě příslušných harmonizovaných norem vychází ze zvláštních požadavků a úkolů posuzování shody stanovených v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4.
3. Nemůže-li dotčený subjekt posuzování shody předložit osvědčení o akreditaci, poskytne oznamujícímu orgánu veškeré doklady nezbytné k ověření, uznání a pravidelné kontrole svého souladu s požadavky stanovenými v článku 45.

Článek 49
Postup oznamování

1. Oznamující orgány oznamují pouze subjekty posuzování shody, které splňují požadavky stanovené v článku 45.

2. K oznámení Komisi a ostatním členským státům využijí elektronický nástroj pro oznamování vyvinutý a spravovaný Komisí.

3. Oznámení musí obsahovat veškeré podrobnosti o dotčených činnostech posuzování shody, modulu nebo modulech posuzování shody a výrobku nebo výrobcích a příslušné potvrzení o způsobilosti.

4. Pokud se oznámení nezakládá na osvědčení o akreditaci uvedeném v čl. 48 odst. 2, poskytne oznamující orgán Komisi a ostatním členským státům doklady, které prokazují způsobilost subjektu posuzování shody, a informace o zavedených opatřeních k zajištění toho, aby byl subjekt pravidelně kontrolován a i v budoucnu splňoval požadavky stanovené v článku 45.

5. Dotčený subjekt může vykonávat činnosti oznámeného subjektu, pokud proti tomu Komise nebo ostatní členské státy nevznesly námitky do dvou týdnů od oznámení, pokud se použije osvědčení o akreditaci, nebo do dvou měsíců od oznámení, pokud se akreditace nepoužije.

   Pouze takový subjekt se pro účely tohoto nařízení považuje za oznámený subjekt.

6. Oznámení nabývá účinnosti prvním dnem po zařazení subjektu Komisí na seznam oznámených subjektů podle čl. 50 odst. 2. Dotčený subjekt může činnosti oznámeného subjektu vykonávat až poté, co oznámení nabylo účinnosti.

   Pokud je Komisi známo, nebo pokud se dozví, že příslušný oznámený subjekt nesplňuje požadavky stanovené v článku 45, oznámení nezveřejní.

7. Komisi a ostatním členským státům je třeba oznámit jakékoli následné významné změny týkající se oznámení.

Článek 50
Identifikační čísla a seznamy oznámených subjektů

1. Komise oznámenému subjektu přidělí identifikační číslo.

   Přidělí mu jediné číslo i v případě, že je subjekt oznámen podle několika aktů Unie.

2. Komise zveřejní seznam subjektů oznámených podle tohoto nařízení, včetně identifikačních čísel, která jim byla přidělena, a činností, pro něž byly oznámeny.

   Komise zajistí, aby byl tento seznam průběžně aktualizován.

Článek 51
Změny oznámení

1. Pokud oznamující orgán zjistí nebo je upozorněn na to, že oznámený subjekt již nesplňuje požadavky stanovené v článku 45 nebo neplní své povinnosti, omezí, pozastaví nebo případně odvolá oznámení podle toho, jak je neplnění těchto požadavků nebo povinností závažné. Informuje o tom neprodleně Komisi a ostatní členské státy.

2. V případě omezení, pozastavení nebo zrušení oznámení nebo v případě, že oznámený subjekt ukončil svou činnost, učiní oznamující členský stát vhodné kroky s cílem zajistit, aby byly spisy tohoto subjektu buď zpracovány jiným oznámeným subjektem, nebo byly na vyžádání k dispozici příslušným oznamujícím orgánům a orgánům dozoru nad trhem.

Článek 52
Zpochybnění způsobilosti oznámených subjektů

1. Komise vyšetří všechny případy, v nichž má pochybnosti nebo je upozorněna na pochybnosti o způsobilosti oznámeného subjektu nebo o tom, zda oznámený subjekt nadále splňuje požadavky a povinnosti, které jsou mu uloženy.

2. Oznamující členský stát předloží Komisi na vyžádání všechny informace týkající se odůvodnění oznámení nebo toho, že je dotčený subjekt nadále způsobilý.

3. Komise zajistí, aby se se všemi citlivými informacemi získanými v průběhu tohoto šetření nakládalo jako s důvěrnými.

4. Pokud Komise zjistí, že oznámený subjekt nesplňuje nebo přestal splňovat požadavky pro své oznámení, přijme prováděcí akt, kterým vyzve oznamující členský stát, aby přijal nezbytná nápravná opatření, včetně zrušení oznámení, je-li to nezbytné. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem uvedeným v čl. 67 odst. 2.

   Komise aktualizuje seznam oznámených subjektů uvedených v čl. 50 odst. 2 do dvou týdnů od přijetí prováděcího aktu.

Článek 53
Povinnosti týkající se činnosti oznámených subjektů

1. Oznámené subjekty provádějí posuzování shody v souladu s postupy posuzování shody stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4.

2. Posuzování shody se provádí přiměřeným způsobem, aby se zabránilo zbytečné zátěži hospodářských subjektů. Subjekty posuzování shody při výkonu své činnosti řádně zohlední velikost a strukturu dotčeného podniku, odvětví, v němž působí, míru složitosti dané technologie výrobku a hromadnou nebo sériovou povahu výrobního procesu.

   Tyto subjekty musí ovšem dodržovat míru přísnosti a úroveň ochrany, jež jsou vyžadovány, aby byl výrobek v souladu s příslušnými požadavky.

3. Pokud oznámený subjekt zjistí, že výrobce nesplňuje příslušné požadavky nebo odpovídající harmonizované normy, společné specifikace nebo jiné technické specifikace, požádá výrobce, aby přijal vhodná nápravná opatření s ohledem na druhé a konečné posouzení shody, kromě případů, kdy tyto nedostatky nelze odstranit a kdy osvědčení nebo rozhodnutí o schválení nevydá.

4. Pokud v průběhu kontroly shody po vydání certifikátu či rozhodnutí o schválení oznámený subjekt zjistí, že výrobek nebo výrobce již nesplňuje požadavky, vyzve výrobce, aby přijal vhodná nápravná opatření, a v případě nutnosti certifikát či rozhodnutí o schválení pozastaví nebo odejme.

5. Pokud nejsou nápravná opatření přijata nebo pokud nemají požadovaný účinek, oznámený subjekt podle potřeby příslušné certifikáty nebo rozhodnutí o schválení omezí, pozastaví nebo odejme.

6. Při přijímání rozhodnutí o posouzení shody, mimo jiné při rozhodování o nutnosti pozastavit nebo odejmout osvědčení nebo rozhodnutí o schválení s ohledem na možný nesoulad, použijí oznámené subjekty jasná a předem stanovená kritéria.

7. Oznámené subjekty zajistí střídání pracovníků provádějících různé úkoly posuzování shody.

Článek 54
Informační povinnost oznámených subjektů

1. Oznámené subjekty informují oznamující orgán:

   a) o každém zamítnutí, omezení, pozastavení nebo odnětí certifikátu;

   b) o všech okolnostech majících vliv na rozsah a podmínky oznámení;

   c) o každé žádosti o informace týkající se činností posuzování shody, kterou obdržely od orgánů dozoru nad trhem;

   d) na vyžádání o činnostech posuzování shody vykonaných v rámci působnosti jejich oznámení a o jakékoli jiné vykonané činnosti, včetně přeshraničních činností a zadávání subdodávek.

2. Oznámené subjekty poskytnou ostatním subjektům oznámeným podle tohoto nařízení, které provádějí obdobné činnosti posuzování shody, jež se zabývají stejnými výrobky, příslušné informace o otázkách týkajících se negativních a na vyžádání i pozitivních výsledků posuzování shody.

3. Pokud Komise nebo orgán členského státu pro dozor nad trhem předloží oznámenému subjektu usazenému na území jiného členského státu žádost týkající se posouzení shody provedeného tímto oznámeným subjektem, zašle kopii této žádosti oznamujícímu orgánu tohoto jiného členského státu. Dotčený oznámený subjekt na tuto žádosti neprodleně a nejpozději do 15 dnů odpoví. Oznamující orgán zajistí, aby tyto žádosti byly oznámeným subjektem vyřešeny, neexistuje-li proti tomu oprávněný důvod.

4. Pokud oznámené subjekty mají nebo získají důkaz, že:

   a) jiný oznámený subjekt nesplňuje požadavky stanovené v článku 45 nebo své povinnosti; nebo

   b) výrobek uvedený na trh nesplňuje požadavky na ekodesign stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, které se na výrobek vztahují; nebo

   c) výrobek uvedený na trh pravděpodobně představuje vzhledem ke svému fyzikálnímu stavu vážné riziko,

   upozorní příslušný orgán dozoru nad trhem nebo případně oznamující orgán a tento důkaz mu sdělí.

Článek 55
Výměna zkušeností

Komise organizačně zabezpečuje výměnu zkušeností mezi orgány členských států, které jsou odpovědné za politiku oznamování.

Článek 56
Koordinace oznámených subjektů

1. Komise zajistí zavedení a řádné provádění vhodné koordinace a spolupráce mezi subjekty oznámenými podle tohoto nařízení ve formě skupiny nebo skupin oznámených subjektů, případně včetně skupin subjektů oznámených podle stejného aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4 nebo ve vztahu k podobným úkolům posuzování shody.

   Oznámené subjekty se účastní práce jakékoli příslušné skupiny, a to přímo nebo prostřednictvím určených zástupců.

2. Oznámené subjekty se řídí veškerými příslušnými dokumenty, které jsou výsledkem práce skupin uvedených v odstavci 1.

3. Cílem koordinace a spolupráce ve skupinách uvedených v odstavci 1 je zajištění harmonizovaného uplatňování tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4. Při tom se skupiny řídí veškerými příslušnými dokumenty vypracovanými skupinou pro správní spolupráci zřízenou podle čl. 30 odst. 2 nařízení (EU) 2019/1020.

KAPITOLA X – POBÍDKY

Článek 57
Pobídky členských států

1. Pobídky členských států týkající se výrobků, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, který stanoví třídy výkonnosti v souladu s čl. 7 odst. 4 ve vztahu k parametru výrobku uvedenému v příloze I, se zaměří na dvě nejvyšší třídy výkonnosti, které jsou zastoupeny na úrovni Unie, nebo případně na výrobky s ekoznačkou EU, není-li v uvedeném aktu v přenesené pravomoci stanoveno jinak.

2. Pokud akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 stanoví třídy výkonnosti podle čl. 7 odst. 4 ve vztahu k více než jednomu parametru výrobku uvedenému v příloze I nebo pokud třídy výkonnosti stanoví jak nařízení (EU) 2017/1369, tak toto nařízení, může Komise v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 4 třetího pododstavce písm. g) dále upřesnit, kterých parametrů výrobků se pobídky členských států týkají.

   Komise přitom zohlední tato kritéria:

   a) počet výrobků v každé výkonnostní třídě;

   b) relativní cenovou dostupnost výrobků v každé výkonnostní třídě;

   c) nutnost zajistit dostatečnou poptávku po ekologicky udržitelnějších výrobcích.

3. Pokud akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 nestanoví třídy výkonnosti, může Komise v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 4 třetího

pododstavce písm. g) stanovit požadavky týkající se parametrů výrobku, které musí výrobky, na něž se pobídky členských států vztahují, splňovat.

Komise přitom zohlední tato kritéria:

a) relativní cenovou dostupnost výrobků, které splňují uvedené požadavky;

b) nutnost zajistit dostatečnou poptávku po ekologicky udržitelnějších výrobcích.

Článek 58
Ekologické veřejné zakázky

1. Požadavky podle čl. 4 třetího pododstavce písm. h) na veřejné zakázky zadávané veřejnými zadavateli ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 2014/24/EU nebo čl. 3 odst. 1 směrnice 2014/25/EU nebo zadavateli ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 2014/25/EU mohou mít podobu povinných technických specifikací, kritérií výběru, kritérií pro zadání zakázky, ustanovení o plnění smlouvy, nebo případně cílů.

2. Při stanovení požadavků podle čl. 4 třetího pododstavce písm. h) pro veřejné zakázky zohlední Komise tato kritéria:

a) hodnotu a objem veřejných zakázek zadaných na danou skupinu výrobků nebo na služby nebo stavební práce využívající danou skupinu výrobků;

b) nutnost zajistit dostatečnou poptávku po ekologicky udržitelnějších výrobcích;

c) ekonomickou proveditelnost nákupu ekologicky udržitelnějších výrobků veřejnými orgány nebo zadavateli, aniž by to vyžadovalo nepřiměřené náklady.

KAPITOLA XI – DOZOR NAD TRHEM

Článek 59
Akční plány pro dozor nad trhem

1. Aniž je dotčen článek 13 nařízení (EU) 2019/1020, každý členský stát vypracuje nejméně jednou za dva roky akční plán pro činnosti dozoru nad trhem, který zajistí provádění příslušných kontrol v přiměřeném rozsahu ve vztahu k tomuto nařízení a k aktům v přenesené pravomoci přijatým podle článku 4. Každý členský stát vypracuje akční plán poprvé do [16. července 2024].

Akční plán uvedený v odstavci 1 obsahuje alespoň:

a) výrobky nebo požadavky určené jako priority v oblasti dozoru nad trhem se zohledněním společných priorit stanovených skupinou pro správní spolupráci podle čl. 62 odst. 1 písm. a) a v souladu s prováděcími akty uvedenými v odstavci 5;

b) činnosti dozoru nad trhem plánované s cílem snížit nesoulad u těchto výrobků nebo požadavků určených jako priority, včetně povahy a minimálního počtu kontrol, které mají být provedeny v období, na které se akční plán vztahuje.

2. Priority v oblasti dozoru nad trhem uvedené v odst. 1 písm. a) se určí na základě objektivních kritérií, včetně:

a) měr nesouladu zjištěných na trhu;

b) dopadů nesouladu na životní prostředí;

c) počtu příslušných výrobků dodaných na vnitrostátní trhy a

d) počtu příslušných hospodářských subjektů působících na těchto trzích.

3. Povaha a počet kontrol plánovaných podle odst. 1 písm. b) je úměrná objektivním kritériím použitým ke stanovení priorit v souladu s odstavcem 2.

4. Členské státy sdělují své akční plány Komisi a dalším členským státům prostřednictvím informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020.

5. Komise může přijmout prováděcí akty, v nichž uvede seznam výrobků nebo požadavků, které členské státy alespoň zváží jako priority v oblasti dozoru nad trhem podle odst. 1 písm. a).

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem uvedeným v čl. 67 odst. 2.

Článek 60
Minimální počet kontrol

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 66 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením minimálního počtu kontrol, které mají orgány dozoru nad trhem každého členského státu provádět u konkrétních výrobků, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4, nebo v souvislosti se zvláštními požadavky stanovenými v těchto aktech v přenesené pravomoci. Akt v přenesené pravomoci může případně stanovit povahu požadovaných kontrol a metody, které se mají použít.

Minimální počet kontrol se stanoví na základě těchto kritérií:

a) kritéria uvedená v čl. 59 odst. 2;

b) činnosti plánované v akčních plánech členských států;

c) společné priority stanovené skupinou pro správní spolupráci podle čl. 62 odst. 1 písm. a);

d) v příslušných případech priority uvedené v prováděcích aktech uvedených v čl. 59 odst. 5.

2. V případě nedodržení aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 mají orgány dozoru nad trhem právo vymáhat od odpovědného hospodářského subjektu náklady na kontrolu dokumentů a fyzické zkoušení výrobků.

Článek 61
Podávání zpráv a referenční srovnávání

1. Orgány dozoru nad trhem zadávají do informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020 informace o povaze a přísnosti veškerých sankcí uložených v souvislosti s nedodržováním tohoto nařízení.

2. Na základě informací, které orgány dozoru nad trhem zadaly do informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020, vypracuje Komise každé dva roky zprávu, a to do 30. června. První z těchto zpráv se zveřejní do [*Úřad pro publikace: Vložte datum: dva roky ode dne použitelnosti tohoto nařízení*].

Tato zpráva obsahuje:

a) informace o povaze a počtu kontrol provedených orgány dozoru nad trhem během předchozích dvou kalendářních let podle čl. 34 odst. 4 a 5 nařízení (EU) 2019/1020;

b) informace o mírách zjištěného nesouladu a o povaze a přísnosti sankcí uložených za předchozí dva kalendářní roky ve vztahu k výrobkům, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 tohoto nařízení;

c) porovnání těchto informací s činnostmi plánovanými v rámci akčních plánů vypracovaných podle čl. 59 odst. 1;

d) orientační referenční hodnoty pro orgány dozoru nad trhem ve vztahu k četnosti kontrol a povaze a přísnosti uložených sankcí.

3. Komise zveřejní zprávu uvedenou v odstavci 2 tohoto článku v informačním a komunikačním systému uvedeném v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020 a zveřejní shrnutí zprávy.

Článek 62
Koordinace a podpora dozoru nad trhem

1. Pro účely tohoto nařízení se skupina pro správní spolupráci zřízená podle čl. 30 odst. 2 nařízení (EU) 2019/1020 schází v pravidelných intervalech a v případě potřeby na odůvodněnou žádost Komise nebo dvou nebo více zúčastněných orgánů dozoru nad trhem.

V rámci plnění svých úkolů stanovených v článku 32 nařízení (EU) 2019/1020 skupina pro správní spolupráci podporuje provádění akčních plánů vypracovaných podle čl. 59 odst. 1 a stanoví:

a) společné priority v oblasti dozoru nad trhem podle čl. 59 odst. 1 písm. a) na základě objektivních kritérií uvedených v čl. 59 odst. 2;

b) priority pro podporu Unie podle odstavce 2;

c) požadavky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, které se uplatňují nebo vykládají odlišně a které by měly být prioritami pro uspořádání společných školení nebo přijetí pokynů podle odstavce 2 tohoto článku.

2. Na základě priorit zjištěných skupinou pro správní spolupráci Komise:

a) organizuje společné projekty dozoru nad trhem a zkušební projekty v oblastech společného zájmu;

b) organizuje společné investice do kapacit pro dozor nad trhem, včetně vybavení a nástrojů IT;

c) organizuje společná školení pro pracovníky orgánů dozoru nad trhem, oznamujících orgánů a oznámených subjektů, mimo jiné týkající se správného výkladu a uplatňování požadavků stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 a metod a technik, které jsou důležité pro uplatňování nebo ověřování dodržování těchto požadavků;

d) vypracovává pokyny pro uplatňování a vymáhání požadavků stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, včetně společných postupů a metodik pro účinný dozor nad trhem.

Unie případně činnosti uvedené v písmenech a), b) a c) financuje.

3. Komise poskytne technickou a logistickou podporu, aby skupina pro správní spolupráci mohla plnit své úkoly stanovené v článku 32 nařízení (EU) 2019/1020 a v tomto článku.

KAPITOLA XII – OCHRANNÉ POSTUPY

Článek 63

Postup nakládání s výrobky představujícími riziko na vnitrostátní úrovni

1. Pokud orgány dozoru nad trhem jednoho členského státu mají dostatečné důvody domnívat se, že určitý výrobek, na nějž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, představuje riziko, provedou hodnocení, zda dotčený výrobek splňuje všechny příslušné požadavky týkající se rizika a stanovené tímto nařízením nebo příslušným aktem v přenesené pravomoci. Příslušné hospodářské subjekty s orgány dozoru nad trhem podle potřeby spolupracují.

   Zjistí-li orgány dozoru nad trhem v průběhu tohoto hodnocení, že výrobek nesplňuje požadavky stanovené v příslušných aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4, neprodleně požádají příslušný hospodářský subjekt, aby přijal vhodná a přiměřená nápravná opatření stanovená orgány dozoru nad trhem, úměrná povaze a případně stupni nesouladu, v přiměřené lhůtě, aby nesoulad odstranil. Nápravná opatření, která má hospodářský subjekt přijmout, mohou zahrnovat opatření uvedená v čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) 2019/1020.

   Orgány dozoru nad trhem o tom informují příslušný oznámený subjekt.

2. Domnívají-li se orgány dozoru nad trhem, že se nesoulad netýká pouze území daného členského státu, informují Komisi a ostatní členské státy o výsledcích hodnocení a o opatřeních, která má hospodářský subjekt na jejich žádost přijmout.

3. Hospodářský subjekt zajistí, aby byla přijata všechna vhodná nápravná opatření ohledně všech dotčených výrobků, které dodal na trh v celé Unii.

4. Pokud příslušný hospodářský subjekt ve lhůtě uvedené v odst. 1 druhém pododstavci nepřijme nápravná opatření nebo pokud nesoulad nadále trvá, přijmou orgány dozoru nad trhem všechna vhodná dočasná opatření a zakážou nebo omezí dodávání dotčeného výrobku na svůj národní trh nebo jej stáhnou z tohoto trhu nebo z oběhu.

   O takových opatřeních neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy.

5. Tyto informace jsou Komisi a jiným členským státům uvedeným v odstavci 4 sděleny prostřednictvím informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020 a obsahují všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci nevyhovujícího výrobku, údaje o původu výrobku, povaze údajného nesouladu a skutečného nesouladu, povaze a době trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni a údaje o stanovisku příslušného hospodářského subjektu. Orgány dozoru nad trhem rovněž uvedou, zda je důvodem nesouladu některý z těchto nedostatků:

   a) výrobek nesplňuje požadavky stanovené v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4 nebo

   b) nedostatky v harmonizovaných normách nebo ve společných specifikacích uvedených v článcích 34 a 35, na nichž je založen předpoklad shody.

6. Členské státy jiné než členský stát, který zahájil tento postup, neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy o veškerých opatřeních, která přijaly, a o všech doplňujících údajích o nesouladu dotčeného výrobku, které mají k dispozici, a v případě nesouhlasu s oznámeným vnitrostátním opatřením o svých námitkách.

7. Pokud do tří měsíců od obdržení informací uvedených v odstavci 4 žádný členský stát ani Komise nevznese námitku proti předběžnému opatření přijatému členským státem, považuje se opatření za odůvodněné. Opatření mohou stanovit lhůtu delší nebo kratší než tři měsíce v zájmu zohlednění specifických vlastností dotčených výrobků nebo požadavků.

8. Členské státy zajistí, aby byla v souvislosti s dotčeným výrobkem nebo výrobcem neprodleně přijata vhodná omezující opatření, jako je stažení výrobku z jejich trhu.

Článek 64
Ochranný postup Unie

1. Pokud jsou po ukončení postupu stanoveného v čl. 63 odst. 3 a 4 vzneseny námitky proti opatření přijatému členským státem nebo pokud se Komise domnívá, že je vnitrostátní opatření v rozporu s právními předpisy Unie, zahájí Komise neprodleně konzultace s členskými státy a příslušným hospodářským subjektem nebo subjekty a provede hodnocení vnitrostátního opatření. Na základě výsledků tohoto hodnocení Komise prostřednictvím prováděcího aktu rozhodne, zda je vnitrostátní opatření důvodné, či nikoli.

   Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 3.

2. Rozhodnutí Komise je určeno všem členským státům; Komise ho neprodleně sdělí členským státům a příslušnému hospodářskému subjektu nebo subjektům.

   Pokud je vnitrostátní opatření považováno za odůvodněné, všechny členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byl nevyhovující výrobek stažen z jejich trhu, a informují o tom Komisi.

   Jsou-li vnitrostátní opatření považována za neoprávněná, dotčený členský stát tato opatření zruší.

3. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné a je-li nesoulad výrobku přisuzován nedostatkům v harmonizovaných normách, jak je uvedeno v článku 34 tohoto nařízení, použije Komise postup stanovený v článku 11 nařízení (EU) č. 1025/2012.

4. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné a je-li nesoulad výrobku přisuzován nedostatkům ve společných specifikacích uvedených v článku 35, Komise neprodleně přijme prováděcí akty, kterými se dotčené společné specifikace mění nebo zrušují.

   Prováděcí akty uvedené v prvním pododstavci se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 3.

Článek 65
Formální nesoulad

1. Členský stát požádá příslušný hospodářský subjekt, aby odstranil nesoulad, pokud zjistí jeden z následujících nedostatků:

a) označení CE bylo umístěno v rozporu s článkem 30 nařízení (ES) č. 765/2008 nebo článkem 39 tohoto nařízení;

b) označení CE nebylo umístěno;

c) identifikační číslo oznámeného subjektu bylo umístěno v rozporu s článkem 39 nebo nebylo umístěno tak, jak bylo požadováno;

d) EU prohlášení o shodě nebylo vypracováno;

e) EU prohlášení o shodě nebylo vypracováno správně;

f) technická dokumentace není dostupná, je neúplná nebo obsahuje chyby;

g) informace uvedené v čl. 21 odst. 6 nebo čl. 23 odst. 3 chybí, jsou nesprávné nebo neúplné;

h) nebyl splněn jiný administrativní požadavek uvedený v článku 21 nebo 23 nebo v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4.

2. Pokud nesoulad uvedený v odstavci 1 nadále trvá, členský stát přijme všechna vhodná opatření a omezí nebo zakáže dodávání výrobku na trh, nebo zajistí, aby byl výrobek stažen z oběhu nebo z trhu.

KAPITOLA XIII – PŘENESENÉ PRAVOMOCI A POSTUP PROJEDNÁVÁNÍ VE VÝBORECH

Článek 66
Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 4, čl. 9 odst. 1 druhém pododstavci, čl. 11 odst. 4, čl. 20 odst. 3 a čl. 61 odst. 1 se Komisi svěřuje na dobu pěti let ode dne [*jeden měsíc po vstupu tohoto aktu v platnost*]. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto šestiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 4, čl. 9 odst. 1 druhém pododstavci, čl. 11 odst. 4, čl. 20 odst. 3 a čl. 61 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, čl. 9 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 11 odst. 4, čl. 20 odst. 3 a čl. 61 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode

dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 67
Postup projednávání ve výborech

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA XIV – ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 68
Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující, přičemž je brán ohled na rozsah nesouladu a počet kusů výrobku, které nesplňují stanovené podmínky, uvedených na trh Unie. Členské státy oznámí tato ustanovení Komisi nejpozději do [*jeden rok ode dne použitelnosti tohoto nařízení*] a neprodleně jí oznámí všechny jejich pozdější změny.

Článek 69
Hodnocení

Komise provede hodnocení tohoto nařízení a jeho přínosu pro fungování vnitřního trhu a zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků nejdříve [*8 let od data použitelnosti tohoto nařízení*]. Zprávu o hlavních zjištěních předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro vypracování této zprávy.

Bude-li to Komise považovat za vhodné, připojí se ke zprávě legislativní návrh na změnu příslušných ustanovení tohoto nařízení.

Článek 70
Zrušení a přechodná ustanovení

1. Směrnice 2009/125/ES se zrušuje.
2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou v příloze VIII.
3. Čl. 1 odst. 3, článek 2, čl. 3 odst. 1, články 4, 5 a 8, čl. 9 odst. 3, článek 10 a přílohy IV, V a VI směrnice 2009/125/ES, použitelné na [Úřad pro publikace: *Uveďte den před datem použitelnosti tohoto nařízení*.] se nadále použijí na prováděcí opatření přijatá podle článku 15 uvedené směrnice.
4. Články 3, 33 a články 59 až 65 tohoto nařízení se použijí na prováděcí opatření přijatá podle článku 15 směrnice 2009/125/ES.

5. U výrobků uvedených na trh nebo do provozu podle směrnice 2009/125/ES před datem použitelnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4 tohoto nařízení týkajícího se stejných výrobků výrobce zajistí, aby byla po dobu 10 let ode dne, kdy byl vyroben poslední z uvedených výrobků, k dispozici elektronická verze dokumentace týkající se posouzení shody a prohlášení o shodě pro účely kontroly, a to do 10 dnů po obdržení žádosti ze strany orgánů dozoru nad trhem nebo Komise.

Článek 71
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda/předsedkyně	*předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

1.2. Příslušné oblasti politik

1.3. Návrh/podnět se týká:

1.4. Cíle

1.4.1. Obecné cíle

1.4.2. Specifické cíle

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

1.4.4. Ukazatele výkonnosti

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

1.5.4. Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji

1.5.5. Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

1.6. Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

1.7. Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie

2.2.2. Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění

2.2.3. Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

3.2. Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

3.2.2. Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků

3.2.3. Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

3.2.4. Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

3.2.5. Příspěvky třetích stran

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků a o zrušení směrnice 2009/125/ES

1.2. Příslušné oblasti politik

03 – Jednotný trh

09 – Životní prostředí a opatření v oblasti klimatu

1.3. Návrh/podnět se týká:

☐ **nové akce**

☐ **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci[86]**

☑ **prodloužení stávající akce**

☑ **sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. Obecné cíle

Cílem tohoto nařízení je zlepšit environmentální udržitelnost výrobků a zajistit volný pohyb výrobků, u nichž jsou stanoveny požadavky na udržitelnost, na vnitřním trhu.

Činí tak stanovením přijímání aktů v přenesené pravomoci obsahujících požadavky týkající se trvanlivosti výrobků, jejich opětovné použitelnosti, modernizovatelnosti a opravitelnosti, přítomnosti látek vzbuzujících obavy ve výrobcích, energetické účinnosti výrobků a jejich účinnosti při využívání zdrojů, recyklovaného obsahu výrobků, repasování a vysoce kvalitní recyklace výrobků a snížení uhlíkové a environmentální stopy výrobků. Rovněž stanoví vytvoření digitálního pasu výrobku (dále jen „pas výrobku“), upravuje stanovení povinných kritérií pro ekologické veřejné zakázky a vytváří rámec, který zabrání ničení neprodaných spotřebních výrobků.

1.4.2. Specifické cíle

Z obecného cíle vycházejí tyto specifické cíle:

- zlepšit environmentální udržitelnost výrobků a přístup k informacím o udržitelnosti v celém dodavatelském řetězci,
- podporovat pobídkami udržitelnější výrobky a obchodní modely za účelem lepšího zachování hodnoty,
- zlepšit uplatňování legislativního rámce pro udržitelné výrobky.

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Očekávané výsledky a dopady provádění tohoto nařízení jsou tyto:

[86] Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

Pokud jde o lepší environmentální udržitelnost výrobků a přístup k informacím o udržitelnosti v celém dodavatelském řetězci

- vyšší počet (nepotravinářských) výrobků, kterých se to týká,
- požadavky na výrobky, které lépe zohledňují hodnotový řetězec výrobků, aspekty oběhovosti a přístup k informacím o udržitelnosti,
- nižší dopady na životní prostředí, lepší energetická účinnost a účinné využívání zdrojů během životního cyklu výrobků, a to i zaměřením se na životnost výrobků a použité materiály.

Pokud jde o pobídky na podporu udržitelnějších výrobků a obchodních modelů

- vyšší investice do návrhu, výroby a poprodejních služeb udržitelnějších výrobků, což povede k jejich vyššímu podílu na trhu,
- zvýšení ekonomické hodnoty odvětví recyklace, oprav a opětovného použití.

Pokud jde o lepší uplatňování legislativního rámce pro udržitelné výrobky

- vyšší počet výrobků, na které se vztahují požadavky na udržitelnost,
- požadavky na výrobky, které lépe zohledňují hodnotový řetězec výrobků, aspekty oběhovosti a přístup k informacím o udržitelnosti,
- snížení míry nedodržování požadavků na udržitelnost u výrobků uváděných na trh EU.

U podniků působících přes hranice EU harmonizované požadavky na úrovni EU pravděpodobně sníží celkové náklady na dodržování předpisů, neboť nahradí různé stávající nebo plánované požadavky na vnitrostátní úrovni. Přímé výhody to bude znamenat i pro konkurenceschopnost podniků, včetně přesunu činnosti z oblasti zpracování primárních surovin k druhotným surovinám a od výroby výrobků k údržbě, opětovnému použití, renovaci, opravám a prodeji použitých výrobků, což bude mít pravděpodobně značný přínos pro malé a střední podniky, které jsou v těchto odvětvích aktivnější.

Očekává se také, že toto nařízení změní chování spotřebitelů. Bude reagovat na zjištěný problém, že pro hospodářské subjekty i občany je stále příliš obtížné činit udržitelná rozhodnutí při nákupu, protože k tomu mají nedostatek příslušných informací a cenově dostupných možností. Povede spotřebitele k ekologičtějším nákupům tím, že vyloučí nejméně udržitelné výrobky z trhu (a tím zjednoduší výběr spotřebitelů) a poskytne jasnější a dostupnější informace a u některých výrobků i třídy jejich výkonnosti a případně příslušné štítky. Digitální pas výrobku ještě zvýší množství dostupných informací a usnadní k nim přístup. Umožní soukromým poskytovatelům vyvíjet aplikace a služby, které zlepší možnosti spotřebitelů posuzovat výrobky a porovnávat je.

Digitální pas výrobku rovněž digitálně zpřístupní příslušné informace o výrobku orgánům dozoru nad trhem a případně celním orgánům, čímž usnadní ověření souladu a zlepší účinnost činností vymáhání práva členských států. Rozšířená oblast působnosti rámce pro ekodesign s vyššími ambicemi v oblasti udržitelnosti však může být úspěšná pouze tehdy, budou-li zdroje Evropské komise i členských států posíleny na úroveň, která těmto ambicím odpovídá.

1.4.4. Ukazatele výkonnosti

Upřesněte ukazatele pro sledování pokroku a dosažených výsledků.

Ke sledování uplatňování tohoto nařízení a jeho dopadů bude použit následující základní soubor ukazatelů:

Pokud jde o lepší environmentální udržitelnost výrobků a přístup k informacím o udržitelnosti v celém dodavatelském řetězci

- počet skupin výrobků, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci podle článku 5,
- odhadovaná změna emisí znečišťujících látek a skleníkových plynů (včetně pohlcení) z výrobních hodnotových řetězců dodávajících regulované výrobky na vnitřní trh EU,
- odhadovaná změna využívání energie a jeho účinnosti a využívání vody a jeho účinnosti u příslušných regulovaných výrobků uvedených na trh nebo do provozu na vnitřním trhu EU; produktivita zdrojů (materiálová účinnost),
- průměrná doba životnosti příslušných regulovaných výrobků v důsledku 1) jejich vnitřní trvanlivosti, 2) činností údržby, oprav a modernizace, kterými prošly, a 3) počtu jejich následných uživatelů,
- přínos pospotřebních recyklovaných materiálů pro poptávku po surovinách na vnitřním trhu – u nevzácných kovů, kritických surovin a plastů,
- míra využití oběhového materiálu – podíl poptávky po materiálu uspokojené druhotnými surovinami (% z celkového využití materiálů).

Pokud jde o pobídky na podporu udržitelnějších výrobků a obchodních modelů

- přidaná hodnota a její složky podle jednotlivých činností,
- zelené veřejné zakázky – podíl zadávacích řízení veřejných zakázek, které zahrnují ekologické prvky, nad prahovými hodnotami EU (počet a hodnota),
- dopad na spotřebitele v důsledku změny nákladů na výrobky a změny hodnoty v důsledku jejich používání,
- „hrubé investice do hmotných aktiv“, „počet zaměstnaných osob“ a „přidaná hodnota v nákladech na výrobní činitele“ v odvětví recyklace, oprav a opětovného použití.

Pokud jde o lepší uplatňování legislativního rámce pro udržitelné výrobky

- typy stanovených požadavků včetně zavedení digitálního pasu výrobků,
- míra nedodržování požadavků stanovených u výrobků, na něž se vztahují akty v přenesené pravomoci.

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu

Návrh vychází z již existující směrnice a struktury, které byly používány k regulaci výrobků spojených se spotřebou energie prostřednictvím sekundárních právních předpisů po dobu více než 15 let. Podobně většina opatření zavedených tímto nařízením není okamžitě použitelná, ale měla by následovat po přijetí právního aktu,

a to přijetím aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů. Přímo použitelná jsou pouze opatření týkající se obcházení a poskytování informací o zničení neprodaných spotřebních výrobků.

Po přijetí právního aktu přijme Komise pracovní plán, v němž stanoví orientační seznam skupin výrobků, u kterých hodlá přijmout akty v přenesené pravomoci podle článku 4. Tím se naváže na činnost v rámci stávající směrnice, která bude převedena do působnosti nového nařízení.

Tyto akty v přenesené pravomoci stanoví požadavky na ekodesign, které se vztahují na určité skupiny výrobků nebo na řadu skupin výrobků, pokud tyto skupiny výrobků vykazují podobnost umožňující stanovit společné požadavky na ekodesign. Tyto akty v přenesené pravomoci mohou obsahovat požadavky týkající se veřejných zakázek a vytvoření digitálního pasu výrobku.

Rovněž mohou být přijaty akty v přenesené pravomoci týkající se zákazu ničení neprodaných spotřebních výrobků a počtu kontrol, které mají provádět orgány dozoru nad trhem.

Prováděcí akty mohou být přijaty za účelem upřesnění formátu pro sdělování informací o zničení neprodaných spotřebních výrobků a stanovení seznamů výrobků nebo požadavků, které mají členské státy alespoň zvážit jako priority v oblasti činností dozoru nad trhem.

Akty v přenesené pravomoci a případně prováděcí akty budou přijaty po důkladném posouzení dopadů a po konzultaci se zúčastněnými stranami v souladu s pokyny pro zlepšování právní úpravy.

Akty v přenesené pravomoci týkající se požadavků na ekodesign a zákazu ničení neprodaných spotřebních výrobků budou prováděny hospodářskými subjekty, zejména výrobci, dovozci a distributory. Průmyslová odvětví budou podporována poskytováním pokynů týkajících se modelů oběhového hospodářství zajišťovaných celoevropským centrem pro podporu zavádění modelů oběhového hospodářství, poskytování informací a služeb, včetně zvyšování povědomí, spolupráce, zajišťování odborné přípravy, výměny osvědčených postupů atd.

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.

Důvody pro opatření na evropské úrovni (*ex-ante*)

Podobně jako v případě odůvodnění stávajících právních předpisů o ekodesignu by samotné členské státy neměly možnost přijímat vhodná opatření, aniž by vznikaly rozdíly v požadavcích na hospodářské subjekty a překážky volného pohybu výrobků, regulační zátěž a nadměrné náklady pro hospodářské subjekty. Samotné členské státy by navíc nevyhnutelně vyvíjely nástroje, které by byly odlišné a komplikovaly by rozhodování spotřebitelů. Pokud by členské státy jednaly individuálně, hrozilo by vysoké riziko, že vzniknou různé konkurenční systémy založené na různých metodách a přístupech, zejména u výrobků obchodovaných na vnitřním trhu, což by vedlo k roztříštění trhu a pravděpodobně k různému povědomí a informovanosti o vlivu výrobků na životní prostředí v celé EU a k dodatečným nákladům pro společnosti obchodující přes hranice.

Očekávaná vytvořená přidaná hodnota Unie (*ex-post*)

Opatření na úrovni Unie jsou účinnější než opatření na vnitrostátní úrovni, protože pouze opatření na úrovni EU mohou stanovit harmonizované společné požadavky na výrobky a požadavky na informace týkající se vlastností udržitelnosti, které zajistí volný pohyb zboží a umožní spotřebitelům získávat relevantní a spolehlivé informace o udržitelných vlastnostech a prvcích oběhovosti výrobků v jakémkoli členském státě, ve kterém jsou zakoupeny. Stanovení společných požadavků na úrovni EU má jasnou přidanou hodnotu, neboť to zajistí harmonizovaný a dobře fungující vnitřní trh ve všech členských státech, a tím i rovné podmínky pro podniky působící na vnitřním trhu. S harmonizovanými minimálními požadavky a požadavky na informace stanovenými na úrovni EU budou udržitelné výrobky a postupy oběhového hospodářství podporovány ve všech členských státech, což povede ke vzniku většího a efektivnějšího trhu, a tím i větší motivace pro průmysl k jejich rozvoji. A konečně velikost vnitřního trhu poskytuje kritické množství, které EU umožňuje podporovat udržitelnost výrobků a ovlivňovat design výrobků i řízení hodnotového řetězce po celém světě.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

Na úrovni EU existují dlouholeté zkušenosti s regulací nejprve energetických spotřebičů a teprve poté výrobků spojených se spotřebou energie. Základem pro opatření specifická pro daný výrobek, která byla přijata, je stávající směrnice 2009/125, tj. směrnice o ekodesignu. Její přínosy byly zdokumentovány ve výročních účetních zprávách o dopadu ekodesignu, které poukazují zejména na přínosy v oblasti energie, jež doprovázejí další přínosy v oblasti emisí a zdrojů.

Přestože řada hodnocení směrnice o ekodesignu potvrdila její jasnou relevantnost a účinnost jako regulačního nástroje, poukazují tato hodnocení na potenciál pro zlepšení provádění a prosazování. V hodnocení z roku 2012 se například uvádí, že „ačkoli se obecně uznává, že aspekty energetické účinnosti v akčním plánu pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku a v politice EU v oblasti účinného využívání zdrojů může řešit směrnice o ekodesignu a prováděcí opatření, někteří zástupci členských států a nevládní organizace působící v oblasti životního prostředí rovněž namítají, že v důsledku omezeného pokrytí dalších environmentálních aspektů prováděcími opatřeními došlo i k promarnění některých příležitostí“. Rovněž byl zdůrazněn nevyužitý potenciál směrnice řešit aspekty mimo rámec energetické účinnosti a stejné hodnocení dospělo k závěru, že „mohla být provedena jiná zlepšení než v oblasti využívání energie, která nebyla zohledněna v důsledku definice výrobku, politických rozhodnutí nebo související technické analýzy“. I když nepochybně existují příležitosti k dalším opatřením, je třeba na ně vždy pohlížet v kontextu dostupných zdrojů a se zaměřením na největší přínosy.

V březnu 2019 zveřejnila Komise pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Udržitelné výrobky v oběhovém hospodářství – Směrem k rámci EU pro výrobkovou politiku přispívajícímu k oběhovému hospodářství“. Zkoumal, do jaké míry přispívají politiky EU, které mají dopad na výrobky, k přechodu na oběhové hospodářství a ve kterých oblastech existuje potenciál k výraznějšímu přispění – například důslednějším prováděním, lepší součinností mezi politickými opatřeními nebo lepším pokrytím výrobků pomocí politických nástrojů – a zaměřil se zejména na řadu konkrétních skupin výrobků. Bylo zjištěno, že neexistuje žádný zastřešující integrovaný politický nástroj EU, který by se vztahoval na udržitelnou výrobu a spotřebu všech výrobků a/nebo dostupnost a spolehlivost informací o těchto

výrobcích pro spotřebitele. Namísto toho dokument identifikoval směsici nástrojů, které sice jsou schopné řešit určité aspekty související s oběhovostí výrobků, ale přesto nabízejí prostor pro další zlepšování. V dokumentu se rovněž uvádí, že v některých velmi významných odvětvích (jako je textil a nábytek) nejsou zavedeny žádné nástroje, které by se systematicky zaměřovaly na oběhovost, a že úspěch politik v oblasti ekodesignu při stimulaci oběhovosti u výrobků spojených se spotřebou energie se v jiných relevantních odvětvích dosud neuplatnil.

1.5.4. Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji

Evropská komise schválila rozsáhlý plán obnovy vycházející z posíleného dlouhodobého rozpočtu pro příští víceletý finanční rámec a nový nástroj na podporu oživení „Next Generation EU“.

Tato iniciativa spadá pod zastřešující **Zelenou dohodu pro Evropu**, která řídí unijní strategii oživení. Zelená dohoda uznává výhody investic do naší konkurenceschopné udržitelnosti budováním spravedlivější, ekologičtější a digitálnější Evropy. S tím rovněž souvisí zapojení třetích zemí a obchodních partnerů do zajištění udržitelnosti globálních hodnotových řetězců a zajištění toho, aby evropské snižování emisí přispívalo ke globálnímu snižování emisí, namísto vytlačování výroby produkující velké množství uhlíku mimo Evropu. Bude to přínosem pro občany, kterým budou poskytovány vysoce kvalitní výrobky, které jsou účinné a cenově dostupné, vydrží déle a jsou šetrnější k životnímu prostředí.

Tato iniciativa spadá do okruhu 1 (Jednotný trh, inovace a digitální oblast), hlavy 3 (Jednotný trh) a okruhu 3 (Přírodní zdroje a životní prostředí), hlavy 9 (Životní prostředí a oblast klimatu) víceletého finančního rámce. Jak je podrobně uvedeno níže, provádění tohoto právního předpisu si vyžádá dodatečné lidské zdroje a také určité podpůrné výdaje.

Další oblasti politiky budou poskytovat podporu, zejména financování EU určené na inovace a investice pro podniky. **Evropský fond pro regionální rozvoj** doplňuje prostřednictvím inteligentní specializace, programu **LIFE** a **Horizont Evropa** soukromé financování inovací a podpoří celý cyklus inovací s cílem uvést řešení na trh. Očekává se, že **program digitální Evropa** zahájí do konce roku 2022 společnou akci trvající 18 měsíců, v rámci které bude s příslušnými zúčastněnými stranami dohodnut a předložen návrh koncepce a prototypů digitálního pasu výrobku ve třech odvětvích, včetně požadavků na interoperabilitu mezi odvětvími. **Inovační fond** je jedním z největších světových programů financování pro prokázání inovativních nízkouhlíkových technologií a řešení. V období 2020–2030 poskytne podporu ve výši přibližně 10 miliard EUR, jejímž cílem bude přinést na trh průmyslová řešení pro dekarbonizaci Evropy a podpořit její přechod na klimatickou neutralitu.

1.5.5. Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

Důsledky pro rozpočet vyplývají především z následujících faktorů:

– přezkum 33 nařízení Komise v letech 2022 až 2026 a přijetí 5 nových nařízení podle stávající směrnice o ekodesignu v letech 2022 až 2023, což nemohou provádět pouze pracovníci, kteří jsou v současné době přiděleni k provádění směrnice o ekodesignu; 14 nařízení Komise, která byla přezkoumávána v roce

2021, má i nadále dopad na počet pracovníků, pokud jde o úkoly, jako je normalizace a vedení zúčastněných stran,

– příprava a přijetí až 18 nových aktů v přenesené pravomoci v letech 2024 až 2027; provádění víceletého pracovního plánu je klíčovým krokem k definování a stanovení priorit skupin výrobků; pracujeme s předpokladem postupného zavedení 4 výrobků v roce 2024, 6 výrobků v roce 2025 a 4 výrobků ročně od roku 2026 za účelem dosažení cílů SPI a zároveň snížení potřeby zdrojů v průběhu času; 12 nových aktů v přenesené pravomoci by mělo být přijato rovněž v letech 2028 až 2030, což by mělo dopad na zaměstnance a rozpočet v letech 2025–2027,

– příprava prováděcích aktů (průměrně jeden za rok od roku 2024), pokud to bude nezbytné k zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení, například v souvislosti s dozorem nad trhem, poskytováním informací o zničení neprodaných spotřebních výrobků nebo uznáním samoregulačních opatření, a

– plnění horizontálních úkolů v souvislosti s digitálním pasem výrobku, dozorem nad trhem a celní kontrolou a Evropským centrem pro oběhové hospodářství na podporu výměny zkušeností mezi hospodářskými subjekty při začleňování oběhového hospodářství do navrhování a výroby výrobků.

Pro přezkum stávajících nařízení je podle rozumného odhadu na základě zkušeností zapotřebí v průměru přibližně 0,5 plného pracovního úvazku (+ podpora asistentů) pro pokrytí jednoho výrobku, včetně práce na normalizaci, avšak s vyloučením technického posouzení souvisejícího s přezkumem, který je zajišťován externě. 11,5 ekvivalentů plného pracovního úvazku (FTE), které jsou v současné době přiděleny na projekt Ecodesign v rámci 3 generálních ředitelství, nestačí ke splnění zákonných povinností. Vedle přerozdělování a externího zadávání studií jsou požadovány dodatečné zdroje v podobě 13 plných pracovních úvazků v roce 2022, 24 plných pracovních úvazků v roce 2023 a poté postupné snižování na 19 plných pracovních úvazků v roce 2027.

Pokud jde o nové skupiny výrobků v rámci SPI, analýza nových požadavků a úkolů posuzování vedla k odhadu přibližně 0,9 plného pracovního úvazku (+ podpora asistentů) na jeden nový výrobek. Analýza IA vedla k odhadu přibližně 30 nových skupin výrobků nebo horizontálních opatření, která je třeba zahrnout do SPI. To vede k odhadované potřebě 16 plných pracovních úvazků v roce 2023 a jejich postupnému zvýšení až na 28,5 plných pracovních úvazků v roce 2027, a to kromě přerozdělení 8,5 plných pracovních úvazků, které jsou v současné době přiděleny na přípravu SPI nebo jiných úkolů v rámci 3 hlavních generálních ředitelství. V následující tabulce jsou uvedeny odhady dodatečných potřeb na rok.

	2022	2023	2024	2025	2026	2027 a následující.
Ekodesign u stávajících výrobků, vč.	13	24	23	21	20	19
GŘ GROW	4,5	7	6,5	5,5	4,5	3,5

GŘ ENV	4	5	4,5	3,5	3,5	3,5
GŘ ENER	4,5	12	12	12	12	12
SPI, nové výrobky, vč.	0	16	21,5	23,5	25,5	28,5
GŘ GROW	0	7	10	11	12	13,5
GŘ ENV	0	7	10	11	12	13,5
GŘ ENER	0	2	1,5	1,5	1,5	1,5
Digitální pas výrobku vč.	0,5	2	2	2	2	2
GŘ GROW	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
GŘ ENV	0,5	1	1	1	1	1
GŘ ENER	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Podpora dozoru nad trhem, vč.	0,5	0,5	2	2	2	2
GŘ GROW	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
GŘ ENV	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
GŘ ENER	0,5	0,5	1	1	1	1
Podpora celní kontroly (GŘ TAXUD)	0	1,5	2	2	2	2
Centrum pro modely oběhového hospodářství (GŘ GROW)	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
Celkem	14	44	51	51	52	54

Ve zprávě o posouzení dopadů se pro zavedení nového legislativního rámce předpokládají různá administrativní uspořádání.

Jednou z možností by bylo vytvořit „centrum pro udržitelné výrobky“ v rámci Evropské komise. Rozdíl by spočíval v tom, že pracovníci vyčlenění na politiku udržitelných výrobků by působili v rámci virtuálního „centra pro udržitelné výrobky“ v Evropské komisi. Přestože by zaměstnanci Evropské komise i nadále zůstávali pod svým původním generálním ředitelstvím, byli by rovněž součástí stálého centra / pracovní skupiny s celkovou koordinací zajišťující sdílení poznatků a s odpovědností za horizontální úkoly. Tato možnost by rovněž mohla vycházet z technického know-

how společného výzkumného střediska, které již přispívá k přípravným studiím o ekodesignu a horizontálním/metodologickým činnostem týkajícím se stopy spotřeby, strategií pro oběhové hospodářství a uhlíkové a environmentální stopy, a plně je integrovat. Tyto zkušenosti a odborné znalosti může společné výzkumné středisko využít v rámci „centra pro udržitelné výrobky“. Společné výzkumné středisko by přispívalo k vědecko-technické dimenzi soudržnosti metodik a údajů, k navrhování nových typů požadavků na výrobky a ke stanovení priorit výrobků. V kontextu tohoto finančního výkazu nebyla tato možnost považována za podstatně odlišnou od současné situace, pokud jde o potřebné zdroje.

Odhady tohoto finančního výkazu vycházely ze současné situace, kdy se pravomoci dělí mezi 3 generální ředitelství a mobilizují se další pracovníci a finanční zdroje v souladu s nárůstem skupin výrobků a dalšími požadavky. Pokud jde o případné externí zajišťování, již v současné situaci se předpokládá významné využití externí podpory při přípravě regulačních opatření (přípravné a přezkumné studie) a při podpoře posouzení dopadů. Předpokládá se dodatečná externí podpora pro centrum pro oběhové hospodářství a pro podporu orgánů dozoru nad trhem, to však nic nemění na potřebě dodatečných (interních) personálních zdrojů pro zajištění hlavních úkolů provádění právních předpisů, které nelze zajišťovat externě.

Další zdroje jsou zapotřebí rovněž na podporu celního systému při prosazování nových požadavků vztahujících se na dovážené výrobky. To zahrnuje analýzu dopadu SPI na ekosystém IT GŘ TAXUD, zejména na jednotný portál, což předpokládá obchodní případy, modelování obchodních procesů, koordinaci s celními orgány členských států, přípravu na návrh a provádění, podporu testování shody a zavádění, údržbu, provoz skupin zástupců celních orgánů, přispívání k plánu MASP-C a schůzky Evropské poradní skupiny spotřebitelů.

Při odhadování dodatečných zdrojů uvedených v tomto finančním výkazu byly pečlivě posouzeny možné přesuny pracovníků v rámci každého GŘ, kromě přerozdělení pracovníků, kteří již pracují na provádění právních předpisů o ekodesignu a na přípravě legislativního návrhu. Ojedinělé možnosti přesunů byly začleněny do odhadů. Pokud jde o potřebný typ lidských zdrojů, podstatná část je požadována jako SZ, zejména v prvních letech období, a od roku 2023 se požadují 3 další pracovníci END, a to pro usnadnění postupného zavádění stálých zaměstnanců, od 26,5 plných pracovních úvazků v roce 2023 po 45 v roce 2027. Stálí zaměstnanci jsou nicméně zapotřebí ke koordinaci rozhodovacích postupů, k zastupování instituce a k zajištění řízení smluv. Podíl činí 87 % třídy AD a 13 % třídy AST.

Pokud jde o správní výdaje jiné než na zaměstnance, základem výpočtu jsou následující skutečnosti, ve kterých se odráží zdvojnásobení počtu dotčených výrobků:

– náklady na služební cesty byly odhadnuty na základě současných rozpočtů (bez dopadu zdravotní krize) a zdvojnásobení v letech 2024 až 2027, které odpovídá rozšíření oblasti působnosti a nutnosti představovat a vysvětlovat nový rámec zúčastněným stranám,

– náklady na zasedání fóra o ekodesignu vycházejí ze současných nákladů v GŘ ENER, přičemž četnost zasedání se v průměru zvýší z 6 na 9 ročně z důvodu nárůstu počtu dotčených výrobků,

– náklady na odborné skupiny vycházejí ze současných nákladů spojených s výborem pro ekodesign, se stejným nárůstem četnosti zasedání a nákladů na

zasedání výborů v souvislosti s prováděcími akty, a byly odhadnuty na základě stejných nákladů v GŘ ENV pro období 2024 až 2026, kdy by měly být prováděcí akty připraveny.

Pokud jde o provozní výdaje, byly zachovány tyto předpoklady:

– pro každý přezkum podpůrná studie s náklady ve výši 300 000 EUR na základě současných nákladů v rámci směrnice o ekodesignu; u každého nového výrobku se očekává, že podpůrná studie v hodnotě 400 000 EUR bude složitější než stávající přípravné studie v rámci směrnice o ekodesignu, a v případě potřeby dodatečné náklady ve výši 800 000 EUR na přípravu pravidel produktové kategorie ke stanovení environmentální stopy, což se očekává u poloviny nových výrobků – načasování přezkumů a přípravných studií vychází ze stejných předpokladů jako u zaměstnanců, ale odpovídající rozpočet je vyčleněn dva roky před plánovaným datem přijetí,

– horizontální studie týkající se například metodiky, pracovního plánu, dozoru nad trhem se odhadují přibližně na 1 milion EUR ročně v letech 2022 až 2024 a tyto náklady sdílí GŘ GROW a GŘ ENV,

– budou zapotřebí studie specifické pro přípravu digitálního pasu výrobku, a to s koordinací GŘ GROW: 3 podpůrné studie a vývoj IT v oblasti nosičů údajů, přístupových práv a zabezpečení, správy údajů a registru: 1 mil. EUR od roku 2022 do roku 2024; údržba registru pasů výrobku se odhaduje na 0,1 milionu EUR v období 2025–2026; příprava digitálního pasu výrobku může rovněž vyžadovat vývoj IT pro databázi SCIP látek vzbuzujících mimořádné obavy, ale v době vypracování tohoto finančního výkazu nebylo dosaženo provedení přesného hodnocení; vývoj informační technologie a volby zadávání zakázek budou předmětem předběžného schválení Výborem Evropské komise pro informační technologie a kybernetickou bezpečnost,

– administrativní a technická podpora centra pro modely oběhového hospodářství se odhaduje na 0,5 milionu EUR v letech 2024 až 2027 v rozpočtové položce GŘ GROW,

– podpora dozoru nad trhem a celních orgánů bude mít podobu pokynů a prováděcích aktů (spočítaných v rámci horizontálních studií), ale také projektů, např. poskytování školení, technické podpory spolupráce, podpory společného testování shody; rozpočet, který se zvýší ze 3 milionů EUR v roce 2024 na 9 milionů EUR v roce 2027 a který bude rozdělen mezi 3 hlavní GŘ, by měl být v letech 2024 až 2027 každý rok přidělen na 3 až 10 projektů,

– nové požadavky na výrobky mohou rovněž vyžadovat vývoj IT v oblasti činností jednotného celního portálu EU – CERTEX pro GŘ TAXUD, na něž by bylo od roku 2023 do roku 2027 zapotřebí celkem 1,25 milionu EUR, a od vstupu do provozu roční náklady na údržbu ve výši 160 000 EUR. Vývoj informační technologie a volby zadávání zakázek budou předmětem předběžného schválení Výborem Evropské komise pro informační technologie a kybernetickou bezpečnost.

V některých z těchto oblastí činnosti budou mobilizovány odborné znalosti společného výzkumného střediska prostřednictvím dohod o poskytování služeb v rámci odhadů a rozpočtových rámců uvedených v tomto finančním výkazu.

1.6. Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

☐ **Časově omezená doba trvání**

– s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,

– finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

☑ **Časově neomezená doba trvání**

– Provádění s obdobím rozběhu od roku 2022 do roku 2027,

– poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení[87]

☑ **Přímé řízení** Komisí

☑ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,

☐ prostřednictvím výkonných agentur

☐ **Sdílené řízení** s členskými státy

☐ **Nepřímé řízení**, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,

☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),

☐ EIB a Evropský investiční fond,

☐ subjekty uvedené v článcích 70 a 71 finančního nařízení,

☐ veřejnoprávní subjekty,

☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém jim byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,

☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství veřejného a soukromého sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,

☐ osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

Poznámky

[87] Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Tento legislativní finanční výkaz zahrnuje výdaje na zaměstnance, zadávání veřejných zakázek a případně správní ujednání. Použijí se standardní pravidla pro tento druh výdajů.

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie

Režimem řízení iniciativy je přímé řízení Komisí. Komisi bude nápomocna skupina odborníků se zástupci členských států a zúčastněnými stranami: Fórum o ekodesignu. Komisi bude rovněž nápomocen výbor.

Celkově iniciativa vyžaduje výdaje na zaměstnance, zadávání veřejných zakázek a případně správní ujednání. Použijí se standardní pravidla pro tento druh výdajů.

2.2.2. Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění

Celkově iniciativa vyžaduje výdaje na zaměstnance, zadávání veřejných zakázek a případně správní ujednání. Použijí se standardní pravidla pro tento druh výdajů.

Většina aspektů iniciativy se řídí standardními postupy pro zajišťování technické podpory, které zahrnují zapojení zúčastněných stran a přijetí sekundárních právních předpisů. Hlavním rizikem, které se ukázalo již v minulosti, je nedostatek lidských zdrojů k provádění pracovních plánů. Hrozí také riziko soudních sporů týkajících se již přijatých právních předpisů o výrobcích.

Nová rizika mohou vzniknout v důsledku nových aspektů rámce SPI, včetně zřízení a provozování digitálního pasu výrobku a požadavků, které mají přímý či nepřímý dopad na dodavatelské řetězce mimo EU.

2.2.3. Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)

Celkově iniciativa vyžaduje výdaje na zaměstnance, zadávání veřejných zakázek a případně správní ujednání. Použijí se standardní pravidla pro tento druh výdajů.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Celkově iniciativa vyžaduje výdaje na zaměstnance, zadávání veřejných zakázek a případně správní ujednání. Použijí se standardní pravidla pro tento druh výdajů.

Hlavní riziko podvodu se týká záměrného obcházení požadavků na výrobky ze strany hospodářských subjektů. Předcházení těmto rizikům spočívá v posílení činností dozoru nad trhem a celních kontrol.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo	RP/NRP[88]	zemí ESVO[89]	kandidátských zemí[90]	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
	[XX.YY.YY.YY]	RP/NRP	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE
1	03.02.01.01 – Fungování a rozvoj vnitřního trhu zboží a služeb	RP	ANO	NE[91]	NE[6]	NE
3	09.02.02 LIFE – Oběhové hospodářství a kvalita života	RP	ANO	ANO	ANO	NE
3	09.02.04 LIFE – Přechod na čistou energii	RP	ANO	ANO	ANO	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo	RP/NRP	zemí ESVO	kandidátských zemí	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
	[XX.YY.YY.YY]		ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

88 RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.
89 ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.
90 Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.
91 Probíhá jednání o přidružení kandidátských a třetích zemí k programu pro jednotný trh.

3.2. Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- ☑ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	Okruh 1 (Jednotný trh, inovace a digitální technologie)

GŘ: GROW			Rok **2022**	Rok **2023**	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	Po roce 2027	**CELKEM**
• Operační prostředky										
Rozpočtová položka[92] 03.02.01.01 – Fungování a rozvoj vnitřního trhu zboží a služeb	Závazky	(1a)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Platby	(2a)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
Rozpočtová položka	Závazky	(1b)								
	Platby	(2b)								
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy[93]										
Rozpočtová položka		(3)								
Prostředky CELKEM pro GŘ GROW	Závazky	=1a+1b +3	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Platby	= 2a+2b	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

92 Podle oficiální rozpočtové nomenklatury.

93 Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

		+3								

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Platby	(5)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
Prostředky CELKEM z OKRUHU 1 víceletého finančního rámce	Závazky	=4+6	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Platby	=5+6	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	Okruh 3 (Přírodní zdroje a životní prostředí)

GŘ: ENV			Rok **2022**	Rok **2023**	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	Po roce 2027	**CELKEM**
• Operační prostředky										
Rozpočtová položka[94] 09.02.02 LIFE – Oběhové hospodářství a kvalita života	Závazky	(1a)	2,276	2,948	2,180	2,680	3,680	3,680		17,444
	Platby	(2a)	0,683	1,567	2,449	2,637	2,780	3,280	4,048	17,444
Rozpočtová položka 09.02.02 LIFE – Oběhové hospodářství a kvalita života[95]	Závazky	(1b)	0	0	0,400	0,350	0,350	0,150		1,250
	Platby	(2b)	0	0	0,280	0,365	0,350	0,210	0,450	1,250

94 Podle oficiální rozpočtové nomenklatury.

95 Návrh předpokládá vývoj IT v prostředí jednotného portálu EU pro oblast celnictví s cílem usnadnit prosazování požadavků na výrobky u dovážených výrobků a zajistit interoperabilitu s digitálním pasem výrobku. Tato činnost bude vyžadovat, aby GŘ TAXUD mělo k dispozici finanční zdroje. V současné době nelze s jistotou určit výši odpovídajících zdrojů na tuto práci, ale odhaduje se, že by mohla vyžadovat maximální odhadovaný rozpočet ve výši 1 250 milionů EUR na období 2024–2027, zatímco poté bude každoročně

Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy[96]										
Rozpočtová položka		(3)								
Prostředky CELKEM pro GŘ ENV	Závazky	=1a+1b +3	2,276	2,948	2,580	3,030	4,030	3,830		18,694
	Platby	= 2a+2b +3	0,683	1,567	2,729	3,002	3,130	3,490	4,093	18,694

GŘ: ENER			Rok **2022**	Rok **2023**	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	Po roce 2027	**CELKEM**
• Operační prostředky										
Rozpočtová položka[97] 09.02.04 LIFE – Přechod na čistou energii	Závazky	(1a)	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Platby	(2a)	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218
Rozpočtová položka	Závazky	(1b)								
	Platby	(2b)								
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy[98]										
Rozpočtová položka		(3)								

zapotřebí poplatek za údržbu ve výši 0,160 milionu EUR. Vývoj informační technologie a volby zadávání zakázek budou předmětem předběžného schválení Výborem Evropské komise pro informační technologie a kybernetickou bezpečnost.

96 Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

97 Podle oficiální rozpočtové nomenklatury.

98 Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

Prostředky CELKEM pro GŘ ENER	Závazky	=1a+1b +3	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Platby	= 2a+2b +3	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Platby	(5)	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
Prostředky CELKEM z OKRUHU 3 víceletého finančního rámce	Závazky	=4+6	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Platby	=5+6	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912

Pokud je návrhem/podnětem dotčen více než jeden operační okruh, zopakuje se výše uvedený oddíl:

• Operační prostředky CELKEM (všechny operační okruhy)	Závazky	(4)	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Platby	(5)	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy (všechny operační okruhy) CELKEM		(6)								
Prostředky CELKEM z OKRUHŮ 1 až 6 víceletého finančního rámce (referenční částka)	Závazky	=4+6	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Platby	=5+6	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250

Okruh víceletého finančního rámce	**7**	„Správní výdaje“

Tento oddíl se vyplní pomocí „rozpočtových údajů správní povahy“, jež se nejprve uvedou v příloze legislativního finančního výkazu (příloha V interních pravidel), která se pro účely konzultace mezi útvary vloží do aplikace DECIDE.

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok **2022**	Rok **2023**	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	**CELKEM**
GŘ: GROW								
• Lidské zdroje		0,383	1,740	2,325	2,469	2,541	2,656	12,113
• Ostatní správní výdaje		0,005	0,005	0,096	0,097	0,097	0,090	0,390
GŘ GROW **CELKEM**	Prostředky	0,388	1,745	2,421	2,566	2,638	2,746	12,503

		Rok **2022**	Rok **2023**	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	**CELKEM**
GŘ: ENV								
• Lidské zdroje		0,671	1,756	2,227	2,371	2,528	2,656	12,208
• Ostatní správní výdaje		0,005	0,005	0,097	0,096	0,097	0,090	0,390
GŘ ENV **CELKEM**	Prostředky	0,676	1,761	2,324	2,467	2,625	2,746	12,598

		Rok **2022**	Rok **2023**	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	**CELKEM**
GŘ: ENER								
• Lidské zdroje		0,713	2,070	2,214	2,214	2,214	2,214	11,639

• Ostatní správní výdaje		0,005	0,005	0,097	0,097	0,096	0,090	0,390
GŘ ENER **CELKEM**	Prostředky	0,718	2,075	2,311	2,311	2,310	2,304	12,029

		Rok **2022**	Rok **2023**	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	**CELKEM**
GŘ: TAXUD								
• Lidské zdroje		0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492
• Ostatní správní výdaje		0	0	0	0	0	0	0
GŘ TAXUD **CELKEM**	Prostředky	0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492

Prostředky CELKEM z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok **2022**	Rok **2023**	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	Po roce 2027	**CELKEM**
Prostředky CELKEM z OKRUHŮ 1 až 7 víceletého finančního rámce	Závazky	9,081	14,416	17,970	19,308	22,537	22,559		105,871
	Platby	3,972	10,585	16,211	17,912	19,997	21,419	15,775	105,871

3.2.2. Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků

Specifické cíle:
č. 1: zlepšit environmentální udržitelnost výrobků a přístup k informacím o udržitelnosti v celém dodavatelském řetězci;

č. 2: podporovat pobídkami udržitelnější výrobky a obchodní modely za účelem lepšího zachování hodnoty;
č. 3: zlepšit uplatňování legislativního rámce pro udržitelné výrobky.

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Uveďte cíle a výstupy			Rok **2022**		Rok **2023**		Rok **2024**		Rok **2025**		Rok **2026**		Rok **2027 a následující**		**CELKEM**	
	VÝSTUPY															
⇩	Druh[99]	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady
SPECIFICKÝ CÍL č. 1[100]			zlepšit environmentální udržitelnost výrobků a přístup k informacím o udržitelnosti v celém dodavatelském řetězci													
– Výstup	Akty v přenesené pravomoci (přezkumy)	0,300	–		–		7	2,100	6	1,800	5	1,500	5	1,500	23	6,900
– Výstup	Akty v přenesené	0,800	–		–		4	3,200	6	4,800	4	3,200	12	9,600	26	20,800
– Výstup	Prováděcí akty (dozor nad trhem, neprodané výrobky)	1,000	–		–		1	1,000	1	1,000	1	1,000			3	3,000
Mezisoučet za specifický cíl č. 1			–		–		12	6,300	13	7,600	10	5,700	17	11,100	52	30,700

99 Výstupy se rozumí výrobky a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

100 Popsaný v bodě 1.4.2. „Specifické cíle…“

SPECIFICKÝ CÍL č. 2			podporovat pobídkami udržitelnější výrobky a obchodní modely za účelem lepšího zachování hodnoty													
– Výstup	Podpora centra pro modely oběhového	500 ročně	–	–	–	–	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
Mezisoučet za specifický cíl č. 2			–	–	–	–	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
SPECIFICKÝ CÍL č. 3			zlepšit uplatňování legislativního rámce pro udržitelné výrobky													
– Výstup	Projekty podporující dozor nad trhem	1 000 na projekt	–	–	–	–	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
Mezisoučet za specifický cíl č. 3			–	–	–	–	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
CELKEM			–	–	–	–	16	9,800	20	14,100	20	15,200	27	20,600	83	59,700

[101] Evropské centrum pro oběhové hospodářství by mělo podporovat výměnu zkušeností mezi hospodářskými subjekty při integraci oběhovosti do návrhu a výroby výrobků.

3.2.3. Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- ☑ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok **2022**	Rok **2023**	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	**CELKEM**
OKRUH 7 víceletého finančního rámce							
Lidské zdroje	1,766	5,801	7,080	7,368	7,597	7,839	37,451
Ostatní správní výdaje	0,015	0,015	0,290	0,290	0,290	0,270	1,170
Mezisoučet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621
Mimo OKRUH 7[102] víceletého finančního rámce							
Lidské zdroje							
Ostatní výdaje správní povahy							
Mezisoučet mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce							
CELKEM	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přídělu, který lze řídícímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

102 Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

3.2.3.1. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- ☑ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	Rok **2022**	Rok **2023**	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027 a následující**
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)						
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	8	28,5	38	42	44	45
včetně GŘ GROW	0	7	11	13	14	15
GŘ ENV	4	9	12	14	15	15
GŘ ENER	4	11	13	13	13	13
GŘ TAXUD	0	1,5	2	2	2	2
20 01 02 03 (při delegacích)						
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)						
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)						
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)						
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)[103]						
20 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)	6	15,5	13,0	9,0	8,0	9,0
včetně GŘ GROW	4,5	7,5	7	5	4	3,5
GŘ ENV	0,5	4	4	2	2	3,5
GŘ ENER	1	4	2	2	2	2
20 02 03 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)						
XX 01 xx **yy zz** *[104]* – v ústředí						
– při delegacích						
01 01 01 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)						
01 01 01 12 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)						
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)						
CELKEM	14	44,0	51,0	51,0	52,0	54,0

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeobsazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečných přídělů, které mají být řídícímu GŘ poskytnuty v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Referenti:

103 SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

104 Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

	příprava externích smluv na podporu přípravných studií, posouzení dopadů, posouzení harmonizovaných norem (působnost nebo správní ujednání, hodnocení, monitorování), dohled nad přípravnými, přezkumnými nebo jinými studiemi při přípravě pracovního plánu, prováděcích aktů, aktů v přenesené pravomoci, konzultace s fórem o ekodesignu, konzultace s WTO, vnitřní postup schvalování, následná opatření v souvislosti s akty v přenesené pravomoci, včetně normalizačních pověření, sledování a zveřejňování harmonizovaných norem, pokyny pro průmyslová odvětví k provádění a pro orgány dozoru nad trhem při činnostech dohledu, přispívání k horizontálním úkolům, včetně hodnocení výsledků, prezentace právních předpisů zúčastněným stranám, příprava přehledů, korespondence… <u>asistenti:</u> organizace schůzí (programy, pozvánky, následné administrativní kroky, zápisy, registr odborných skupin), rozhodovací postupy (položky rozhodnutí, výzvy k předložení informací, výbory, příprava dokumentů včetně právní úpravy, žádostí o překlad a zveřejnění), finanční postupy (příprava plánu řízení, výběrových řízení nebo objednávání služeb nebo správních ujednání, hodnocení, žádosti o závazky a platby, podávání zpráv).
Externí zaměstnanci	dohled nad přípravnými, přezkumnými nebo jinými studiemi při přípravě pracovního plánu, prováděcích aktů, aktů v přenesené pravomoci, konzultace s fórem o ekodesignu, konzultace s WTO, následná opatření v souvislosti s akty v přenesené pravomoci, včetně normalizačních pověření, sledování a zveřejňování harmonizovaných norem, pokyny pro průmyslová odvětví k provádění a pro orgány dozoru nad trhem při činnostech dohledu, přispívání k horizontálním úkolům, včetně hodnocení výsledků, prezentace právních předpisů zúčastněným stranám, korespondence…

3.2.4. Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

Návrh/podnět:

- ☑může být v plném rozsahu financován přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR).

Studie, zadávání zakázek nebo projekty podporující provádění právních předpisů budou financovány ze stávajících programů a stávajících rozpočtových rámců na podporu provádění politik v rámci okruhů 1 a 3 víceletého finančního rámce. Žádné úpravy nejsou nutné. Rozpočtové potřeby budou začleněny do ročních plánů řízení a budou se řídit standardními postupy. Dotčené rozpočtové položky jsou rozpočtové položky, které již podporují provádění směrnice o ekodesignu v dotčených GŘ: 03.02.01.01 – Fungování a rozvoj vnitřního trhu zboží a služeb pro GŘ GROW 09.02.02 LIFE – Oběhové hospodářství a kvalita života pro GŘ ENV 09.02.04 LIFE – Přechod na čistou energii pro GŘ ENER

- ☐ vyžaduje použití nepřiděleného rozpětí v rámci příslušného okruhu VFR a/nebo použití zvláštních nástrojů definovaných v nařízení o VFR.

Upřesněte, co se požaduje, příslušné okruhy a rozpočtové položky, odpovídající částky a navrhované nástroje, které mají být použity.

- ☐ vyžaduje revizi VFR.

Upřesněte, co se požaduje, příslušné okruhy a rozpočtové položky a odpovídající částky.

3.2.5. Příspěvky třetích stran

Návrh/podnět:

- ☑ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- ☐ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok **N**[105]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

[105] Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- ☑ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
  - ☐ na vlastní zdroje
  - ☐ na jiné příjmy
  - uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky ☐

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová rozpočtová položka:	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu[106]						
		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)		
Článek …….								

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

[106] Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.